

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

57. aastakäik

21. juuni 2014

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

OTSUSED

- ★ Nõukogu otsus nr 376/2014/EL, 12. juuni 2014, millega lubatakse Portugalil kohaldada Madeira autonoomses piirkonnas toodetud ja kohapeal tarbitavale rummule ja likööri ning Assooride autonoomses piirkonnas toodetud ja kohapeal tarbitavale likööri ja kangetele alkoholsetele jookidele madalamat aktsiisimäära 1
- ★ Nõukogu otsus nr 377/2014/EL, 12. juuni 2014, AIEM-maksu kohaldamise kohta Kanaari saartel 4
- ★ Nõukogu otsus nr 378/2014/EL, 12. juuni 2014, millega muudetakse otsuse 2004/162/EÜ (dokimaksude kohta Prantsusmaa ülemeredepartemangudes) kohaldamisega 9

II Muud kui seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 681/2014, 20. juuni 2014, millega muudetakse määrust (EL) nr 37/2010 seoses toimeainega rafoksaniid ⁽¹⁾ 11
- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 682/2014, 20. juuni 2014, millega muudetakse määrust (EL) nr 37/2010 seoses toimeainega klosanteel ⁽¹⁾ 14
- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 683/2014, 20. juuni 2014, millega muudetakse määrust (EL) nr 37/2010 seoses toimeainega kloorsuloon ⁽¹⁾ 17
- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 684/2014, 20. juuni 2014, milles käsitletakse kantaksantiini lubamist aretuskanade söödalisisandina (loa omanik DSM Nutritional products Ltd.) ⁽¹⁾ 20

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

★ Komisjoni määrus (EL) nr 685/2014, 20. juuni 2014, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1333/2008 II lisa ning komisjoni määruse (EL) nr 231/2012 lisa seoses polüvinüülalkohol-polüetüleenglükooli pookekopolümeeri kasutamisega tahketes toidulisandites ⁽¹⁾	23
★ Komisjoni määrus (EL) nr 686/2014, 20. juuni 2014, millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 983/2009 ja (EL) nr 384/2010 selliste tervisealaste väidete kasutamise tingimuste osas, mis on seotud taimsete steroolide ja taimsete stanoolide mõjuga vere LDL-kolesterooli taseme alandamisele ⁽¹⁾	27
★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 687/2014, 20. juuni 2014, millega muudetakse määrust (EL) nr 185/2010 lennundusjulgestusmeetmete selgitamise, ühtlustamise ja lihtsustamise osas, lennundusjulgestusstandardite samaväärsuse osas ning kauba ja posti suhtes kohaldatavate julgestusmeetmete osas ⁽¹⁾	31
Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 688/2014, 20. juuni 2014, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril	47

DIREKTIIVID

★ Komisjoni direktiiv 2014/79/EL, 20. juuni 2014, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/48/EÜ (mänguasjade ohutuse kohta) II lisa C liidet seoses ainetega tris(2-kloroetüül)fosfaat, tris(2-kloro-1-metüületüül)fosfaat ja tris[2-kloro-1-(klorometüül)etüül]fosfaat ⁽¹⁾	49
★ Komisjoni direktiiv 2014/80/EL, 20. juuni 2014, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/118/EÜ (mis käsitleb põhjavee kaitset reostuse ja seisundi halvenemise eest) II lisa ⁽¹⁾	52

KODU- JA TÖÖKORRAD

★ Euroopa Keskpanga järelevalvenõukogu kodukord	56
---	----

RAHVUSVAHELISTE LEPINGUTEGA LOODUD ORGANITE VASTU VÕETUD AKTID

2014/379/EL:

★ Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise vastavushindamise vastastikuse tunnustamise kokkuleppega loodud komitee otsus nr 1/2014, 1. aprill 2014, surveanumaid käsitleva 6. peatüki ja ehitustooteid käsitleva 16. peatüki muutmise ning 1. lisa loetletud õigusaktide viidete ajakohastamise kohta	61
--	----

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

OTSUSED

NÕUKOGU OTSUS nr 376/2014/EL,

12. juuni 2014,

millega lubatakse Portugalil kohaldada Madeira autonoomses piirkonnas toodetud ja kohapeal tarbitavale rummule ja likööri ning Assooride autonoomses piirkonnas toodetud ja kohapeal tarbitavale likööri ja kangetele alkoholsetele jookidele madalamat aktsiisimäära

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 349,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu otsusega 2009/831/EÜ, ⁽¹⁾ mis on vastu võetud EÜ asutamislepingu artikli 299 lõike 2 alusel (nüüd Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikkel 349), lubati Portugalil kohaldada Madeira autonoomses piirkonnas toodetud ja kohapeal tarbitavale rummule ja likööri ning Assooride autonoomses piirkonnas toodetud ja kohapeal tarbitavale likööri ja kangetele alkoholsetele jookidele madalamat aktsiisimäära, mis võib olla madalam nõukogu direktiivis 92/84/EMÜ ⁽²⁾ kehtestatud miinimummäärast, kuid mitte madalam kui 75 % tava-pärasest riiklikust alkoholi aktsiisimäärast.
- (2) 30. juulil 2013 palusid Portugali ametiasutused komisjonil esitada ettepanek võtta vastu nõukogu otsus, millega pikendatakse otsuse 2009/831/EÜ kohaldamise aega samadel tingimustel 31. detsembrini 2020. Kõnealust taotlust muudeti 19. novembril 2013, kui Portugal palus pikendada otsuse 2009/831/EÜ kohaldamise aega kuue kuu võrra 30. juunini 2014, et tagada vastavus kehtivate regionaalabi suunistega, pärast mida taotletaks uut pikendust ajavahemikuks 1. juulist 2014 kuni 31. detsembrini 2020.
- (3) Uue loa andmist õigustab vajadus vältida asjaomaste kõnealuste äärepoolseimate piirkondade majandusarengu ohtuseadmist. Kuna kõnealuste toodete eksport on raskendatud, jääb ainsaks võimaluseks müüa neid tooteid kohalikul turul.
- (4) Assooride ja Madeira autonoomse piirkonna põllumajandusettevõtete väiksuse, killustatuse ja vähese mehhaniseerituse tõttu on kasutatav põllumajandustoore seal kallim kui tavaliste tootmistingimuste puhul. Pealegi ei ole suhkruroo tootmine Madeiral keerulise reljeefi, raskete ilmastikuolude, pinnase iseärasuse ja käsitöö kasutamise tõttu nii tulus kui mujal äärepoolseimates piirkondades. Teatavate kohapeal puuduvate toorainete ja pakkematerjali toomine kõnealustele saartele on kulukam kui lihtsalt valmistoote transport. Assooride puhul suurendab

⁽¹⁾ Nõukogu 10. novembri 2009. aasta otsus 2009/831/EÜ, millega lubatakse Portugalil kohaldada Madeira autonoomses piirkonnas toodetud ja kohapeal tarbitavale rummule ja likööri ning Assooride autonoomses piirkonnas toodetud ja kohapeal tarbitavale likööri ja kangetele alkoholsetele jookidele madalamat aktsiisimäära (ELT L 297, 13.11.2009, lk 9).

⁽²⁾ Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiiv 92/84/EMÜ alkoholi ja alkoholsete jookide aktsiisimäärade ühtlustamise kohta (EÜT L 316, 31.10.1992, lk 29).

piirkonna isoleeritust veelgi saarte suur kaugus üksteisest. Samuti on seadmete transport ja paigaldamine nendes kaugetes ja isoleeritud piirkondades kulukam. Sama kehtib ka mandrile reisimise ja sinna lähetatavate kaubasaadetiste kohta. Lisakulusid toob ka vajadus valmistooteid säilitada, sest kohapealne tarbimine ei ammenda toodangut valmimise hetkel, vaid kestab aasta ringi. Kohaliku turu väiksus suurendab samuti ühikukulusid mitmel viisil, eelkõige muudab see püsikulud toodangu koguse suhtes väga suureks, seda nii seadmete soetamise kui ka kesk-konnastandardite järgimise vajaduse tõttu. Lisaks tuleb Madeira rummitootjatel käidelda suhkruroo töötlemise jääke, samal ajal kui muudes piirkondades saab need uuesti ringlusse võtta. Lõpuks tuleb kohalikel tootjatel kanda piirkondliku majandusmudeli eripärast tulenevat lisakulu, eelkõige suuremate tööjõu- ja energiakulude näol.

- (5) Otsuse 2009/831/EÜ artiklis 4 osutatud aruannetel põhinevad üksikasjalikud arvutused kinnitavad, et aktsiisimäära vähendamine 75 %-ni tavapärasest aktsiisimäärast ei leevenda täielikult Madeira ja Assooride destilleeritud alkoholsete jookide tootjatele suurematest tootmis- ja turustamiskuludest tulenevat ebasoodsat konkurentsiolekorda. Seepärast tuleks jätkuvalt lubada aktsiisimäära vähendamist taotlusekohase tasemeni.
- (6) Olukorra põhjalik uurimine kinnitab, et alkoholitööstuse säilitamiseks nimetatud äärepoolseimates piirkondades tuleb Portugali taotlus rahuldada.
- (7) Arvestades, et maksusoodustus ei ületa määra, mis on vajalik lisakulude korvamiseks, ning see hõlmab väikeseid koguseid ja üksnes kohapealset tarbimist, ei õnnesta meede liidu õiguskorra terviklikkust ega ühtsust.
- (8) Nõuda tuleks vahearuande koostamist, et komisjon saaks hinnata, kas asjaolud, mille alusel maksuerand tehti, on endiselt samad.
- (9) Käesolev otsus ei piira ELi toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 võimalikku kohaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Erandina ELi toimimise lepingu artiklist 110 lubatakse Portugalil kohaldada Madeira autonoomses piirkonnas toodetud ja kohapeal tarbitavale rummule ja likööri ning Assooride autonoomses piirkonnas toodetud ja kohapeal tarbitavale likööri ja kangetele alkoholsetele jookidele aktsiisimäära, mis on madalam kui direktiivi 92/84/EMÜ artiklis 3 sätestatud täismäär.

Artikkel 2

Artiklis 1 osutatud erand hõlmab järgmist:

1) Madeiral

- a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 110/2008 ⁽¹⁾ II lisa punktis 1 määratletud rumm, millel on kõnealuse määruse III lisa punktis 1 osutatud geograafiline tähis „Rum da Madeira”;
- b) määruse (EÜ) nr 110/2008 II lisa punktides 32 ja 33 osutatud liköör ja „crème de”, mis on valmistatud kohalikest puuviljadest ja taimedest;

2) Assooridel

- a) määruse (EÜ) nr 110/2008 II lisa punktides 32 ja 33 osutatud liköör ja „crème de”, mis on valmistatud kohalikest puuviljadest ja taimedest;
- b) kanged alkoholised joogid, mis on valmistatud veinist või viinamarjade pressimise jääkidest ja millel on määruse (EÜ) nr 110/2008 II lisa punktides 4 ja 6 osutatud tunnused ja omadused.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 110/2008 piiritusjookide määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1576/89 (ELT L 39, 13.2.2008, lk 16).

Artikkel 3

Artiklis 1 osutatud toodete suhtes kohaldatav alandatud aktsiisimäär võib olla madalam direktiivis 92/84/EMÜ sätestatud alkoholiaktsiisi alammäärast, kuid ei tohi olla üle 75 % madalam tavalisest riiklikust alkoholiaktsiisist.

Artikkel 4

Portugal saadab komisjonile hiljemalt 30. septembriks 2017 aruande, mille põhjal on komisjonil võimalik hinnata, kas asjaolud, mille alusel aktsiisimäära alandati, on endiselt samad.

Artikkel 5

Käesolevat otsust kohaldatakse alates 1. juulist 2014 kuni 31. detsembrini 2020.

Artikkel 6

Käesolev otsus on adresseeritud Portugali Vabariigile.

Luxembourg, 12. juuni 2014

Nõukogu nimel
eesistuja
Y. MANIATIS

NÕUKOGU OTSUS nr 377/2014/EL,
12. juuni 2014,
AIEM-maksu kohaldamise kohta Kanaari saartel

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 349,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 349 kohaselt võtab nõukogu, võttes arvesse ääre-poolseimate piirkondade struktuurilist ühiskondlikku ja majanduslikku olukorda, mida tingivad nende kaugus, isoleeritus, väike pindala, rasked looduslikud olud ja majanduslik sõltuvus mõnest tootest, erimeetmed, mis on suunatud eriti aluslepingute kohaldamise tingimuste sätestamisele nendes piirkondades, kaasa arvatud ühine poliitika.
- (2) Erimeetmed tuleks seega võtta selleks, et sätestada ELi toimimise lepingu kohaldamise tingimused nendes piirkondades. Selliste meetmetega võetakse arvesse nende piirkondade eripära ja piiranguid, kahjustamata sealjuures liidu õiguskorra terviklikkust ja ühtsust, sealhulgas siseturgu ja ühist poliitikat.
- (3) Kanaari saarte kõige olulisema ebasoodsa tingimusena on kindlaks tehtud majanduse suur sõltuvus teenuste sektorist, eriti turismist, ning see, et tööstusel on Kanaari saarte SKPs väga väike osa.
- (4) Teisel kohal on saarestikule omane isoleeritus, mis takistab isikute, kaupade ja teenuste vaba liikumist. Sõltuvus teatavatest transpordiliikidest, näiteks õhu- ja meretranspordist, on suurenenud, sest need on transpordiliigid, mida ei ole veel täielikult liberaliseeritud. Lisaks on tootmiskulud suuremad, sest kõnealused transpordiliigid on vähem tõhusad ja kallimad kui maantee- või raudteetransport.
- (5) Isoleeritus toob kaasa ka suuremad tootmiskulud seoses sõltuvusega toorainest ja energiast, samuti on vaja tekitada varusid ning keeruline on mõjutada tootmisseadmete tarneid.
- (6) Turu väiksus ja vähene eksport, saarestiku geograafiline killustatus ning mitmekülgsed, kuid väikesemahuliste tootmisharude säilitamise kohustus, et vastata väikse turu nõudmistele, piiravad mastaabisäästu võimalusi.
- (7) Paljudel juhtudel on kas keerulisem või kallim saada erialateenuseid või hooldusteenuseid, koolitada juhte või tehnikuid, sõlmida allhanklepinguid või edendada ettevõtlust väljaspool Kanaari saarte turgu. Turustusmeetodite piiratus toob kaasa üleliigsed varud.
- (8) Mis puutub keskkonda, siis muudavad tööstusjätmete kõrvaldamine ja toksiliste jätmete töötlemine keskkonnaga seotud kulud suureks. Need kulud on tavapärasest suuremad seetõttu, et jäätmekäitlusseadmed puuduvad (erandiks on teatavad tooted) ning jäätmed tuleb transportida mandrile ja toksilised jäätmed tuleb töödelda väljaspool Kanaari saari.
- (9) Eeltoodud teabe ja Hispaania ametiasutuste 4. märtsi 2013. aasta teate põhjal komisjonile tuleks uuendada luba, mis käsitleb maksu loetletud toodetele, mille suhtes võib lubada kohalike toodete maksuvabastust.

- (10) Nõukogu otsusega 2002/546/EÜ, ⁽¹⁾ mis on vastu võetud EÜ asutamislepingu artikli 299 alusel, lubati Hispaanial esmakordselt kuni 31. detsembrini 2011 vabastada teatavad Kanaari saartel toodetud tooted maksust „*Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias*” (edaspidi „AIEM-maks”) või seda kõnealuste toodete puhul vähendada. Kõnealuse otsuse lisas on esitatud selliste toodete loetelu, mille suhtes maksuvabastust või -vähendust võib kohaldada. Sõltuvalt tootest ei või kohapeal toodetavate toodete ja muude toodete maksu-määrade erinevus olla üle 5, 15 või 25 protsendipunkti.
- (11) Nõukogu otsusega nr 895/2011/EL ⁽²⁾ muudeti otsust 2002/546/EÜ, pikendades selle kohaldamisega 31. detsembrini 2013.
- (12) Nõukogu otsusega nr 1413/2013/EL ⁽³⁾ muudeti veel otsust 2002/546/EÜ, pikendades selle kohaldamisega 30. juunini 2014.
- (13) AIEM-maks teenib Kanaari saarte tööstusliku tootmise sektori autonoomse arengu eesmärki ja on ette nähtud Kanaari saarte majanduse mitmekesistamiseks.
- (14) Kõnealuste tööstustoodete puhul kohaldada lubatud maksimaalsed maksuvabastuse määrad sõltuvad sektorist ja tootest ning ulatuvad 5 %-st kuni 15 %-ni.
- (15) Valmis tubakatoodete puhul kohaldatavad maksimaalsed maksuvabastuse määrad on siiski suuremad, sest tubaka-sektor on erandjuhtum. Tubakatööstus, mis oli Kanaari saartel hästi kanda kinnitanud, on mitme aasta jooksul märkimisväärselt kokku kuivanud. Kohaliku tubakatootmise kokkukuivamise põhjus Kanaari saartel on eespool kirjeldatud isoleeritus, mis kujutab endast tavapärasest ebasoodsat tingimust. Seetõttu on oluliselt suurema maksu-vabastuse määra säilitamine tubaka puhul põhjendatud. Maksudest vabastamine on otseselt seotud eesmärgiga säilitada Kanaari saartel tootmine.
- (16) Kanaari saarte sotsiaal-majandusliku arengu edendamise eesmärgid on riigi tasandil reguleeritud kõnealuse maksuga ja sellest saadud tulu jaotamisega. Maksust saadava tulu kandmine Kanaari saarte majandus- ja maksu-süsteemi vahenditesse ning tulu kasutamine majandus- ja sotsiaalse arengu strateegia heaks, sealhulgas kohaliku majandustegevuse edendamiseks, on kohustuslik.
- (17) AIEM-maksu vabastust või vähendamist peaks kohaldama 6,5 aastat. Sellise vabastuse või vähendamise tulemusi on sellegipoolest vaja hinnata. Seetõttu peaksid Hispaania ametiasutused esitama komisjonile hiljemalt 30. septem-briks 2017 aruande artiklis 1 osutatud AIEM-maksu vabastuste ja vähendamiste kohaldamise kohta, et hinnata võetud meetmete mõju ning nende panust kohaliku majandustegevuse edendamisse või säilitamisse, pidades silmas äärepoolsemaid alasid mõjutavaid ebasoodsaid tingimusi. Selle põhjal vaadatakse otsuse reguleerimisala ja liidu eeskirjade kohaselt heakskiidetud maksuvabastused vajaduse korral läbi.
- (18) AIEM-maksule antud maksusoodustus peab olema proportsionaalne, et mitte kahjustada liidu õiguskorra tervi-klikkust ja sidusust ning et kaitsta moonutamata konkurentsi siseturul ja riigiabi poliitikat.
- (19) Käesolev otsus ei piira ELi toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 võimalikku kohaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Erandina ELi toimimise lepingu artiklitest 28, 30 ja 110 lubatakse Hispaania ametiasutustel kuni 31. detsembrini 2020 sätestada, et lisas loetletud toodete suhtes, mis on toodetud Kanaari saartel, kehtib täielik vabastus maksust, mida tuntakse kui *Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias* (AIEM-maks), või selle maksu osaline vähendamine. Kõnealused maksuvabastused või -vähendused moodustavad Kanaari saarte majandus- ja sotsi-aalse arengu strateegia osa ja neid tuleb kasutada kohaliku majandustegevuse edendamiseks.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. juuni 2002. aasta otsus 2002/546/EÜ AIEM-maksu kohaldamise kohta Kanaari saartel (EÜT L 179, 9.7.2002, lk 22).

⁽²⁾ Nõukogu 19. detsembri 2011. aasta otsus nr 895/2011/EL, millega muudetakse otsust 2002/546/EÜ seoses selle kohaldamisajaga (ELT L 345, 29.12.2011, lk 17).

⁽³⁾ Nõukogu 17. detsembri 2013. aasta otsus nr 1413/2013/EL, millega muudetakse otsust 2002/546/EÜ kohaldamisaja osas (ELT L 353, 28.12.2013, lk 13).

2. Lõikes 1 osutatud täielik maksuvabastus või maksu vähendamine ei tohi kaasa tuua erinevusi, mis ületavad:
- a) 5 % toodete puhul, mis on loetletud lisa A jaos;
 - b) 10 % toodete puhul, mis on loetletud lisa B jaos;
 - c) 15 % toodete puhul, mis on loetletud lisa C jaos;
 - d) 25 % toodete puhul, mis on loetletud lisa D jaos. Hispaania ametiasutused võivad siiski kehtestada sigarettide miinimummaksu, mis ei ületa 18 eurot 1 000 sigareti kohta ja mida kohaldatakse üksnes juhul, kui AIEM-maks, mis tuleneb maksustamise üldreeglite kohaldamisest, on sellest summast väiksem.

Artikkel 2

Hispaania ametiasutused esitavad komisjonile hiljemalt 30. septembriks 2017 aruande artiklis 1 nimetatud meetmete kohaldamise kohta, et komisjon hindaks võetud meetmete mõju ning nende panust kohaliku majandustegevuse edendamise või säilitamise, pidades silmas äärepoolsemaid alasid mõjutavaid ebasoodsaid tingimusi.

Selle alusel esitab komisjon nõukogule igakülgset majanduslikku ja sotsiaalset analüüsi sisaldava aruande ning, kui vaja, ettepaneku käesoleva otsuse sätete kohandamiseks.

Artikkel 3

Käesolevat otsust kohaldatakse alates 1. juulist 2014.

Artikkel 4

Käesolev otsus on adresseeritud Hispaania Kuningriigile.

Luxembourg, 12. juuni 2014

Nõukogu nimel
eesistuja
Y. MANIATIS

LISA

A. Artikli 1 lõike 2 punktis a osutatud toodete loetelu vastavalt ühise tollitariifistiku nomenklatuuri liigitusele

Põllumajandus- ja kalandussaadused:

0207 11/0207 13

Mineraalid:

2516 90 00 00/6801/6802

Ehitusmaterjalid:

3816/3824 40 00 00/3824 50/3824 90 45 00/3824 90 70 00/3824 90 97 99/6809

Kemikaalid:

2804 30 00 00/2804 40 00 00/3105 20 90 00/3208/3209/3210/3212 90 00 00/3213/3214/3304 99 00 00/
3925 90 80 00/3401/3402/3406/3814 00 90/3923 90 00 00/4012 11 00/4012 12 00/4012 13/4012 19

Metallitöötlemistööstus:

7604/7608

Toiduainetööstus:

0210 12 11 00/0210 12 19 00/0210 19 40 00/0210 19 81/0305 41 00/0305 43 00 90/

0901 22 00 00/1101/1102/1601/1602/1704 90 30 00/1704 90 51 00/1704 90 55 00/

1704 90 75 00/1704 90 71 00/1806/1901 20 00 00/1901 90 91 00/1901 90 99/

1904 10 10/1905/2005 20 20/2006 00 31 00/2008 11 96 00/2008 11 98 00/2008 19 92/

2008 19 93/2008 19 95/2008 19 99/2309

Joogid:

2009 11/2009 12 00/2009 19/2009 41/2009 49/2009 50/2009 61/2009 71/2009 79/2009 89/2009 90/2201/
2202/2204

Tekstiil ja nahk:

6112 31/6112 41

Paber:

4818 90 90 00/4823 90 85 90

Graafika ja kirjastamine:

4910

B. Artikli 1 lõike 2 punktis b osutatud toodete loetelu vastavalt ühise tollitariifistiku nomenklatuuri liigitusele

Põllumajandus- ja kalandussaadused:

0203 11/0203 12/0203 19/0701 90/0703

Ehitusmaterjalid:

2523 29 00 00/

Toiduainetööstus:

0210 11 11 00/0210 11 31 00/1905/2105

Paber:

4808/4819/4823 90 40 00

C. Artikli 1 lõike 2 punktis c osutatud toodete loetelu vastavalt ühise tollitariifistiku nomenklatuuri liigitusele

Põllumajandus- ja kalandussaadused:

0407 21 00 00/0407 29 10 00/0407 90 10 00

Ehitusmaterjalid:

2523 90/7010

Kemikaalid:

3809 91 00/3917 21/3917 23/3917 32 00/3917 33 00/3917 39 00/3917 40 00/3923 10 00/3923 21 00/
3923 30 10/3924 10 00

Metallitöötlemistööstus:

7309 00/7610 10 00 00/9403 20 80 90

Toiduainetööstus:

0403/0901 21/1902/2103 20 00 00/2103 30/2103 90 90/2106 90 98/

Joogid:

2203/2208 40

Tekstiil ja nahk:

6302

Paber:

4818 10/4818 20/4818 30/4821

Graafika ja kirjastamine:

4909/4911

D. Artikli 1 lõike 2 punktis d osutatud toodete loetelu vastavalt ühise tollitariifistiku nomenklatuuri liigitusele

Tubakas:

2402

NÕUKOGU OTSUS nr 378/2014/EL,**12. juuni 2014,****millega muudetakse otsuse 2004/162/EÜ (dokimaksude kohta Prantsusmaa ülemere departemangudes) kohaldamisega**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 349,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu otsusega 2004/162/EÜ ⁽¹⁾ on Prantsusmaal lubatud kehtestada dokimaksuvabastusi või -vähendusi Prantsusmaa nende ülemere departemangudes kohapeal toodetud toodete suhtes, mis on loetletud nimetatud otsuse lisas. Olenevalt tootest ei või kohalike ja muude toodete maksumäära erinevus olla üle 10, 20 või 30 protsendipunkti. Need maksuvabastused või -vähendused on erimeetmed, mille eesmärk on kompenseerida Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklis 349 loetletud äärepoolseimate piirkondade piiravaid asjaolusid, mille tõttu suurenevad kohalike ettevõtete tootmiskulud ja nende toodetel on raske konkureerida samade Prantsuse emamaalt, teistest liikmesriikidest või kolmandatest riikidest pärinevate toodetega. Seetõttu lubavad kohaliku tootmise suhtes kohaldatavad dokimaksuvabastused või -vähendused toetada kohaliku tootmise alustamist, säilitamist ja arendamist. Otsuse 2004/162/EÜ kohaselt saavad Prantsuse ametiasutused neid vabastusi ja vähendamisi kohaldada kuni 1. juulini 2014.
- (2) Prantsusmaa on seisukohal, et äärepoolseimaid piirkondi mõjutavad ebasoodsad tingimused ei ole kadunud, ning ta on komisjonilt taotlenud praeguse diferentseeritud maksumäära süsteemiga sarnaneva süsteemi säilitamist pärast 1. juulit 2014 kuni 31. detsembrini 2020.
- (3) Nende toodete loetelu läbivaatamine, millele Prantsusmaa on taotlenud erineva maksumäära kohaldamist, nõuab aga pikka tööd, mis seisneb iga toote puhul selle kontrollimises, kas erinev maksumäär ja selle ulatus on õigustatud, tagades, et erinev maksumäär ei õõnesta liidu õiguskorra, sealhulgas siseturu ja ühise poliitika terviklikkust ega sidusust.
- (4) See läbivaatamine ei ole praeguseks valmis, kuna asjaomaste toodete arv on suur ja nende turgude struktuuri käsitlev teave mahukas, käsitledes eelkõige kohalikku tootmist kahjustavate täiendavate tootmiskulude summat ja asjaomaste toodete turgude struktuuri.
- (5) Kui ettepanekut enne 1. juulit 2014 vastu ei võeta, võib see kaasa tuua õigusliku vaakumi ulatuses, milles keelatakse alates 1. juulist 2014 Prantsusmaa äärepoolseimates piirkondades igasugune erineva maksumäära kohaldamine.
- (6) Selleks et vaadata läbi tooted, millele Prantsusmaa taotleb erineva maksumäära kohaldamist, ning et anda komisjonile aega esitada tasakaalustatud ettepanek, mille puhul võetakse arvesse erinevaid huvisid, on vaja kuue kuu pikkust lisaaega.
- (7) Seepärast tuleks otsust 2004/162/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsuse 2004/162/EÜ artikli 1 lõikes 1 asendatakse kuupäev „1. juulini 2014” kuupäevaga „31. detsembrini 2014”.

⁽¹⁾ Nõukogu 10. veebruari 2004. aasta otsus 2004/162/EÜ dokimaksude kohta Prantsusmaa ülemere departemangudes ning otsuse 89/688/EMÜ kehtivusaja pikendamise kohta (ELT L 52, 21.2.2004, lk 64).

Artikkel 2

Käesolevat otsust kohaldatakse alates 1. juulist 2014.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud Prantsuse Vabariigile.

Luxembourg, 12. juuni 2014

Nõukogu nimel

eesistuja

Y. MANIATIS

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 681/2014,

20. juuni 2014,

millega muudetakse määrust (EL) nr 37/2010 seoses toimeainega rafoksaniid

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrust (EÜ) nr 470/2009, milles sätestatakse ühenduse menetlused farmakoloogiliste toimeainete jääkide piirnormide kehtestamiseks loomsetes toiduainetes ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 2377/90 ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/82/EÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 726/2004, (⁽¹⁾) eriti selle artiklit 14 koostoimes artikliga 17,

võttes arvesse Euroopa Ravimiameti arvamust, mille on sõnastanud veterinaarravimite komitee,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidus toiduloomade veterinaarravimites või loomakasvatustes kasutatavates biotsiidides kasutamiseks ette nähtud farmakoloogiliste toimeainete jääkide piirnorm (edaspidi „jääkide piirnorm“) tuleb kehtestada kooskõlas määrusega (EÜ) nr 470/2009.
- (2) Farmakoloogilised toimeained ja nende liigitus loomsetes toiduainetes sisalduvate jääkide piirnormide järgi on sätestatud komisjoni määruse (EL) nr 37/2010 (⁽²⁾) lisas.
- (3) Rafoksaniid on kantud määruse (EL) nr 37/2010 lisa tabelisse 1 lubatud toimeainena veiste ja lammaste puhul (lihaskude, rasvkude, maks ja neerud); välja on jäetud need loomad, kellelt saadakse inимtoiduks ettenähtud piima.
- (4) Euroopa Ravimiametile on esitatud taotlus arvamuse saamiseks, kas olemasolevat kannet rafoksaniidi kohta võib laiendada ka lehmapiimale.
- (5) Veterinaarravimite komitee soovitas kehtestada rafoksaniidi jääkide ajutised piirnormid lehma- ja lambapiima puhul ning jätta välja keeld kasutada seda ainet loomade puhul, kellelt saadakse inимtoiduks ettenähtud piima.
- (6) Seepärast tuleks muuta määruse (EL) nr 37/2010 lisa tabelis 1 rafoksaniidi kannet, et lisada jääkide ajutised soovituslikud piirnormid lehma- ja lambapiima puhul ning jätta välja keeld kasutada seda ainet loomade puhul, kellelt saadakse inимtoiduks ettenähtud piima.
- (7) Kõnealuses tabelis esitatud rafoksaniidi jääkide ajutised piirnormid kaotavad kehtivuse 31. detsembril 2015.

(⁽¹⁾) ELT L 152, 16.6.2009, lk 11.

(⁽²⁾) Komisjoni määrus (EL) nr 37/2010, 22. detsember 2009, mis käsitleb farmakoloogilisi toimeaineid ja nende liigitust loomsetes toiduainetes sisalduvate jääkide piirnormide järgi (ELT L 15, 20.1.2010, lk 1).

- (8) On asjakohane ette näha mõistlik ajavahemik, et asjaomased sidusrühmad saaksid võtta vajalikke meetmeid uute jääkide piirnormide järgimiseks.
- (9) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas veterinaarravimite alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 37/2010 lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 19. augustist 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. juuni 2014

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

Määruse (EL) nr 37/2010 lisa tabelis 1 asendatakse kanne toimeaine rafoksaniidi kohta järgmisega:

Farmakoloogiline toimeaine	Markerjääk	Loomaliik	Jääkide piirnorm	Sihtkoed	Muud sätted (vastavalt määruse (EÜ) nr 470/2009 artikli 14 lõikele 7)	Terapeutiline liigitus
„Rafoksaniid	Rafoksaniid	Veised	30 µg/kg 30 µg/kg 10 µg/kg 40 µg/kg	Lihaskude Rasvkude Maks Neerud	KIRJE PUUDUB	Antiparasiitikumid/ endoparasiitide vastased ained”
		Lambad	100 µg/kg 250 µg/kg 150 µg/kg 150 µg/kg	Lihaskude Rasvkude Maks Neerud		
		Veised, lambad	10 µg/kg	Piim	Ajutised jääkide piirnormid kaotavad kehtivuse 31. detsembril 2015	

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 682/2014,
20. juuni 2014,
millega muudetakse määrust (EL) nr 37/2010 seoses toimeainega klosanteel
(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrust (EÜ) nr 470/2009, milles sätestatakse ühenduse menetlused farmakoloogiliste toimeainete jääkide piirnormide kehtestamiseks loomsetes toiduainetes ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 2377/90 ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/82/EÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 726/2004, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 14 koostoimes artikliga 17,

võttes arvesse Euroopa Ravimiameti arvamust, mille on sõnastanud veterinaarravimite komitee,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidus toiduloomade veterinaarravimites või loomakasvatustes kasutatavates biotsiidides kasutamiseks ette nähtud farmakoloogiliste toimeainete jääkide piirnorm (edaspidi „jääkide piirnorm“) tuleb kehtestada kooskõlas määrusega (EÜ) nr 470/2009.
- (2) Farmakoloogilised toimeained ja nende liigitus loomsetes toiduainetes sisalduvate jääkide piirnormide järgi on sätestatud komisjoni määruse (EL) nr 37/2010 ⁽²⁾ lisas.
- (3) Klosanteel on lisatud määruse (EL) nr 37/2010 lisa tabelisse 1 lubatud toimeainena veiste ja lammaste puhul (lihaskude, rasvkude, maks, neerud ja piim). Selle aine jaoks lehma- ja lambapiima puhul sätestatud ajutised jääkide piirnormid kaotasid kehtivuse 1. jaanuaril 2014.
- (4) Pärast täiendavate andmete esitamist ja hindamist soovitas veterinaarravimite komitee, et klosanteeli jaoks lehma- ja lambapiima puhul lubatud ajutised jääkide piirnormid tunnistataks lõplikuks.
- (5) Seepärast tuleks vastavalt muuta määruse (EL) nr 37/2010 lisa tabelis 1 kannet klosanteeli kohta.
- (6) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas veterinaarravimite alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 37/2010 lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

⁽¹⁾ ELT L 152, 16.6.2009, lk 11.

⁽²⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 37/2010, 22. detsember 2009, mis käsitleb farmakoloogilisi toimeaineid ja nende liigitust loomsetes toiduainetes sisalduvate jääkide piirnormide järgi (ELT L 15, 20.1.2010, lk 1).

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnenal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. juuni 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

Määruse (EL) nr 37/2010 lisa tabelis 1 asendatakse kanne toimeaine klosanteel kohta järgmisega:

Farmakoloogiline toimeaine	Markerjääk	Loomaliik	Jääkide piirnorm	Sihtkoed	Muud sätted (vastavalt määruse (EÜ) nr 470/2009 artikli 14 lõikele 7)	Terapeutiline liigitus
„Klosanteel	Klosanteel	Veised	1 000 µg/kg 3 000 µg/kg 1 000 µg/kg 3 000 µg/kg 45 µg/kg	Lihaskude Rasvkude Maks Neerud Piim	KIRJE PUUDUB	Antiparasiitikumid/ endoparasiitide vastased ained
		Lambad	1 500 µg/kg 2 000 µg/kg 1 500 µg/kg 5 000 µg/kg 45 µg/kg	Lihaskude Rasvkude Maks Neerud Piim		

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 683/2014,
20. juuni 2014,
millega muudetakse määrust (EL) nr 37/2010 seoses toimeainega kloorsuloon
(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrust (EÜ) nr 470/2009, milles sätestatakse ühenduse menetlused farmakoloogiliste toimeainete jääkide piirnormide kehtestamiseks loomsetes toiduainetes ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 2377/90 ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/82/EÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 726/2004, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 14 koostoimes artikliga 17,

võttes arvesse Euroopa Ravimiameti arvamust, mille on sõnastanud veterinaarravimite komitee,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidus toiduloomade veterinaarravimites või loomakasvatustes kasutatavates biotsiidides kasutamiseks ette nähtud farmakoloogiliste toimeainete jääkide piirnorm (edaspidi „jääkide piirnorm“) tuleb kehtestada kooskõlas määrusega (EÜ) nr 470/2009.
- (2) Farmakoloogilised toimeained ja nende liigitus loomsetes toiduainetes sisalduvate jääkide piirnormide järgi on sätestatud komisjoni määruse (EL) nr 37/2010 ⁽²⁾ lisas.
- (3) Kloorsuloon on lisatud määruse (EL) nr 37/2010 lisa tabelisse 1 lubatud toimeainena veiste puhul (lihaskude, rasvkude, maks, neerud ja piim). Selle aine jaoks lehmapiima puhul sätestatud ajutised jääkide piirnormid kaotasid kehtivuse 1. jaanuaril 2014.
- (4) Pärast täiendavate andmete esitamist ja hindamist soovitas veterinaarravimite komitee, et kloorsulooni jaoks lehmapiima puhul lubatud ajutised jääkide piirnormid tunnistataks lõplikuks.
- (5) Seepärast tuleks vastavalt muuta määruse (EL) nr 37/2010 lisa tabelis 1 kannet kloorsulooni kohta.
- (6) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas veterinaarravimite alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 37/2010 lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

⁽¹⁾ ELT L 152, 16.6.2009, lk 11.

⁽²⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 37/2010, 22. detsember 2009, mis käsitleb farmakoloogilisi toimeaineid ja nende liigitust loomsetes toiduainetes sisalduvate jääkide piirnormide järgi (ELT L 15, 20.1.2010, lk 1).

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnenal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. juuni 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

Määruse (EL) nr 37/2010 lisa tabelis 1 asendatakse kanne toimeaine kloorsuloon kohta järgmisega:

Farmakoloogiline toimeaine	Markerjääk	Loomaliik	Jääkide piirnorm	Sihtkoed	Muud sätted (vastavalt määruse (EÜ) nr 470/2009 artikli 14 lõikele 7)	Terapeutiline liigitus
„Kloorsuloon	Kloorsuloon	Veised	35 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 16 µg/kg	Lihaskude Maks Neerud Piim	KIRJE PUUDUB	Antiparasiitikumid/ endoparasiitide vastased ained”

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 684/2014,**20. juuni 2014,****milles käsitletakse kantaksantiini lubamist aretuskanade söödalisandina (loa omanik DSM Nutritional products Ltd.)****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2003. aasta määrust (EÜ) nr 1831/2003 loomasöötades kasutatavate söödalisandite kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 9 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EÜ) nr 1831/2003 on sätestatud loomasöötades kasutatavate söödalisandite lubade andmise kord ning selliste lubade andmise alused ja menetlused.
- (2) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1831/2003 artikliga 7 esitati taotlus kantaksantiini lubamiseks. Taotlusele olid lisatud määruse (EÜ) nr 1831/2003 artikli 7 lõikes 3 nõutud andmed ja dokumendid.
- (3) Taotluses käsitletakse kantaksantiini valmistise lubamist aretuskanade söödalisandina ning selle klassifitseerimist söödalisandite kategooriasse „zootehnilised lisandid”.
- (4) Euroopa Toiduohutusamet (edaspidi „toiduohutusamet”) jõudis oma 12. detsembri 2012. aasta arvamuses ⁽²⁾ järeldusele, et kavandatud kasutustingimuste korral ei avalda kantaksantiini valmistis kahjulikku mõju loomatervisele, inimeste tervisele ega keskkonnale ning et selle kasutamine aretuskanadel võib stabiliseerida nende paljunemisvõimet. Toiduohutusameti arvates ei ole vajadust turustamisjärgse järelevalve erinõuete järele. Toiduohutusamet kinnitas ka määruse (EÜ) nr 1831/2003 kohaselt asutatud referentlabori aruande söödas sisalduva söödalisandi analüüsi meetodi kohta.
- (5) Kantaksantiini valmistise hindamisel tõdeti, et määruse (EÜ) nr 1831/2003 artiklis 5 sätestatud loa andmise tingimused on täidetud. Seepärast tuleks anda luba kõnealuse valmistise kasutamiseks käesoleva määruse lisas esitatud tingimustel.
- (6) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

*Artikkel 1***Loa andmine**

Lisas nimetatud valmistist, mis kuulub söödalisandite kategooriasse „zootehnilised lisandid” ja funktsionaalrühma „muud zootehnilised lisandid”, lubatakse kasutada söödalisandina loomasöötades kõnealuses lisas esitatud tingimustel.

⁽¹⁾ ELT L 268, 18.10.2003, lk 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2013; 11(1):3047.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. juuni 2014

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

Söödalisandi identifitseerimisnumber	Loa omanik	Söödalisand	Koostis, keemiline valem, kirjeldus, analüüsimetod	Loomaliik või -kategor	Vanuse ülempiir	Miinimumsisaldus	Maksimumsisaldus	Muud sätted	Loa kehtivusa lõpp	Jääkide piirnormid asjaomases loomses toidus
						mg/kg täissöödas, mille niiskusesisaldus on 12 %				
Zootehniliste lisandite kategooria. Funktsionaalrühm: muud zootehnilised lisandid (paljunemisvõime stabiliseerimine)										
4d161g	DSM Nutritional products Ltd., keda esindab DSM Nutritional Products Sp. Z.o.o.	Kantaksantiin	<i>Söödalisandi koostis</i> Valmistis sisaldab vähemalt: 10 % kantaksantiini; ≤ 2,2 % etoksükini; diklorometaani: ≤ 10 mg/kg söödalisandis. <i>Toimeaine kirjeldus</i> Kantaksantiin C₄₀H₅₂O₂ CASi nr: 514-78-3 Analüüs: vähemalt 96 % Valmistatud keemilise sünteesi teel <i>Analüüsimetod</i> ⁽¹⁾ — Kantaksantiinisalduse määramiseks söödalisandis: spektrofotomeetria (426 nm) — Kantaksantiinisalduse määramiseks eelsegudes ja söödas: normaalfaasi kõrgsurvevedelikukromatograafia ühendatult VIS-detekteerimisega (NP-HPLC-VIS, 466 nm)	Aretuskanad	—	6	6	1. Söödalisandi ja eelsegu kasutamist juhistes märkida säilitustingimused ja püsivus kuumtöötlemisel. 2. Erinevatest allikatest pärit kantaksantiini segu puhul ei tohi kantaksantiinisaldus ületada 6 mg/kg täissöödas. 3. Käesoleva kantaksantiini sisaldava valmistise ja muude karotenoidide segu on lubatud tingimusel, et segu kogukontsentratsioon täissöödas ei ületa 80 mg/kg. 4. Ohutusnõuded: käsitlemisel tuleb kasutada respiraatorit, kaitseprille ja kaitsekindaid.	10. juuli 2024	15 mg kantaksantiini/kg maksas (märg kude) ja 2,5 mg kantaksantiini/kg nahas/rasvas (märg kude).

⁽¹⁾ Analüüsimetodite üksikasjad on kättesaadavad Euroopa Liidu söödalisandite referentlabori veebilehel järgmisel aadressil: www.irmm.jrc.be/eurl-feed-additives.

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 685/2014,**20. juuni 2014,****millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1333/2008 II lisa ning komisjoni määruse (EL) nr 231/2012 lisa seoses polüvinüülalkohol-polüetüleenglükooli pookekopolümeeri kasutamise ja tahketes toidulisandites****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1333/2008 toidu lisaainete kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 10 lõiget 3 ja artiklit 14,võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1331/2008, millega kehtestatakse toidu lisaainete, toiduensüümide ning toidu lõhna- ja maitseainete lubade andmise ühtne menetlus, ⁽²⁾ eriti selle artikli 7 lõiget 5,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EÜ) nr 1333/2008 II lisas on sätestatud toidus kasutada lubatud lisaainete Euroopa Liidu loetelu ja kõnealuste lisaainete kasutamise tingimused.
- (2) Komisjoni määruses (EL) nr 231/2012 ⁽³⁾ on sätestatud määruse (EÜ) nr 1333/2008 II ja III lisas loetletud toidu lisaainete spetsifikatsioonid.
- (3) Kõnealuseid loendeid võib komisjoni algatusel või pärast taotluse esitamist ajakohastada määruse (EÜ) nr 1331/2008 artikli 3 lõikes 1 osutatud ühtse menetluse kohaselt.
- (4) 13. septembril 2011 esitati taotlus, et lubataks kasutada polüvinüülalkohol-polüetüleenglükooli pookekopolümeeri („PVA-PEG pookekopolümeer”) toidulisandite kiletaolise kattematerjalina, mis vees kiiresti laguneb. Taotlus tehti vastavalt määruse (EÜ) nr 1331/2008 artiklile 4 liikmesriikidele kättesaadavaks.
- (5) Euroopa Toiduohutusamet hindas PVA-PEG pookekopolümeeri ohutust toidu lisaainena kasutamise korral ja jõudis järeldusele, et PVA-PEG pookekopolümeeri kasutamine tahketes toidulisandites kattematerjalina ei ole kavandatud kasutusviiside korral tõenäoliselt ohtlik ⁽⁴⁾.
- (6) PVA-PEG pookekopolümeer on ette nähtud kasutamiseks toidulisandite kilekattena, mis vees kiiresti laguneb. Kilekate kaitseb toidulisandi kasutajat ebameeldiva maitse või lõhna eest, parandab välimust, muudab tabletid lihtsamini alla neelatavaks, annab tabletile muudest toodetest eristava välimuse, ja kaitseb tundlike koostisosi. Nimeetatud ainet iseloomustab suur paindlikkus, vähene viskoossus ja kiire lahustumine happelises, neutraalses ja aluselises keskkonnas. Seepärast on asjakohane lubada kasutada PVA-PEG pookekopolümeeri tahketes toidulisandites glaseerainena ja määrata sellele ainele E-number E 1209.
- (7) PVA-PEG pookekopolümeeri spetsifikatsioonid tuleks lisada määrusesse (EL) nr 231/2012, kui PVA-PEG pookekopolümeer lisatakse esimest korda määruse (EÜ) nr 1333/2008 II lisas sätestatud liidu toidu lisaainete loeteludesse.
- (8) Määrusi (EÜ) nr 1333/2008 ja (EL) nr 231/2012 tuleks seepärast vastavalt muuta.

⁽¹⁾ ELT L 354, 31.12.2008, lk 16.⁽²⁾ ELT L 354, 31.12.2008, lk 1.⁽³⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 231/2012, 9. märts 2012, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1333/2008 II ja III lisas loetletud toidu lisaainete spetsifikatsioonid (ELT L 83, 22.3.2012, lk 1).⁽⁴⁾ EFSA Journal 2013; 11(8):3303.

- (9) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1333/2008 II lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse I lisale.

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 231/2012 lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse II lisale.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. juuni 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

I LISA

Määruse (EÜ) nr 1333/2008 II lisa muudetakse järgmiselt.

- 1) B osa punkti 3 „Toidu lisaained, välja arvatud toiduvärvid ja magusained” lisatakse toidu lisaaine E 1208, polüvinüül-pürrolidoon-vinüülatsetaadi kopolümeeri kande järele järgmine uus kanne:

„E 1209	Polüvinüülalkohol-polüetüleenglükooli pookekopolümeer
---------	---

- 2) E osasse lisatakse toidugruppi 17.1 „Toidulisandid tahkel kujul, sealhulgas kapslites, tablettides ja muul kujul, välja arvatud närimistablettide kujul” toidu lisaaine E 1208 kande järele järgmine uus kanne:

	„E 1209	Polüvinüülalkohol-polüetüleenglükooli pookekopolümeer	100 000”		
--	---------	---	----------	--	--

II LISA

Määruse (EL) nr 231/2012 lisas lisatakse toidu lisaine polüvinüülpirrolidoon-vinüülatsetaadi kopolümeeri E 1208 kande järele järgmine uus kanne:

„E 1209 POLÜVINÜÜLALKOHOL-POLÜETÜLEENGLÜKOOLI POOKEKOPOLÜMEER

Sünonüümid	Makrogool-poogitud polü(vinüülalkoholi) kopolümeer; polü(etaan-1,2-diool-pooge-etanol); etenooli polümeer oksiraaniga, pooge; oksiraani polümeer etanooliga, pooge; etüleenoksiidi-vinüülalkoholi pookekopolümeer
Määratlus	Polüvinüülalkohol-polüetüleenglükooli pookekopolümeer on sünteetiline kopolümeer, mis koosneb ligikaudu 75 % PVA ja 25 % PEG ühikutest.
CASi number	96734-39-3
Keemiline nimetus	Polüvinüülalkohol-polüetüleenglükooli pookekopolümeer
Keemiline valem	
Massikeskmine molekulmass	40 000 kuni 50 000 g/mol
Kirjeldus	Valge kuni kahvatukollane pulber
Identifitseerimistunnused	
Lahustuvus	Lahustub väga hästi vees ja lahjades hapetes ning lahjades leelise lahustes; praktiliselt lahustumatu etanoolis, äädikhappes, atsetoonis ja kloroformis
Infrapunaspekter	Ühendile iseloomulik spekter
pH väärtus	5,0–8,0
Puhtus	
Estriarv	10–75 mg KOH/g
Dünaamiline viskoossus	50–250 mPa·s
Massikadu kuivatamisel	Mitte üle 5 %
Sulfaattuhk	Mitte üle 2 %
Vinüülatsetaat	Mitte üle 20 mg/kg
Äädikhape/kokku atsetaati	Mitte üle 1,5 %
Etüleenglükool	Mitte üle 50 mg/kg
Dietüleenglükool	Mitte üle 50 mg/kg
1,4-dioksaan	Mitte üle 10 mg/kg
Etüleenoksiid	Mitte üle 0,2 mg/kg
Arseen	Mitte üle 3 mg/kg
Plii	Mitte üle 1 mg/kg
Elavhõbe	Mitte üle 1 mg/kg
Kaadmium	Mitte üle 1 mg/kg

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 686/2014,**20. juuni 2014,****millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 983/2009 ja (EL) nr 384/2010 selliste tervisealaste väidete kasutamise tingimuste osas, mis on seotud taimsete steroidide ja taimsete stanoolide mõjuga vere LDL-kolesterooli taseme alandamisele****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta, ⁽¹⁾ eelkõige selle artikli 17 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EÜ) nr 1924/2006 on sätestatud, et tervisealaste väidete loataotlused esitatakse vastava liikmesriigi pädevale asutusele. Liikmesriigi pädev asutus edastab kehtivad taotlused Euroopa Toiduohutusametile (edaspidi „toiduohutusamet“). Toiduohutusamet esitab tervisealase väite kohta oma seisukoha ja edastab selle komisjonile, kes teeb tervisealase väite loa andmise kohta otsuse, võttes arvesse toiduohutusameti arvamust.
- (2) Määruse (EÜ) nr 1924/2006 artikli 16 lõike 4 kohaselt võib toiduohutusameti arvamus, millega toetatakse tervisealase väite lubamist, sisaldada väite kasutamise eritingimusi.
- (3) Tervisealaste väidete lubamist võib muuta taotleja või kasutaja taotluse alusel kooskõlas määruse (EÜ) nr 1924/2006 artikli 19 lõikega 1 või kui toiduohutusamet esitab omal algatusel või liikmesriigi või komisjoni taotlusel vastava arvamuse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1924/2006 artikli 19 lõikega 2.
- (4) Komisjoni taotluse ja Prantsusmaa samalaadse taotluse alusel esitas toiduohutusamet arvamuse võimaluse kohta viidata tervisealastes väidetes taimsete steroidide ja taimsete stanoolide koguselisele mõjule vere LDL-kolesterooli taseme alandamisel (küsimus nr EFSA-Q-2009-00530 ja küsimus nr EFSA-Q-2009-00718) ⁽²⁾ ning lähtuvalt sellest muutis komisjon määrusega (EL) nr 376/2010 ⁽³⁾ kahe sellise tervisealase väite kasutamise tingimusi, mille kohaselt teatavate taimsete steroidide ja taimsete stanoolide tarvitamine alandab vere kolesteroolitaset, nagu on osutatud komisjoni määruses (EÜ) nr 983/2009, ⁽⁴⁾ osutades kogusest tulenevale mõjule. Võttes aluseks toiduohutusameti sama arvamuse, andis komisjon määrusega (EL) nr 384/2010 ⁽⁵⁾ loa kasutada tervisealast väidet, mille kohaselt teatavate taimsete steroidide ja taimsete stanoolide tarvitamine alandab LDL-kolesterooli taset veres, määrares väite kasutamise tingimustes kindlaks viite kogusest tulenevale mõjule.
- (5) Pärast seda, kui Raisio Nutrition Ltd. oli esitanud määruse (EÜ) nr 1924/2006 artikli 14 lõike 1 punkti a kohase taotluse, pidi toiduohutusamet esitama arvamuse tervisealase väite kohta, mille kohaselt taimsete steroidide ja taimsete stanoolide tarvitamine alandab LDL-kolesterooli taset veres (küsimus nr EFSA-Q-2011-00851) ⁽⁶⁾. Taotleja esitatud väide oli sõnastatud järgmiselt: „On tehtud kindlaks, et kui tarbida iga päev 3 g taimseid stanoolide

⁽¹⁾ ELT L 404, 30.12.2006, lk 9.⁽²⁾ EFSA Journal (2009) 1175, lk 1–9.⁽³⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 376/2010, 3. mai 2010, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 983/2009, mis käsitleb selliste toidu kohta esitatavate tervisealaste väidete lubamist ja nende lubamisest keeldumist, mis viitavad haigestumise riski vähendamisele ning laste arengule ja tervisele (ELT L 111, 4.5.2010, lk 3).⁽⁴⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 983/2009, 21. oktoober 2009, mis käsitleb selliste toidu kohta esitatavate tervisealaste väidete lubamist ja nende lubamisest keeldumist, mis viitavad haigestumise riski vähendamisele ning laste arengule ja tervisele (ELT L 277, 22.10.2009, lk 3).⁽⁵⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 384/2010, 5. mai 2010, mis käsitleb selliste toidu kohta esitatavate tervisealaste väidete lubamist ja nende lubamisest keeldumist, mis viitavad haigestumise riski vähendamisele ning laste arengule ja tervisele (ELT L 113, 6.5.2010, lk 6).⁽⁶⁾ EFSA Journal 2012; 10(5):2692.

estrivormis, alandab see vere kolesteroolitaset 12 %. Vere kõrge kolesteroolitase on südame isheemiatõve tekkimise riskitegur⁽¹⁾. Taotluse esitaja soovis, et mõju saavutamiseks vajalikuks vähimaks tarbimisajaks kehtestataks üks kuni kaks nädalat ning et antaks luba kasutada väidet toitude laiendatud loetelu puhul, millesse kuuluvad ka kollased rasvavõided, piimatooted, juust, rukkileib, kaerajahu, fermenteeritud sojapiimapõhised tooted (jooigi- ja söögiogurti tüüpi tooted) ning kaerapiimal põhinevad piimajoogid.

- (6) Esitatud andmete põhjal järeldas toiduohutusamet oma arvamuses, mille komisjon ja liikmesriigid said kätte 16. mail 2012, et kui iga päev tarbitakse 3 g (vahemik 2,7–3,3 g) taimseid stanoolestreid, väheneb vere LDL-kolesterooli tase 11,4 % (95 %-se usaldusvahemiku puhul 9,8–13,0) ning et vähim tarbimisaeg, mida on vaja selleks, et taimsed stanoolestrid hakkaksid LDL-kolesterooli taseme vähendamisel maksimaalset mõju avaldama, on kaks kuni kolm nädalat. Lisaks järeldas toiduohutusamet, et kuigi on kinnitust leidnud asjaolu, et taimsete stanoolestrite lisamine sellistele toitudele nagu margariinilaadsed võided, majonees, salatikastmed ja piimatooted, nagu piim, jogurt (sealhulgas väheste rasvasisaldusega jogurt) ja juust avaldab järjekindlat mõju vere LDL-kolesterooli taseme alandamisele, ei ole taimsete stanoolide kolesterooli vähendav mõju sama selge nende muudele toitudele lisamise korral.
- (7) Unilever PLC ja Unilever NV esitasid määruse (EÜ) nr 1924/2006 artikli 19 kohase taotluse muuta selliste tervisealaste väidete kasutamise tingimusi, mis on seotud taimsete steroolide ja taimsete stanoolide mõjuga vere LDL-kolesterooli taseme vähendamisel (küsimus nr EFSA-Q-2011-01241) ⁽¹⁾. Muudatus hõlmab vere LDL-kolesterooli taseme alandamise vahemikku (7–12 %) 1,5–3 g taimsete steroolide ja taimsete stanoolide igapäevasel tarbimisel. Taotluse esitaja soovis, et mõju saavutamiseks vajalikuks vähimaks tarbimisajaks kehtestataks üks kuni kaks nädalat.
- (8) Esitatud andmete põhjal järeldas toiduohutusamet oma arvamuses, mille komisjon ja liikmesriigid said kätte 16. mail 2012, et kui iga päev tarbitakse 3 g (vahemik 2,6–3,4 g) taimseid steroolide ja taimseid stanoolestreid, alaneb vere LDL-kolesterooli tase 11,3 % (95 %-se usaldusvahemiku puhul 10,0–12,5) ning et vähim tarbimisaeg, mida on vaja selleks, et taimsed steroolid ja taimsed stanoolid hakkaksid LDL-kolesteroolile maksimaalset mõju avaldama, on kaks kuni kolm nädalat. Ühtlasi märkis toiduohutusamet oma hinnangus, et taimsetel steroolidel ja taimsetel stanoolidel, kui neid tarvitada päevas 1,5–3 g, on vere LDL-kolesterooli vähenemisele samaväärne mõju.
- (9) Taimsete steroolide, taimsete stanoolestrite ja taimsete steroolide/stanoolestritega seotud lubatud tervisealaste väidete kasutamise tingimused, mis on sätestatud määrustes (EÜ) nr 983/2009 ja (EL) nr 384/2010, sisaldavad sätet, et kolesterooli vähendava mõju ulatuse võib esitada ainult teatavate toidukategooriate puhul. Vastavalt kõnealustele tingimustele tuleb juhul, kui viidatakse kolesteroolitaseme alandamise mõju ulatusele, teavitada tarbijaid asjaolust, et kui tarbida päevas 1,5–2,4 g taimseid steroolide ja/või taimseid stanoolestreid, alandab see kahe kuni kolme nädala pärast vere LDL-kolesterooli taset 7–10 %. Uued tõendid on näidanud, et kui tarbida kõnealuseid aineid suuremas koguses kui kuni 3 g päevas, lisandub täiendav mõju, ning seega oleks vaja muuta kõnealuseid kasutamise tingimusi, et teavitada tarbijaid mõju ulatusest ja nõutavast päevadoosist, võttes arvesse toiduohutusameti teaduslikke arvamusi.
- (10) Tagamaks, et määrustega (EÜ) nr 983/2009 ja (EL) nr 384/2010 lubatud väited ei tekita segadust ega eksita tarbijat, peaksid väidete kasutamise tingimused, milles käsitletakse tarbija teavitamist kolesteroolitaseme alandamise mõju ulatusest, olema kindlaks määratud ühtsel viisil. Kuna taimsete steroolide ja taimsete stanoolide mõju on samaväärne, kui neid tarbitakse päevas 1,5–3 g, on asjakohane osutada, et taimsete steroolide, taimsete stanoolestrite ja taimsete steroolide/stanoolestrite tarvitamise puhul on mõju ulatus samaväärne. Komisjoni määruses (EÜ) nr 608/2004 ⁽²⁾ on sätestatud, et üle 3 g ei tohiks taimseid steroolide ja taimseid stanoolide tarvitada. Seetõttu on asjakohane näha väidete kasutamise tingimustes ette vahemik, mis ulatub kuni 3 g-ni.
- (11) Määrusi (EÜ) nr 983/2009 ja (EL) nr 384/2010 tuleks seepärast vastavalt muuta.
- (12) Märkusi, mis komisjon sai taotlejalt ja üldsuse esindajatelt määruse (EÜ) nr 1924/2006 artikli 16 lõike 6 kohaselt, on käesolevas määruses sätestatud meetmete kindlaksmääramisel arvesse võetud.
- (13) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

⁽¹⁾ EFSA Journal 2012; 10(5):2693.

⁽²⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004, 31. märts 2004, mis käsitleb selliste toidukaupade ja toidu koostisosade märgistamist, millele on lisatud fütosteroolide, fütosteroolestreid, fütostanoolide ja/või fütostanoolestreid (ELT L 97, 1.4.2004, lk 44).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 983/2009 muudatused

Määruse (EÜ) nr 983/2009 I lisa muudetakse järgmiselt.

- 1) Esimest kannet (tervisealase väite „Taimsete steroolide puhul on tõestatud vere kolesteroolitaset vähendav toime. Kõrge vere kolesteroolitase on südame isheemiatõve tekkimise riskitegur” kohta) muudetakse järgmiselt:

- a) viienda veeru tekst (väite kasutamise tingimused) asendatakse järgmise tekstiga:

„Tarbijale esitatakse teave, et kasulik mõju saavutatakse, kui iga päev tarbitakse 1,5–3 g taimseid steroolide. Mõju ulatust tohib esitada ainult järgmiste toidukategooriate puhul: kollased rasvavõided, piimatooted, majonees ja salatistikastmed. Mõju ulatust esitades tuleb tarbijale teatada vahemik „7–10 %” toitade puhul, mis annavad igapäevasel tarbimisel 1,5–2,4 g taimseid steroolide, ja vahemik „10–12,5 %” toitade puhul, mis annavad igapäevasel tarbimisel 2,5–3 g taimseid steroolide, samuti mõju saavutamiseks vajalik tarbimise aeg „kaks kuni kolm nädalat”.”;

- b) seitsmenda veeru tekst (EFSA arvamuse viide) asendatakse järgmisega:

„Q-2008-085

Q-2009-00530 ja Q-2009-00718

Q-2011-01241”.

- 2) Teise kande teksti (väite „Taimsete stanoolide puhul on tõestatud vere kolesteroolitaset vähendav toime. Kõrge vere kolesteroolitase on südame isheemiatõve tekkimise riskitegur” kasutamise tingimused) muudetakse järgmiselt:

- a) viienda veeru tekst (väite kasutamise tingimused) asendatakse järgmise tekstiga:

„Tarbijale esitatakse teave, et kasulik mõju saavutatakse, kui iga päev tarbitakse 1,5–3 g taimseid stanoolide. Mõju ulatust tohib esitada ainult järgmiste toidukategooriate puhul: kollased rasvavõided, piimatooted, majonees ja salatistikastmed. Mõju ulatust esitades tuleb tarbijale teatada vahemik „7–10 %” toitade puhul, mis annavad igapäevasel tarbimisel 1,5–2,4 g taimseid stanoolide, ja vahemik „10–12,5 %” toitade puhul, mis annavad igapäevasel tarbimisel 2,5–3 g taimseid stanoolide, samuti mõju saavutamiseks vajalik tarbimise aeg „kaks kuni kolm nädalat”.”;

- b) seitsmenda veeru tekst (EFSA arvamuse viide) asendatakse järgmisega:

„Q-2008-118

Q-2009-00530 ja Q-2009-00718

Q-2011-00851

Q-2011-01241”.

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 384/2010 muutmine

Määruse (EL) nr 384/2010 I lisa esimese kande teksti (tervisealase väite „Taimsete steroolide ja taimsete stanoolide puhul on tõestatud vere kolesteroolitaset vähendav toime. Kõrge vere kolesteroolitase on südame isheemiatõve tekkimise riskitegur” kohta) muudetakse järgmiselt:

- a) viienda veeru tekst (väite kasutamise tingimused) asendatakse järgmise tekstiga:

„Tarbijale esitatakse teave, et kasulik mõju saavutatakse, kui iga päev tarbitakse 1,5–3 g taimseid steroolide/stanoolide. Mõju ulatust tohib esitada ainult järgmiste toidukategooriate puhul: kollased rasvavõided, piimatooted, majonees ja salatistikastmed. Mõju ulatust esitades tuleb tarbijale teatada vahemik „7–10 %” toitade puhul, mis annavad igapäevasel tarbimisel 1,5–2,4 g taimseid steroolide/stanoolide, ja vahemik „10–12,5 %” toitade puhul, mis annavad igapäevasel tarbimisel 2,5–3 g taimseid steroolide/stanoolide, samuti mõju saavutamiseks vajalik tarbimise aeg „kaks kuni kolm nädalat”.”;

b) seitsmenda veeru tekst (EFSA arvamuse viide) asendatakse järgmisega:

„Q-2008-779

Q-2009-00530 ja Q-2009-00718

Q-2011-01241”.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. juuni 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 687/2014,**20. juuni 2014,****millega muudetakse määrust (EL) nr 185/2010 lennundusjulgestusmeetmete selgitamise, ühtlustamise ja lihtsustamise osas, lennundusjulgestusstandardite samaväärsuse osas ning kauba ja posti suhtes kohaldatavate julgestusmeetmete osas****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2008. aasta määrust (EÜ) nr 300/2008, mis käsitleb tsiviillennundusjulgestuse ühiseeskirju ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2320/2002, (⁽¹⁾) eriti selle artikli 4 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni määruse (EL) nr 185/2010 (⁽²⁾) rakendamisel saadud kogemused on osutanud vajadusele muuta teatavate ühiste põhistandardite rakendamise viise.
- (2) Teatavaid konkreetseid lennundusjulgestusmeetmeid tuleks õiguselguse huvides selgitada, ühtlustada või lihtsustada, et vältida õigusaktide erinevat tõlgendamist ja veelgi kindlamalt tagada lennundusjulgestuse ühiste põhistandardite parim võimalik rakendamine.
- (3) Muudatused tehakse selliste piiratud arvu meetmete rakendamises, mis on seotud keelatud esemetega, õhusõiduki julgestusega, kauba, posti ning parda- ja lennuväljavarude julgestuskontrolliga ning julgestusseadmetega.
- (4) Vastavalt komisjoni määrusele (EÜ) nr 272/2009 (⁽³⁾) peaks komisjon tunnustama selliste lennundusjulgestusmeetmete samaväärsust, mida kohaldatakse kolmandates ja muudes riikides ja territooriumidel, mille suhtes ei kohaldata ELi toimimise lepingu VI jaotist, tingimusel et kõnealuses määruses sätestatud kriteeriumid on täidetud.
- (5) Komisjon on teinud kindlaks, et Guernsey, Mani saare ja Jersey lennujaam vastavad määruse (EÜ) nr 272/2009 lisa E osas sätestatud kriteeriumidele.
- (6) Komisjoni määruse (EL) nr 185/2010 lisas on loetletud need kolmandad ja muud riigid ja territooriumid, kelle suhtes ei kohaldata ELi toimimise lepingu VI jaotist, kuid mida tunnustatakse määrusega (EÜ) nr 272/2009 kehtestatud ühiste põhistandarditega samaväärsed julgestusstandardeid kohaldavana.
- (7) Nii komisjoni määruses (EMÜ) nr 2454/93 (⁽⁴⁾) kui ka määruses (EL) nr 185/2010 on sätestatud samaväärsed julgestusnõuded kauba ja posti tarne ahelas tegutsevate üksuste kohta.
- (8) Julgestusstandardeid, mis käsitlevad lennundusjulgestusvaldkonna kokkuleppelise esindaja ja tuntud saatja süsteemi, mis on määratletud määruses (EL) nr 185/2010, ning tollivaldkonna volitatud ettevõtja süsteemi, mis on määratletud määruses (EMÜ) nr 2454/93, tuleks veelgi ühtlustada, et võimaldada vastastikust tunnustamist asjaomase majandusharu ja riigiasutuste tegevuse hõlbustamist silmas pidades, kuid samal ajal säilitada praegune julgestustase.
- (9) Seepärast tuleks määrust (EL) nr 185/2010 vastavalt muuta.
- (10) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas tsiviillennundusjulgestuse komitee arvamusega,

(⁽¹⁾) ELT L 97, 9.4.2008, lk 72.

(⁽²⁾) Komisjoni määrus (EL) nr 185/2010, 4. märts 2010, millega nähakse ette üksikasjalikud meetmed lennundusjulgestuse ühiste põhistandardite rakendamiseks (ELT L 55, 5.3.2010, lk 1).

(⁽³⁾) Komisjoni määrus (EÜ) nr 272/2009, 2. aprill 2009, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 300/2008 lisas sätestatud tsiviillennundusjulgestuse ühiseid põhistandardeid (ELT L 91, 3.4.2009, lk 7).

(⁽⁴⁾) Komisjoni määrus (EMÜ) nr 2454/93, 2. juuli 1993, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 253, 11.10.1993, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 185/2010 lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Lisa punkti 5 alapunkti o kohaldatakse alates 1. juulist 2014.

Lisa punkti 10 alapunkti b ja punkti 11 alapunkti b kohaldatakse alates 1. märtsist 2015.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. juuni 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

LISA

Määruse (EL) nr 185/2010 lisa muudetakse järgmiselt.

1) 1. peatükki muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse punkt 1.0.5:

„1.0.5. Käesolevas peatükis esinevad viited kolmandatele riikidele ja vajaduse korral eraldi komisjoni otsusele hõlmavad muid riike ja territooriume, kelle suhtes vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 355 ei kohaldata kõnealuse aluslepingu VI jaotist.”;

b) alapunkt 1.3.1.7 jäetakse välja;

c) lisatakse punkt 1.6:

„1.6. KEELATUD ESEMED

1.6.1. Muudel isikutel kui reisijatel ei ole lubatud viia julgestuspiirangualadele liites 1-A loetletud esemeid.

1.6.2. Erandi punktist 1.6.1 võib teha tingimusel, et asjaomane isik on volitatud keelatud esemeid julgestuspiirangualadele viima, et täita ülesandeid, mis on olulised lennuvälja rajatiste või õhusõidukite käitamiseks või kohustuste täitmiseks lennu ajal.

1.6.3. Üht või mitut liites 1-A loetletud eset kaasa viima volitatud isiku vastavuse kontrollimiseks:

a) peab isikul olema kaasas vastav luba. Luba võib olla kas märke läbipääsuloal, mis võimaldab pääsu julgestuspiirangualadele, või eraldi kirjalik dokument. Loal peavad olema märgitud kaasa võtta lubatud ese(med) kategooriana või konkreetse esemena. Kui loaks on märke läbipääsuloal, peab see olema äratuntav teadmisvajadusest lähtuvalt; või

b) julgestuspiiranguala kontrollpunktis peab kasutusel olema süsteem, mis näitab, millistel isikutel on lubatud kaasa võtta milliseid esemeid, kas kategooriana või konkreetse esemena.

Vastavust tuleb kontrollida enne, kui isikul lubatakse viia asjaomased esemed julgestuspiirangualale või õhusõiduki pardale, või punkti 1.5.1 alapunkti c alusel järelevalvet või patrulli teostavate isikute nõudmisel.

1.6.4. Liites 1-A loetletud esemeid võib ladustada julgestuspiirangualal, tingimusel et neid hoitakse turvaliselt. Liite 4-C alapunktides c, d ja e loetletud esemeid võib ladustada julgestuspiirangualal, tingimusel et need ei ole reisijatele juurdepääsetavad.”;

d) lisatakse liide 1-A:

„LIIDE 1-A

MUUD ISIKUD KUI REISIJAD

KEELATUD ESEMED

a) *püssid, tulirelvad ja muud lendkehasid tulistavad seadmed* — seadmed, mida on või näib olevat võimalik kasutada tõsise vigastuse tekitamiseks lendkehasid tulistades, sealhulgas:

— iga liiki tulirelvad, näiteks püstolid, revolvriv, vintpüssid, haavlipüssid;

— mängupüssid, tulirelvamulaazid ja jäljendatud tulirelvad, mida on võimalik ekslikult pidada pärisrelvadeks;

— tulirelvade koostisosad, välja arvatud teleskoopsihikud;

— suruõhu- ja CO₂-püssid, näiteks püstolid, õhupüssid, vintpüssid ning vedrupüssid ja -püstolid;

- raketipüstolid ja stardipüstolid;
 - vibud, ammud ja nooled;
 - harpuun- ja allveepüssid;
 - kadad ja katapuldid;
- b) *uimastusvahendid* — vahendid, mis on spetsiaalselt kavandatud uimastamiseks või liikumisvõimetuks tegemiseks, sealhulgas:
- elektrišokivahendid, näiteks elektripüstolid, elektrišoki noolepüstolid ja elektrinuiaid;
 - vahendid loomade uimastamiseks ja tapmiseks;
 - tegutsemisvõimetuks muutvad kemikaalid, gaasid ja pihustusained, näiteks ärritavad gaasid, pipragaasid, pisargaasid, happegaasid ja loomatõrjevahendid;
- c) *lõhke- ja süüteained ning lõhke- ja süüteseadeldised* — lõhke- ja süüteained ning -seadeldised, mida on või näib olevat võimalik kasutada tõsise vigastuse tekitamiseks või õhusõiduki turvalisuse ohustamiseks, sealhulgas:
- laskemoon,
 - sütikud,
 - detonaatorid ja süütenöörid,
 - lõhkeseadeldiste mulaažid või jäljendatud lõhkeseadeldised,
 - miinid, granaadid ja muu sõjaväe lahingumoon,
 - ilutulestik ja muu pürotehnika,
 - suitsupadrunid ja suitsupommid,
 - dünaamiit, must püssirohi ja plastilised lõhkeained;
- d) mis tahes muu ese, mida on võimalik kasutada tõsise vigastuse tekitamiseks ja mida julgestuspiirangualadel tavaliselt ei kasutata, näiteks võitlusspordivarustus, mõõgad, saablid jne.”
- 2) 3. peatükki muudetakse järgmiselt:
- a) lisatakse punkt 3.0.6:
- „3.0.6. Käesolevas peatükis leiduvad viited kolmandatele riikidele ja vajaduse korral eraldi komisjoni otsusele hõlmavad muid riike ja territooriume, kelle suhtes vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 355 ei kohaldata kõnealuse aluslepingu VI jaotist.”;
- b) punkt 3.2.1.1 asendatakse järgmisega:
- „3.2.1.1. Olenemata kohast, kus õhusõiduk lennuväljal pargib, kaitstakse selle kõiki välisuksi loata juurdepääsu eest järgmiselt:
- a) tagades, et loata juurdepääsu üritavad isikud peetakse viivitamata kinni; või
 - b) hoides õhusõiduki välisused suletuna. Kui õhusõiduk asub julgestuspiiranguala kriitilises osas, loetakse maapinnalt juurdepääsmatud välisused suletuks, kui juurdepääsu abivahendid on eemaldatud ning paigutatud õhusõidukist piisavalt kaugele, et mõistlikkuse piires vältida juurdepääsu; või
 - c) kasutades elektroonilisi vahendeid, mis viivitamata avastavad loata juurdepääsu; või;
 - d) kasutades kõikidel avatuna otse sildtrapile viivatel õhusõiduki ustel elektroonilist lennuvälja läbipääsuloasüsteemi, mis võimaldab juurdepääsu ainult isikutele, kes on saanud väljaõppe vastavalt punktile 11.2.3.7. Sellised isikud peavad kõnealuste uste kasutamise ajal tagama, et need oleksid kaitstud loata juurdepääsu eest.”;

c) liide 3-B asendatakse järgmisega:

„LIIDE 3-B

ÕHUSÕIDUKI JULGESTUS

KOLMANDAD RIIGID NING MUUD RIIGID JA -TERRITOORIUMID, KELLE SUHTES VASTAVALT EUROOPA LIIDU TOIMIMISE LEPINGU ARTIKLILE 355 EI KOHALDATA KÕNEALUSE ALUSLEPINGU VI JAOTIST NING KEDA TUNNUSTATAKSE ÜHISTE PÕHISTANDARDITEGA SAMAVÄÄRSEID JULGESTUSSTANDARDEID KOHALDAVANA

Õhusõidukite julgestusega seoses tunnustatakse järgmisi kolmandaid riike ning muid riike ja -territooriume, kelle suhtes vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 355 ei kohaldata kõnealuse aluslepingu VI jaotist, ühiste põhistandarditega samaväärsed julgestusstandardeid kohaldavana:

Ameerika Ühendriigid

Vagari lennujaam Fääri saartel

Kangerlussuaqi lennujaam Gröönimaal

Guernesey

Jersey

Mani saar

Komisjon teavitab pädevaid asutusi viivitamata, kui ta saab teavet, mis viitab sellele, et kolmandas riigis või muus asjaomases riigis või territooriumil kohaldatavad julgestusstandardid, mis mõjutavad oluliselt ELi üldist lennundusjulgestustaset, ei ole enam samaväärsed ühiste lennundusjulgestuse põhistandarditega.

Liikmesriikide pädevaid asutusi teavitatakse viivitamata, kui komisjonil on sellist teavet meetmete, sealhulgas kompenseerivate meetmete kohta, mis kinnitab, et kolmandas riigis või muus asjaomases riigis või territooriumil kohaldatavate asjakohaste lennundusjulgestusstandardite samaväärsus on taastatud.”

3) 4. peatükki muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse punkt 4.0.5:

„4.0.5. Käesolevas peatükis leiduvad viited kolmandatele riikidele ja vajaduse korral eraldi komisjoni otsusele hõlmavad muid riike ja territooriume, kelle suhtes vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 355 ei kohaldata kõnealuse aluslepingu VI jaotist.”;

b) liide 4-B asendatakse järgmisega:

„LIIDE 4-B

REISIJAD JA KÄSIPAGAS

KOLMANDAD RIIGID NING MUUD RIIGID JA -TERRITOORIUMID, KELLE SUHTES VASTAVALT EUROOPA LIIDU TOIMIMISE LEPINGU ARTIKLILE 355 EI KOHALDATA KÕNEALUSE ALUSLEPINGU VI JAOTIST NING KEDA TUNNUSTATAKSE ÜHISTE PÕHISTANDARDITEGA SAMAVÄÄRSEID JULGESTUSSTANDARDEID KOHALDAVANA

Reisijate ja käsipagasiga seoses tunnustatakse järgmisi kolmandaid riike ning muid riike ja -territooriume, kelle suhtes vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 355 ei kohaldata kõnealuse aluslepingu VI jaotist, ühiste põhistandarditega samaväärsed julgestusstandardeid kohaldavana.

Ameerika Ühendriigid

Vagari lennujaam Fääri saartel

Kangerlussuaqi lennujaam Gröönimaal

Guernesey

Jersey**Mani saar**

Komisjon teavitab pädevaid asutusi viivitamata, kui ta saab teavet, mis viitab sellele, et kolmandas riigis või muus asjaomases riigis või territooriumil kohaldatavad julgestusstandardid, mis mõjutavad oluliselt ELi üldist lennundusjulgestustaset, ei ole enam samaväärsed ühiste lennundusjulgestuse põhistandarditega.

Liikmesriikide pädevaid asutusi teavitatakse viivitamata, kui komisjonil on sellist teavet meetmete, sealhulgas kompenseerivate meetmete kohta, mis kinnitab, et kolmandas riigis või muus asjaomases riigis või territooriumil kohaldatavate asjakohaste lennundusjulgestusstandardite samaväärsus on taastatud.”

4) 5. peatükki muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse punkt 5.0.5:

„5.0.5. Käesolevas peatükis leiduvad viited kolmandatele riikidele ja vajaduse korral eraldi komisjoni otsusele hõlmavad muid riike ja territooriume, kelle suhtes vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 355 ei kohaldata kõnealuse aluslepingu VI jaotist.”;

b) liide 5-A asendatakse järgmisega:

„LIIDE 5-A

REGISTREERITUD PAGAS

KOLMANDAD RIIGID NING MUUD RIIGID JA -TERRITOORIUMID, KELLE SUHTES VASTAVALT EUROOPA LIIDU TOIMIMISE LEPINGU ARTIKLILE 355 EI KOHALDATA KÕNEALUSE ALUSLEPINGU VI JAOTIST NING KEDA TUNNUSTATAKSE ÜHISTE PÕHISTANDARDITEGA SAMAVÄÄRSEID JULGESTUSSTANDARDEID KOHALDAVANA

Registreeritud pagasiga seoses tunnustatakse järgmiseid kolmandaid riike ning muid riike ja -territooriume, kelle suhtes vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 355 ei kohaldata kõnealuse aluslepingu VI jaotist, ühiste põhistandarditega samaväärseid julgestusstandardeid kohaldavana.

Ameerika Ühendriigid**Vagari lennujaam Fääri saartel****Kangerlussuaqi lennujaam Gröönimaal****Guernesey****Jersey****Mani saar**

Komisjon teavitab pädevaid asutusi viivitamata, kui ta saab teavet, mis viitab sellele, et kolmandas riigis või muus asjaomases riigis või territooriumil kohaldatavad julgestusstandardid, mis mõjutavad oluliselt ELi üldist lennundusjulgestustaset, ei ole enam samaväärsed ühiste lennundusjulgestuse põhistandarditega.

Liikmesriikide pädevaid asutusi teavitatakse viivitamata, kui komisjonil on sellist teavet meetmete, sealhulgas kompenseerivate meetmete kohta, mis kinnitab, et kolmandas riigis või muus asjaomases riigis või territooriumil kohaldatavate asjakohaste lennundusjulgestusstandardite samaväärsus on taastatud.”

5) 6. peatükki muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse punkt 6.0.3:

„6.0.3. Käesolevas peatükis leiduvad viited kolmandatele riikidele ja vajaduse korral eraldi komisjoni otsusele hõlmavad muid riike ja territooriume, kelle suhtes vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 355 ei kohaldata kõnealuse aluslepingu VI jaotist.”;

b) punkti 6.3.1.2 alapunkt b asendatakse järgmisega:

„b) Pädev asutus või tema nimel tegutsev ELi lennundusjulgestuse valideerija vaatab julgestusprogrammi läbi ning kontrollib seejärel kindlaksmääratud tegevuskohti kohapeal, et hinnata, kas taotleja vastab määruse (EÜ) nr 300/2008 ja selle rakendusaktide nõuetele.

Kohapealse kontrollina käsitatakse asjakohase tolliasutuse poolt vastavalt komisjoni määruse (EMÜ) nr 2454/93 (*) artiklile 14n taotleja asukohas tehtud kohapealset kontrolli, kui see toimus vähemalt kolm aastat enne kuupäeva, mil taotleja taotleb tunnustamist kokkuleppelise esindajana, välja arvatud punktis 6.2 sätestatud nõuete puhul. Taotleja tagab, et volitatud ettevõtja (AEO) sertifikaat ja tolliameti asjakohase hindamise tulemused on kättesaadavad edasiseks kontrollimiseks.

(*) Komisjoni määrus (EMÜ) nr 2454/93, 2. juuli 1993, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 253, 11.10.1993, lk 1).“;

c) punktile 6.3.1.4 lisatakse järgmine lõik:

„Kohapealse kontrollina käsitatakse asjakohase tolliasutuse poolt vastavalt komisjoni määruse (EMÜ) nr 2454/93 artiklile 14n kokkuleppelise esindaja asukohas tehtud kohapealset kontrolli, välja arvatud punktis 6.2 sätestatud nõuete puhul“;

d) punkt 6.3.1.5 asendatakse järgmisega:

„6.3.1.5. Kui pädev asutus ei ole enam veendunud, et kokkuleppeline esindaja vastab määruse (EÜ) nr 300/2008 ja selle rakendusaktide nõuetele, tunnistab ta kokkuleppelise esindaja staatuse kindlaksmääratud tegevuskohas (-kohtades) kehtetuks.

Kui üksusel ei ole enam määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikli 14a lõike 1 punktides b või c osutatud volitatud ettevõtja (AEO) sertifikaati või kui see on kõnealuse määruse artikli 14k nõuetele mittevastavuse tõttu peatatud, võtab pädev asutus vajalikke meetmeid, et veenduda kokkuleppelise esindaja vastavuses määruse (EÜ) nr 300/2008 nõuetele.

Üksus teavitab pädevat asutust kõikidest muudatustest, mis on seotud määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikli 14a lõike 1 punktides b või c osutatud volitatud ettevõtja (AEO) sertifikaadiga.

Vahetult pärast kehtetuks tunnistamist ning igal juhul 24 tunni jooksul tagab pädev asutus, et endise kokkuleppelise esindaja staatuse muutumise kohta tehakse märke ELi tarneahelapõhise julgestuse andmebaasis.“;

e) lisatakse punkt 6.3.1.8:

„6.3.1.8. Pädev asutus teeb tolliasutusele kättesaadavaks kogu kokkuleppelise esindaja staatusega seotud teabe, mis võib olla asjakohane määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikli 14a lõike 1 punktides b või c osutatud volitatud ettevõtja (AEO) sertifikaadi omamise seisukohalt. See teave hõlmab uute kokkuleppeliste esindajate tunnustamist, kokkuleppelise esindaja staatuse kehtetuks tunnistamist, sertifikaatide pikendamist ja inspekteerimist, kavandatavaid kontrollkäike ja kõnealuste kontrollkäikude tulemuste hindamist.

Pädev asutus ja riiklikud tolliasutused peavad hiljemalt 1. märtsiks 2015 kokku leppima eespool kirjelatud teabevahetuse üksikasjad.“;

f) punkt 6.3.2.3 asendatakse järgmisega:

„6.3.2.3 Kokkuleppeline esindaja tagab, et saadetised, mille suhtes ei ole eelnevalt kõiki nõutavaid julgestuskontrollimeetmeid kohaldatud:

a) vaadatakse läbi vastavalt punktile 6.2 või

b) lubatakse kokkuleppelise esindaja ainuvastutusel ladustada kui saadeti, mis ei ole enne valimist identifitseeritav õhusõidukil vedamiseks lubatud saadeti, ja see valitakse autonoomselt ilma kauba saatja või mis tahes muu isiku või üksuse (välja arvatud kokkuleppelise esindaja määratud ja vastava koolituse läbinud isik või üksus) sekkumiseta.

Punkti b võib kohaldada ainult juhul, kui kauba saatja ei ole eelnevalt teadlik sellest, et saadeti transportatakse lennukiga.“;

g) punkti 6.3.2.6 alapunkt e asendatakse järgmisega:

„e) julgestusstaatuse määramise põhjus, milles on märgitud:

- KC — saadud tuntud saatjalt või
- AC — saadud esindaja teenuseid kasutavalt kaubasaatjalt või
- RA — kokkuleppelise esindaja valitud või
- kasutatud läbivaatusvahend või -meetod või
- saadetise läbivaatusest vabastamise põhjused;”

h) punkt 6.4.1.2 asendatakse järgmisega:

„6.4.1.2. Iga liikmesriigi pädev asutus määrab määruse (EÜ) nr 300/2008 artiklis 10 osutatud riiklikus tsiviillennunduse julgestusprogrammis kindlaks vastutusalad järgmise tuntud saatjate tunnustamise korra rakendamiseks:

- a) taotleja esitab taotluse tunnustuse saamiseks selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus asub tema tegevuskoht.

Taotlejale antakse liite 6-B dokument „Suunised tuntud saatjatele” ja liite 6-C dokument „Tuntud saatjate valideerimisel kasutatav kontrollkaart”;

- b) pädev asutus või tema nimel tegutsev ELi lennundusjulgestuse valideerija kontrollib kindlaksmääratud tegevuskohti kohapeal, et hinnata, kas taotleja vastab määruse (EÜ) nr 300/2008 ja selle rakendusaktide nõuetele.

Selleks et hinnata taotleja vastavust eespool nimetatud nõuetele, kasutab pädev asutus või tema nimel tegutsev ELi lennundusjulgestuse valideerija liites 6-C esitatud tuntud saatjate valideerimisel kasutatavat kontrollkaarti. Kõnealune kontrollkaart sisaldab kohustuste deklaratsiooni, mille allkirjastab kas taotleja seaduslik esindaja või asjaomases tegevuskohas julgestuse eest vastutav isik.

Pärast valideerimisel kasutatud kontrollkaardi täitmist käideldakse selles sisalduvat teavet piiratud juurdepääsuga teabena.

Allkirjastatud deklaratsiooni säilitab asjaomane pädev asutus või ELi lennundusjulgestuse valideerija, kes esitab selle nõudmise korral asjaomasele pädevale asutusele;

- c) kohapealse kontrollina käsitatakse asjakohase tolliasutuse poolt vastavalt komisjoni määruse (EMÜ) nr 2454/93 artiklile 14n taotleja asukohas tehtud kohapealset kontrolli, kui see toimus vähemalt kolm aastat enne kuupäeva, mil taotleja taotleb tunnustamist tuntud saatjana. Sellistel juhtudel peab taotleja esitama liites 6-C esitatud tuntud saatjate valideerimisel kasutatava kontrollkaardi 1. osas nõutava teabe ja saatma selle pädevale asutusele koos kohustuste deklaratsiooniga, millele kirjutab alla kas taotleja seaduslik esindaja või asjaomases tegevuskohas julgestuse eest vastutav isik.

Taotleja tagab, et volitatud ettevõtja (AEO) sertifikaat ja tolliameti asjakohane hindamine on kättesaadav edasiseks kontrollimiseks.

Allkirjastatud deklaratsiooni säilitab asjaomane pädev asutus või ELi lennundusjulgestuse valideerija, kes esitab selle nõudmise korral asjaomasele pädevale asutusele;

- d) kui pädev asutus jääb rahule teabega, mis on vastavalt vajadusele esitatud kas punktide a ja b või punktide a ja c kohaselt, tagab ta saatja kohta vajalike andmete sisestamise ELi tarneahelapõhise julgestuse andmebaasi hiljemalt järgmisel tööpäeval. Andmebaasi kannet tehes omistab pädev asutus igale heakskiidetud tegevuskohale kordumatu tähtnumbrilise tunnuse standardses vormingus.

Kui pädev asutus ei jää rahule teabega, mis on vastavalt vajadusele esitatud kas punktide a ja b või punktide a ja c kohaselt, teatakse selle põhjustest viivitamata tuntud saatjana tunnustust taotlevale üksusele;

- e) tuntud saatjat ei käsitata tunnustatuna enne, kui tema andmed on kantud ELi tarneahelapõhise julgestuse andmebaasi.”;

- i) punktile 6.4.1.4 lisatakse järgmine lõik:

„Kohapealse kontrollina käsitatakse asjakohase tolliasutuse poolt vastavalt komisjoni määruse (EMÜ) nr 2454/93 artiklile 14n tuntud saatja asukohas tehtud kohapealset kontrolli.”;

- j) punkt 6.4.1.5 asendatakse järgmisega:

„6.4.1.5. Kui pädev asutus ei ole enam veendunud, et tuntud saatja vastab määruse (EÜ) nr 300/2008 ja selle rakendusaktide nõuetele, tunnistab ta tuntud saatja staatuse kindlaksmääratud tegevuskohas (-kohtades) kehtetuks.

Kui üksusel ei ole enam määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikli 14a lõike 1 punktides b või c osutatud volitatud ettevõtja (AEO) sertifikaati või kui see on kõnealuse määruse artikli 14k nõuetele mittevastavuse tõttu peatatud, võtab pädev asutus vajalikke meetmeid, et veenduda tuntud saatja vastavuses määruse (EÜ) nr 300/2008 nõuetele.

Üksus teavitab pädevat asutust kõikidest muudatustest, mis on seotud määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikli 14a lõike 1 punktides b või c osutatud volitatud ettevõtja (AEO) sertifikaadiga.

Vahetult pärast kehtetuks tunnistamist ning igal juhul 24 tunni jooksul tagab pädev asutus, et endise tuntud saatja staatuse muutumise kohta tehakse märga ELi tarneahelapõhise julgestuse andmebaasis.”;

- k) lisatakse punkt 6.4.1.7:

„6.4.1.7. Pädev asutus teeb tolliasutusele kättesaadavaks kogu tuntud saatja staatusega seotud teabe, mis võib olla asjakohane määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikli 14a lõike 1 punktides b või c osutatud volitatud ettevõtja (AEO) sertifikaadi omamise seisukohalt. See teave hõlmab uute tuntud saatjate tunnustamist, tuntud saatja staatuse kehtetuks tunnistamist, sertifikaatide pikendamist ja inspekteerimist, kavandata-vaid kontrollkäike ja kõnealuste kontrollkäikude tulemuste hindamist.

Pädev asutus ja riiklikud tolliasutused peavad hiljemalt 1. märtsiks 2015 kokku leppima eespool kirjeldatud teabevahetuse üksikasjad.”;

- l) punkti 6.6.1.1 alapunkt c asendatakse järgmisega:

„c) kinnitab veoettevõtja, kes on sõlminud kokkuleppelise esindaja, tuntud saatja või esindaja teenuseid kasutava kaubasaatjaga transpordilepingu, liites 6-E esitatud veoettevõtja deklaratsiooni, välja arvatud juhul, kui veoettevõtja ise on tunnustatud kokkuleppelise esindajana.

Kokkuleppeline esindaja, tuntud saatja või esindaja teenuseid kasutav kaubasaatja, kelle nimel veoettevõtja transporti teostab, säilitab allkirjastatud deklaratsiooni. Allkirjastatud deklaratsiooni koopia esitatakse nõudmise korral ka kokkuleppelisele esindajale või lennuettevõtjale, kellele saadeti saadetakse, või asjaomasele pädevale asutusele; või”;

- m) punkt 6.8.2.3 asendatakse järgmisega:

„6.8.2.3. Kui ELi lennundusjulgestuse valideerimist ei olnud võimalik teha lennuettevõtjast sõltumatutel objektiivsetel põhjustel, võib pädev asutus omistada lennuettevõtjale ACC3 staatuse piiratud ajaks, mis lõpeb hiljemalt 30. juunil 2016. Kui kõnealune staatuse antakse rohkem kui kuueks kuuks, peab pädev asutus olema kontrollinud, et lennuettevõtja kohaldab ettevõttesisest lennundusjulgestuse kvaliteediprogrammi, mis on võrdväärne ELi lennundusjulgestuse valideerimisega.”;

n) punkti 6.8.3.1 alapunkt c asendatakse järgmisega:

„c) kõnealuse saadetise suhtes on nõutavaid julgestuskontrollimeetmeid kohaldanud esindaja teenuseid kasutav kaubasaatja ACC3 või ELi poolt lennundusjulgestuse valdkonnas valideeritud kokkuleppelise esindaja vastutusel ning saadeti on olnud loata juurdepääsu eest kaitstud alates kõnealuste julgestuskontrolli meetmete kohaldamisest kuni pealelaadimiseni ja saadetist ei veeta reisilennukil; või”;

o) punkt 6.8.3.2 asendatakse järgmisega:

„6.8.3.2. Liitu veetav kaup ja post vaadatakse läbi, kasutades punktis 6.2.1 loetletud vahenditest või meetoditest üht vahendit või meetodit, mis on piisav mõistlikkuse piires tagamiseks, et kaup ega post ei sisalda keelatud esemeid.”;

p) punkti 6.8.3.3 alapunkt a asendatakse järgmisega:

„a) transfeer- ja transiitkauba või -posti puhul, et ta ise või ELi poolt lennundusjulgestuse valdkonnas valideeritud üksus on lähtekohas või tarneahela muus osas kohaldanud punkti 6.8.3.2 kohast läbivaatust või julgestuskontrolli meetmeid ning et selline saadeti on kaitstud loata juurdepääsu eest alates kõnealuste julgestuskontrolli meetmete kohaldamisest kuni saadetise pealelaadimiseni;”

q) punkti 6.8.4.1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„6.8.4.1. ELi poolt lennundusjulgestuse valdkonnas valideeritud kokkuleppelise esindaja või tuntud saatja staatuse saamiseks valideeritakse kolmandates riikides asuvad üksused kahest järgmisest võimalusest ühe alusel ja nad kantakse selle ACC3 andmebaasi, kellele nad kaupa või posti liitu vedamiseks vahetult kätte toimetavad.”;

r) lisatakse punktid 6.8.4.4 — 6.8.4.6:

„6.8.4.4. Lennukauba või -postiga tegelev üksus, kes haldab kolmandates riikides asuvatest eri tegevuskohtadest koosnevat võrku, võib saada ELi poolt lennundusjulgestuse valdkonnas valideeritud kokkuleppelise esindaja staatuse, mis hõlmab võrgu kõiki tegevuskohti, järgmistel tingimustel:

- a) võrgu asjakohaseid lennundusjulgestustoiminguid, sealhulgas transporditeenuste osutamist eri tegevuskohtade vahel, käsitletakse ühes julgestusprogrammis või standarditud julgestusprogrammides; ja
- b) julgestusprogrammi(de) rakendamise korral kohaldatakse üht ettevõttesisest lennundusjulgestuse kvaliteediprogrammi, mis on võrdväärne ELi lennundusjulgestuse valideerimisega; ja
- c) enne võrgule ELi lennundusjulgestuse kokkuleppelise esindaja staatuse andmist tuleb kohaldada ELi lennundusjulgestuse valideerimist üksuse järgmistes tegevuskohtades:
 - i) tegevuskohad, kust kaup või post toimetatakse otse ACC3-le, ja
 - ii) vähemalt kaks võrgu tegevuskohta või 20 % võrgu tegevuskohtadest (olenevalt sellest, kumb arv on suurem), kust kaup või post edastatakse alapunktis i nimetatud tegevuskohta(desse), ja
 - iii) kõik komisjoni otsuse K(2010) 774 lisa liites 6-I loetletud riikides asuvad tegevuskohad.

Selleks et võrgu puhul säilitada ELi poolt lennundusjulgestuse valdkonnas valideeritud kokkuleppelise esindaja staatuse kõikide tegevuskohtade osas, mis ei ole hiljemalt 30. juuniks 2018 veel valideeritud, tuleb igal aastal kohaldada ELi lennundusjulgestuse valideerimist veel vähemalt kahes võrgu tegevuskohas või võrgu sellistest tegevuskohtadest 20 % (sõltuvalt sellest, kumb arv on suurem), kust kaup või post edastatakse alapunktis i nimetatud tegevuskohtadesse, kuni kõik tegevuskohad on valideeritud.

ELi lennundusjulgestuse valideerija kehtestab tegevuskava, mis sisaldab igal aastal valideeritavate tegevuskohtade loetelu, mis on koostatud pistelise valiku põhimõttel. Tegevuskava kehtestatakse võrgu käitavast üksusest sõltumatult ja kõnealune üksus ei saa tegevuskava muuta. Tegevuskava moodustab lahutamatu osa valideerimisaruandest, mille põhjal asjaomasele võrgule antakse ELi poolt lennundusjulgestuse valdkonnas valideeritud kolmanda riigi kokkuleppelise esindaja staatuse.

Kui võrgu tegevuskoha suhtes on kohaldatud ELi lennundusjulgestusala valideerimist, käsitatakse kõnealust tegevuskohta vastavalt punkti 6.8.4.2 alapunktile a ELi poolt lennundusjulgestuse valdkonnas valideeritud kolmanda riigi kokkuleppelise esindajana.

6.8.4.5. Kui punkti 6.8.4.4 alapunkti c alapunktis ii osutatud võrgu tegevuskohas toimuva ELi lennundusjulgestuslase valideerimise käigus selgub, et asjaomane tegevuskoht ei ole täitnud liites 6-C2 esitatud kontrollkaardil osutatud eesmäärke, vaadatakse kõnealusest tegevuskohast pärit kaup ja post läbi tegevuskohas, mis on valideeritud kooskõlas punkti 6.8.4.2 alapunktiga a seni, kuni ELi lennundusjulgestuslase valideerimise tulemused kinnitavad, et kõnealuses kontrollnimekirjas sätestatud eesmärgid on täidetud.

6.8.4.6. Punktid 6.8.4.4–6.8.4.6 kaotavad kehtivuse 30. juunil 2018.”

6) Liidet 6-B muudetakse järgmiselt:

a) jao „Sissejuhatus” ette lisatakse järgmine lõik:

„Kui te olete määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikli 14a lõike 1 punktides b või c osutatud volitatud ettevõtja (AEO) sertifikaadi omanik (nn AEOF- ja AEOS-sertifikaadid) ja kui tegevuskoht, mille puhul te taotlete tuntud saatja staatust, on edukalt läbinud tolliasutuste kontrolli vähemalt kolm aastat enne tuntud saatja staatuse taotlemist, palutakse teil täita ja seadusjärgse esindaja poolt allkirjastada 1. osa, mis käsitleb teie töökorraldust ja kohustusi, ning kohustuste deklaratsioon, mis on lisatud tuntud saatjate valideerimisel kasutatavale kontrollkaardile, mis on esitatud liites 6-C.”;

b) jagu „Organisatsioon ja kohustused” asendatakse järgmisega:

„Organisatsioon ja kohustused

Te peate esitama üksikasjalikud andmed oma organisatsiooni kohta (nimetus, käibemaksukohustuslase number, kaubanduskoja number või ettevõtte registreerimisnumber (kui see on olemas), volitatud ettevõtja (AEO) sertifikaadi number ja vajaduse korral kuupäev, mil tolliasutus asjaomast tegevuskohta viimati kontrollis), valideeritava tegevuskoha aadress ja organisatsiooni põhiaadress (kui see erineb valideeritava tegevuskoha aadressist). Nõutav on eelmise valideerimise kuupäev ja viimane kordumatu tähtnumbriline tunnus (kui see on olemas), samuti äritegevuse laad, tegevuskoha töötajate ligikaudne arv, lennukauba/-posti julgestuse eest vastutava isiku nimi ja ametinimetus ning kontaktandmed.”

7) Liite 6-C 1. osa asendatakse järgmisega:

„1. osa. Organisatsioon ja kohustused

1.1. Valideerimise kuupäev *

pp/kk/aaaa	
------------	--

1.2. Eelmise valideerimise kuupäev ja kordumatu tunnus (kui see on olemas)

pp/kk/aaaa	
------------	--

Kordumatu tunnus	
------------------	--

1.3. Valideeritava organisatsiooni nimetus *

Nimetus

Käibemaksukohustuslase number/kaubanduskoja number/ettevõtte registreerimisnumber (kui see on olemas)

1.4. Teave AEOF- või AEOS-sertifikaadi kohta (kui see on olemas)

AEO sertifikaadi number	
-------------------------	--

Kuupäev, mil tolliasutus asjaomast tegevuskohta viimati kontrollis	
--	--

1.5. Valideeritava tegevuskoha aadress *

Number/üksus/hoone	
--------------------	--

Tänav	
-------	--

Linn	
Postiindeks	
Riik	

1.6. Organisatsiooni põhiaadress (kui see erineb valideeritava tegevuskoha aadressist, tingimusel et see asub samas riigis)

Number/üksus/hoone	
Tänav	
Linn	
Postiindeks	
Riik	

1.7. Äritegevus(t)e laad — töödeldava kauba liigid

1.8. Kas taotleja vastutusvaldkond on:

a) tootmine, b) pakkimine, c) ladustamine, d) lähetamine, e) muu, palun täpsustage.	
1.9. Tegevuskoha töötajate ligikaudne arv	

1.10. Lennukauba/lennuposti julgestuse eest vastutava isiku nimi ja ametinimetus *

Nimetus	
Ametinimetus	

1.11. Kontakttelefon

Telefoninumber	
----------------	--

1.12. E-posti aadress *

E-post.	
---------	--

8) Liite 6-E teise lõigu seitsmes taane asendatakse järgmisega:

„— transporti ei tellita kolmandalt isikult, välja arvatud juhul, kui asjaomane kolmas isik:

- a) on sõlminud veolepingu [eespool nimetatud transpordi eest vastutava kokkuleppelise esindaja, tuntud saatja või esindaja teenuseid kasutava kaubasaatjaga] või
- b) omab pädeva asutuse kinnitust või sertifikaati või
- c) on sõlminud käesoleva deklaratsiooni allkirjastanud veoettevõtjaga veolepingu, milles nõutakse, et kolmas isik ei sõlmi allhankepinguid ja rakendab käesolevas deklaratsioonis kirjeldatud julgestusmeetmeid. Deklaratsiooni allkirjastanud veoettevõtja vastutab täielikult kokkuleppelise esindaja, tuntud saatja või esindaja teenuseid kasutava kaubasaatja nimel teostatava transpordi eest; ning”.

- 9) Liide 6-F asendatakse järgmisega:

„LIIDE 6-F

KAUP JA POST

6-Fi

KOLMANDAD RIIGID NING MUUD RIIGID JA -TERRITOORIUMID, KELLE SUHTES VASTAVALT EUROOPA LIIDU TOIMIMISE LEPINGU ARTIKLILE 355 EI KOHALDATA KÕNEALUSE ALUSLEPINGU VI JAOTIST NING KEDA TUNNUSTATAKSE ÜHISTE PÕHISTANDARDITEGA SAMAVÄÄRSEID JULGESTUSSTANDARDEID KOHALDAVANA

6-Fii

KOLMANDAD RIIGID NING MUUD RIIGID JA TERRITOORIUMID, KELLE SUHTES VASTAVALT EUROOPA LIIDU TOIMIMISE LEPINGU ARTIKLILE 355 EI KOHALDATA KÕNEALUSE ALUSLEPINGU VI JAOTIST JA KELLELT EI NÕUTA ACC3 STAATUST, ON LOETLETUD KOMISJONI ERALDI OTSUSES.

6- Fiii

SELLISTE KOLMANDATE RIIKIDE NING MUUDE RIIKIDE JA TERRITOORIUMIDE VALIDEERIMISTEGEVUS, KELLE SUHTES VASTAVALT EUROOPA LIIDU TOIMIMISE LEPINGU ARTIKLILE 355 EI KOHALDATA KÕNEALUSE ALUSLEPINGU VI JAOTIST NING KEDA TUNNUSTATAKSE ÜHISTE PÕHISTANDARDITEGA SAMAVÄÄRSEID JULGESTUSSTANDARDEID KOHALDAVANA

- 10) 8. peatükki muudetakse järgmiselt:

- a) punkt 8.0.4 asendatakse järgmisega:

„8.0.4. Pardavarudes keelatud esemete nimekiri on sama, mis on sätestatud liites 1-A. Keelatud esemeid käsitletakse vastavalt punktile 1.6.”;

- b) punkt 8.1.4 asendatakse alates 1. märtsist 2015 järgmisega:

„8.1.4. Tuntud tarnija määramine

8.1.4.1. Üksus („tarnija”), kes tagab punktis 8.1.5 osutatud julgestuskontrollimeetmete kohaldamise ning toimetab kätte pardavarusid, kuid mitte vahetult õhusõiduki pardale, peab olema määratud tuntud tarnijaks käitaja või üksuse poolt, kellele ta varusid toimetab („tarnija staatust andev üksus”). Kõnealust sätet ei kohaldata kokkuleppelise tarnija suhtes.

8.1.4.2. Selleks et saada tuntud tarnija staatus, esitab üksus igale tarnija staatust andvale üksusele järgmised dokumendid:

- a) liites 8-B sisalduva dokumendi „Kohustuste deklaratsioon — pardavarude tuntud tarnija”, mille allkirjastab seaduslik esindaja; ja

- b) julgestusprogramm, mis sisaldab punktis 8.1.5 osutatud julgestuskontrollimeetmeid.

8.1.4.3. Kõik tuntud tarnijad tuleb määrata järgmiste elementide valideerimise alusel:

- a) julgestusprogrammi asjakohasus ja täielikkus punkti 8.1.5 sätete osas ja

- b) julgestusprogrammi puudusteta rakendamine.

Kui pädev asutus või tarnija staatust andev üksus ei ole enam veendunud, et tuntud tarnija vastab punkti 8.1.5 nõuetele, tunnistab tarnija staatust andev üksus tuntud tarnija staatuse viivitamata kehtetuks.

8.1.4.4. Pädev asutus määrab määruse (EÜ) nr 300/2008 artiklis 10 osutatud riiklikus tsiviillennunduse julgestusprogrammis kindlaks, kas julgestusprogrammi ja selle rakendamise valideerib riiklik audiitor, ELi lennundusjulgestuse valideerija, või tarnija staatust andva üksuse nimel tegutsev isik, kes on selleks määratud ja saanud vastava väljaõppe.

Valideerimistulemused tuleb dokumenteerida ning kui asjakohastes õigusaktides ei ole sätestatud teisiti, tuleb seda teha enne tuntud tarnija määramist ja korrata edaspidi iga kahe aasta tagant.

Kui valideerimist ei tehta tarnija staatust andva üksuse nimel, tuleb kõik valideerimisdokumendid teha kättesaadavaks tarnija staatust andvale üksusele.

8.1.4.5. Valideerimine, mille käigus kinnitatakse julgestusprogrammi puudusteta rakendamist, hõlmab kas:

- a) tarnija kohapealset kontrollimist iga kahe aasta tagant või
- b) pärast tuntud tarnija määramist korrapäraseid kontrolle, mida asjaomasele tuntud tarnijale tehakse tema poolt kättetoimetatud varude vastuvõtmise käigus ja mis hõlmavad järgmist:
 - kinnitus selle kohta, kas määratud tuntud tarnija nimel varusid kättetoimetav isik on saanud vastava väljaõppe; ja
 - kinnitus selle kohta, et varud on nõuetekohaselt turvatud; ja
 - varud vaadatakse läbi samal viisil kui tundmatult tarnijalt pärit varud.

Sellised kontrollid peavad olema prognoosimatud ning toimuma vähemalt üks kord iga kolme kuu järel või hõlmama tuntud tarnija poolt talle sellekohase staatuse andnud üksusele kättetoimetatud saadetistest 20 %.

Varianti b võib kasutada ainult juhul, kui asjaomane pädev asutus on oma riiklikus tsiviillennunduse julgestusprogrammis kindlaks määranud, et valideerimisi teeb tarnijale staatuse andnud üksuse nimel tegutsev isik.

8.1.4.6. Kohaldatud meetodid ning menetlused, mida määramise ajal ja pärast seda tuleb järgida, peavad olema sätestatud tarnijale staatuse andnud üksuse julgestusprogrammis.

8.1.4.7. Tarnijale staatuse andnud üksus peab säilitama järgmist:

- a) tema määratud tuntud tarnijate loetelu, kus on näidatud nende staatuse aegumise tähtaeg; ja
- b) allkirjastatud deklaratsiooni, julgestusprogrammi koopia ja kõik julgestusprogrammi rakendamist käsitlevad aruanded kõikide tuntud tarnijate kohta vähemalt kuus kuud pärast nende staatuse aegumist.

Nõudmise korral tehakse kõnealused dokumendid nõuetele vastavuse kontrollimiseks pädevale asutusele kättesaadavaks.”

11) 9. peatükki muudetakse järgmiselt:

a) punkt 9.0.4 asendatakse järgmisega:

„9.0.4. Lennuväljavarudes keelatud esemete nimekiri on sama, mis on sätestatud liites 1-A. Keelatud esemeid käsitletakse vastavalt punktile 1.6.”;

b) punkt 9.1.3 asendatakse alates 1. märtsist 2015 järgmisega:

„9.1.3. **Tuntud tarnija määramine**

9.1.3.1. Üksus („tarnija”), kes tagab punktis 9.1.4 osutatud julgestuskontrolli meetmete kohaldamise ning toimetab kätte lennuväljavarud, peab olema määratud lennuvälja käitaja poolt tuntud tarnijaks.

9.1.3.2. Selleks et saada tuntud tarnija staatus, esitab tarnija lennuvälja käitajale järgmised dokumendid:

- a) liites 9-A sisalduv dokument „Kohustuste deklaratsioon — lennuvälja varude tuntud tarnija”, mille allkirjastab seaduslik esindaja; ja
- b) julgestusprogramm, mis sisaldab punktis 9.1.4 osutatud julgestuskontrollimeetmeid.

9.1.3.3. Kõik tuntud tarnijad tuleb määrata järgmiste elementide valideerimise alusel:

- a) julgestusprogrammi asjakohasus ja täielikkus punkti 9.1.4 sätete osas ja
- b) julgestusprogrammi puudusteta rakendamine.

Kui pädev asutus või lennuvälja käitaja ei ole enam veendunud, et tuntud tarnija vastab punkti 9.1.4 nõuetele, tunnistab lennuvälja käitaja viivitamata tuntud tarnija staatuse kehtetuks.

- 9.1.3.4. Pädev asutus määrab määruse (EÜ) nr 300/2008 artiklis 10 osutatud riiklikus tsiviillennunduse julgestusprogrammis kindlaks, kas julgestusprogrammi ja selle rakendamise valideerib riiklik audiitor, ELi lennundusjulgestuse valideerija või lennuvälja käitaja nimel tegutsev isik, kes on selleks määratud ja saanud vastava väljaõppe.

Valideerimistulemused tuleb dokumenteerida ning kui asjakohastes õigusaktides ei ole sätestatud teisiti, tuleb seda teha enne tuntud tarnija määramist ja korrata edaspidi iga kahe aasta tagant.

Kui valideerimist ei tehta lennuvälja käitaja nimel, tuleb kõik valideerimisdokumendid tarnija staatuse andnud üksusele kättesaadavaks teha.

- 9.1.3.5. Valideerimine, mille käigus kinnitatakse julgestusprogrammi puudusteta rakendamist, hõlmab kas:

- a) tarnija kohapealset kontrollimist iga kahe aasta tagant või
- b) pärast tuntud tarnija määramist korrapäraseid kontrolle, mida asjaomasele tuntud tarnijale tehakse tema poolt kättetoimetatud varude julgestuspiirangualale juurdepääsu käigus, ja mis hõlmavad järgmist:
 - kinnitus selle kohta, kas määratud tuntud tarnija nimel varusid kättetoimetav isik on saanud vastava väljaõppe; ja
 - kinnitus selle kohta, et varud on nõuetekohaselt turvatud; ja
 - varud vaadatakse läbi samal viisil kui tundmatult tarnijalt pärit varud.

Sellised kontrollid peavad olema prognoosimatud ning toimuma vähemalt üks kord iga kolme kuu järel või hõlmama tuntud tarnija poolt lennuvälja käitajale kättetoimetatud saadetistest 20 %.

Varianti b võib kasutada ainult juhul, kui asjaomane pädev asutus on oma riiklikus tsiviillennunduse julgestusprogrammis kindlaks määranud, et valideerimisi teeb lennuvälja käitaja nimel tegutsev isik.

- 9.1.3.6. Kohaldatud meetodid ning menetlused, mida määramise ajal ja pärast seda tuleb järgida, peavad olema sätestatud lennuvälja käitaja julgestusprogrammis.

- 9.1.3.7. Lennuvälja käitaja peab säilitama järgmist:

- a) tema määratud tuntud tarnijate loetelu, kus on näidatud nende sellekohase staatuse aegumise tähtaeg.
- b) allkirjastatud deklaratsiooni, julgestusprogrammi koopiat ja kõiki julgestusprogrammi rakendamist käsitlevad aruandeid iga tuntud tarnija kohta vähemalt kuus kuud pärast nende staatuse aegumist.

Nõudmise korral tehakse kõnealused dokumendid nõuetele vastavuse kontrollimiseks pädevale asutusele kättesaadavaks."

- 12) 12. peatükki muudetakse järgmiselt:

- a) punkt 12.4.2 „EDS-seadmete standardid” asendatakse järgmisega:

„12.4.2. EDS-seadmete standardid

- 12.4.2.1. Kõik enne 1. septembrist 2014 paigaldatud EDS-seadmed peavad vastama vähemalt 2. standardile.

- 12.4.2.2. 2. standard kaotab kehtivuse 1. septembril 2020.

- 12.4.2.3. Pädev asutus võib lubada kasutada 2. standardile vastavaid ja ajavahemikus 1. jaanuarist 2011 kuni 1. septembrini 2014 paigaldatud EDS-seadmeid hiljemalt kuni 1. septembrini 2022.

- 12.4.2.4. Pädev asutus teavitab komisjoni, kui ta lubab kasutada 2. standardile vastavaid EDS-seadmeid ka pärast 1. septembrist 2020.

- 12.4.2.5. Kõik alates 1. septembrist 2014 paigaldatud EDS-seadmed peavad vastama 3. standardile.

- 12.4.2.6. Kõik EDS-seadmed peavad vastama 3. standardile hiljemalt 1. septembriks 2020, v.a punkti 12.4.2.3 kohaldamise korral.”;

b) punkti 12.11 järel esitatud liidete loetelu asendatakse järgmisega:

„LIIDE 12-A

Üksikasjalikud nõuded metallidetektorväravate (WTMD) toimivusnõuete kohta on sätestatud komisjoni eraldi otsuses.

LIIDE 12-B

Üksikasjalikud nõuded lõhkeaine avastamise süsteemi seadmete (EDS-seadmete) toimivusnõuete kohta on sätestatud komisjoni eraldi otsuses.

LIIDE 12-C

Üksikasjalikud nõuded vedelike, aerosoolide ja geelide läbivaatamise seadmete toimivusnõuete kohta on sätestatud komisjoni eraldi otsuses.

LIIDE 12-D

Üksikasjalikud nõuded pommikoerte (EDD) toimivusnõuete kohta on sätestatud komisjoni eraldi otsuses.

LIIDE 12-E

Üksikasjalikud nõuded pommikoerte (EDD) tunnustamise korra kohta on sätestatud komisjoni eraldi otsuses.

LIIDE 12-F

Üksikasjalikud nõuded pommikoerte (EDD) tunnustamisega seotud testimiskoha ja -tingimuste kohta on sätestatud komisjoni eraldi otsuses.

LIIDE 12-G

Üksikasjalikud nõuded pommikoerte (EDD) kvaliteedikontrollinõuete kohta on sätestatud komisjoni eraldi otsuses.

LIIDE 12-H

Üksikasjalikud nõuded vabajooksul pommikoera (EDD) kasutamise meetodeid käsitlevate standardite kohta on sätestatud komisjoni eraldi otsuses.

LIIDE 12-I

Üksikasjalikud nõuded pommikoerte (EDD) puhul kasutatavat lõhkeaine kaughaistmise meetodit käsitlevate standardite kohta on sätestatud komisjoni eraldi otsuses.

LIIDE 12-J

Üksikasjalikud nõuded metallidetektorite (MDE) toimivusnõuete kohta on sätestatud komisjoni eraldi otsuses.

LIIDE 12-K

Üksikasjalikud nõuded turvaskannerite toimivusnõuete kohta on sätestatud komisjoni eraldi otsuses.

”LIIDE 12-L

Üksikasjalikud nõuded lõhkeaine jälgede avastamise seadmete (ETD-seadmete) toimivusnõuete kohta on sätestatud komisjoni eraldi otsuses.”

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 688/2014,**20. juuni 2014,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, ⁽²⁾ eriti selle artikli 136 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Rakendusmääruses (EL) nr 543/2011 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XVI lisa A osas sätestatud toodete ja ajavahemike kohta kindlad impordiväärtused.
- (2) Iga turustuspäeva kindel impordiväärtus on arvutatud rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikli 136 lõike 1 kohaselt, võttes arvesse päevaandmete erinevust. Seetõttu peaks käesolev määrus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikliga 136 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. juuni 2014

*Komisjoni nimel**presidendi eest**põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor*

Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.⁽²⁾ ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(eurot 100 kg kohta)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	MK	113,4
	TR	83,5
	ZZ	98,5
0707 00 05	MK	50,7
	TR	90,3
	ZZ	70,5
0709 93 10	TR	107,9
	ZZ	107,9
0805 50 10	AR	100,3
	TR	141,7
	ZA	140,7
	ZZ	127,6
0808 10 80	AR	125,1
	BR	105,7
	CA	102,6
	CL	92,4
	CN	130,3
	NZ	133,9
	US	223,4
	ZA	126,2
	ZZ	130,0
0809 10 00	TR	250,6
	ZZ	250,6
0809 29 00	TR	338,2
	ZZ	338,2
0809 30	MK	87,8
	ZZ	87,8

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

DIREKTIIVID

KOMISJONI DIREKTIIV 2014/79/EL,

20. juuni 2014,

millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/48/EÜ (mänguasjade ohutuse kohta) II lisa C liidet seoses ainetega tris(2-kloroetüül)fosfaat, tris(2-kloro-1-metüületüül)fosfaat ja tris[2-kloro-1-(klorometüül)etüül]fosfaat

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta direktiivi 2009/48/EÜ mänguasjade ohutuse kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 46 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Tris(2-kloroetüül)fosfaat (TCEP), CASi number 115–96-8, on fosfaatester, mida kasutatakse leeki aeglustava plastifikaatorina polümeerides. Peamised tööstusharud, milles tris(2-kloroetüül)fosfaati kasutatakse, on ehitus, mööblitööstus ja tekstiilitööstus. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 1272/2008 (mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist ning millega muudetakse direktiive 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ja tunnistatakse need kehtetuks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1907/2006) ⁽²⁾ on tris(2-kloroetüül)fosfaat klassifitseeritud kui 2. kategooria kantserogeenne aine ja 1B kategooria reproduktiivtoksiline aine.
- (2) Direktiiviga 2009/48/EÜ on kehtestatud üldnõuded ainete kohta, mis on klassifitseeritud kantserogeenideks, mutageenideks või reproduktiivtoksilisteks aineteks vastavalt määrusele (EÜ) nr 1272/2008. Selliseid aineid ei tohi kasutada mänguasjades, nende koostisosades ega mikrostruktuuriliselt eristatavates osades, välja arvatud juhul, kui ained sisalduvad osades, millega laps füüsilist kontakti ei saa ja see on komisjoni otsusega lubatud või kui need ained või segud sisalduvad kontsentratsioonist, mis on võrdne kindlaksmääratud kontsentratsiooniga või väiksem kindlaksmääratud kontsentratsioonist, mille põhjal need klassifitseeritakse kantserogeenideks, mutageenideks või reproduktiivtoksilisteks aineteks. Ilma konkreetsete nõueteta võib tris(2-kloroetüül)fosfaat seega sisalduda mänguasjades kontsentratsioonist, mis on võrdne kindlaksmääratud kontsentratsiooniga või väiksem kindlaksmääratud kontsentratsioonist, mille põhjal klassifitseeritakse ained kantserogeenideks, mutageenideks või reproduktiivtoksilisteks aineteks, nimelt 0,5 % 20. juulist 2013 ja 0,3 % 1. juunist 2015.
- (3) Tris(2-kloroetüül)fosfaati hinnati põhjalikult 2009. aastal nõukogu 23. märtsi 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 793/93 (olemasolevate ainete ohtlikkuse hindamise ja kontrolli kohta) ⁽³⁾ kohaselt. Riskihindamise aruandes „Euroopa Liidu riskihindamise aruanne, tris(2-kloroetüül)fosfaat” leiti, et tris(2-kloroetüül)fosfaat migreerub kergesti ja on allaneelamise korral mürgine neerudele, maksale ja ajule, põhjustades tervisekahjustusi ja potentsiaalselt ka vähi.
- (4) Riskihindamise aruandest selgub ka, et 2001. aastast saadik ei toodeta ELis tris(2-kloroetüül)fosfaati. Samuti on selle kasutamine ELis vähenenud ja tris(2-kloroetüül)fosfaat asendatakse järk-järgult muude leegiaeglustitega. Ometi ei saa tris(2-kloroetüül)fosfaadi sisaldust mänguasjades välistada, sest enamik ELi turul olevatest mänguasjadest on imporditud ja seega toodetud väljaspool ELi.
- (5) Selleks et hinnata mänguasjades sisalduva tris(2-kloroetüül)fosfaadi mõju tervisele ja direktiivis 2009/48/EÜ tris(2-kloroetüül)fosfaadi kui kantserogeense, mutageense ja reproduktiivtoksilise aine suhtes sätestatud üldist kontsentratsiooni piirväärtust, saatis komisjon taotluse arvamuse saamiseks tervise ja keskkonnariskide teaduskomiteele (SCHER). 22. märtsi 2012. aasta arvamuses „Arvamus tris(2-kloroetüül)fosfaadi kohta mänguasjades” märkis SCHER, et täheldatud on mõju tervisele (eelkõige mõju neerudele), kui korduv kokkupuude tris(2-kloroetüül)fosfaadiga on 12 mg kehakaalu kilo kohta päevas. SCHER on ka seisukohal, et Taani keskkonnakaitseagentuuri (DEPA) leitud tris(2-kloroetüül)fosfaadi sisaldus mänguasjades (0,5–0,6 %), mida DEPA kajastas aruandes „Uuring ja riskiaruanne mänguasjades ja lastetarvetes sisalduvate lõhna- ja maitseainete kohta. Keemiliste ainete uuring tarbekaupades”, kujutab ohtu lastele isegi muid kokkupuuteid arvesse võtmata. Kui võtta arvesse kokkupuudet

⁽¹⁾ ELT L 170, 30.6.2009, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 353, 31.12.2008, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 84, 5.4.1993, lk 1.

tris(2-kloroetüül)fosfaadiga muudest allikatest kui mänguasjad (nt õhk, tolm), jäeldab SCHER, et mänguasjadest tulenev täiendav kokkupuude ei ole mitte mingil juhul ohutu ja teeb soovitusel kehtestada mänguasjades sisalduva tris(2-kloroetüül)fosfaadi suhtes piirnormiks piisavalt tundliku analüütilise meetodiga saavutatav avastamispiir.

- (6) Eeltoodut arvesse võttes tundub, et direktiivis 2009/48/EÜ osutatud üldised kontsentratsioonid piirväärtused 0,5 ja 0,3 % ei ole laste tervise kaitsmiseks sobivad. Pärast konsulteerimist huvirühmadega määrati „piisavalt tundliku analüütilise meetodiga saavutatavaks avastamispiiriks” 5 mg/kg. Kuna see piirväärtus osutab avastamispiirile, ei tugine see toksikoloogilisele lähenemisviisile.
- (7) Peale tris(2-kloroetüül)fosfaadi hindas SCHER samas 22. märtsi 2012. aasta arvamuses ka tris(2-kloroetüül)fosfaadi halogeenitud alternatiive, nimelt tris[2-kloro-1-(klorometüül)etüül]fosfaati (TDCP), CASi nr 13674-87-8, ja tris(2-kloro-1-metüületüül)fosfaati (TCPP), CASi nr 13674-84-5. Neid alternatiive hinnati 2008. aastal määruse (EMÜ) nr 793/93 kohaselt.
- (8) SCHER nõustub oma arvamuses jäeldusega, millele jõuti alternatiivide riskihindamises, et tris(2-kloroetüül)fosfaadi, tris[2-kloro-1-(klorometüül)etüül]fosfaadi ja tris(2-kloro-1-metüületüül)fosfaadi struktuuridest, füsioloogilistest omadustest, toksikokineetikast ja mutageensusprofiilidest on saadud piisavalt teavet, et kasutada kvalitatiivset analoogmeetodit, millest tris(2-kloro-1-metüületüül)fosfaadi puhul selgus võimalik kartsinogeensuse kahtlus. Analoogetest tuleneb SCHERi arvates, et tris(2-kloroetüül)fosfaati käsitlevaid arvamusi saab kohaldada ka selle halogeenitud alternatiivide suhtes, kui neid kasutatakse mänguasjatööstuses.
- (9) Määrusega (EÜ) nr 1272/2008 on tris[2-kloro-1-(klorometüül)etüül]fosfaat klassifitseeritud kui 2. kategooria kantserogeenne aine ja kuigi tris(2-kloro-1-metüületüül)fosfaat ei ole klassifitseeritud ohtliku aina, leidis SCHER, et selle aine suhtes võib olla kahtlus, et see on kantserogeenne. Seepärast tuleks vastavalt eelkirjeldatud kaalutlustele tris(2-kloroetüül)fosfaadi osas ja SCHERi arvamusel ka tris[2-kloro-1-(klorometüül)etüül]fosfaadi ja tris(2-kloro-1-metüületüül)fosfaadi puhul määrata piirväärtuseks 5 mg/kg
- (10) Direktiiviga 2009/48/EÜ on ette nähtud, et eesmärgiga täiendavalt kaitsta laste tervist, võib kehtestada sellistele kemikaalidele vajaduse korral konkreetsed piirmäärad, kui mänguasjad on mõeldud kasutamiseks alla kolme aasta vanustele lastele või muude mänguasjade puhul, mis on mõeldud suhu panemiseks.
- (11) Seepärast tuleks direktiivi 2009/48/EÜ vastavalt muuta.
- (12) Käesolevas direktiivis sätestatud meetmed on kooskõlas direktiivi 2009/48/EÜ artikliga 47 asutatud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2009/48/EÜ II lisa C liide asendatakse järgmisega:

„C liide

Alla 36 kuu vanustele lastele mõeldud mänguasjade ja muude suhu panemiseks mõeldud mänguasjade puhul kasutatavate kemikaalide piirväärtused, mis on vastu võetud vastavalt artikli 46 punktile 2

Aine	CASi nr:	Piirväärtus
tris(2-kloroetüül)fosfaat	115-96-8	5 mg/kg (sisalduse piirnorm)
tris(2-kloro-1-metüületüül)fosfaat	13674-84-5	5 mg/kg (sisalduse piirnorm)
tris[2-kloro-1-(klorometüül)etüül]fosfaat	13674-87-8	5 mg/kg (sisalduse piirnorm)“

Artikkel 2

1. Liikmesriigid võtavad vastu käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ja avaldavad need hiljemalt 21. detsembriks 2015. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad sätteid alates 21. detsembrist 2015.

Kui liikmesriigid võtavad kõnealused normid vastu, lisavad nad nendesse normidesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhi-
liste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 20. juuni 2014

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

KOMISJONI DIREKTIIV 2014/80/EL,**20. juuni 2014,****millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/118/EÜ (mis käsitleb põhjavee kaitset reostuse ja seisundi halvenemise eest) II lisa****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/118/EÜ, mis käsitleb põhjavee kaitset reostuse ja seisundi halvenemise eest, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 8,

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiivi 2006/118/EÜ artikli 10 alusel tehtud esimene ülevaatus ei andnud piisavalt teavet selleks, et muuta kõnealuse direktiivi I lisas sätestatud põhjavee kvaliteedi standardeid mis tahes saasteainete puhul, kuid II lisa on vaja kohandada tehnika arenguga vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 8.
- (2) Et parandada läviväärtuste võrreldavust, on vaja taustanivoo määramiseks kohaldada ühiseid põhimõtteid.
- (3) On väga võimalik, et põhjavees esinev lämmastik ja fosfor võivad põhjustada põhjaveekoguga seotud pinnavee ja sellest otseselt sõltuvate maismaaökosüsteemide eutrofeerumist. Lisaks direktiivi 2006/118/EÜ I lisasse kantud nitraatidele ja sama direktiivi II lisasse kantud ammooniumile peaksid liikmesriigid läviväärtuste kehtestamisel arvesse võtma ka nitriteid, mis mõjutavad üldlämmastiku taset, ning üldfosforit, kas sellisel kujul või fosfaatidena.
- (4) Tuleks tunnistada vajadust hankida uut teavet muude riski põhjustavate ainete kohta ja vastavalt sellele tegutseda. Seepärast tuleks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/60/EÜ ⁽²⁾ ühise rakendusstrateegia raames koostada nimekiri jälgitavatest põhjavee saasteainetest, et suurendada seireandmete kättesaadavust selliste ainete puhul, mis kujutavad endast riski või võimalikku riski põhjaveekogumitele ning sellega lihtsustada ainete identifitseerimist; hõlmata tuleks ka hiljuti kindlakstehtud saasteained, millele tuleks kehtestada põhjavee kvaliteedi standardid või läviväärtused.
- (5) Teave, mille liikmesriigid esitasid selliste saasteainete ja näitajate kohta, millele on kehtestatud läviväärtused, eelkõige seoses põhjavee keemilise seisundi hindamise metoodikaga, osutus esimese veemajanduskava puhul ebapiisavaks, et tulemusi piisavalt hästi mõista ja võrrelda. Kõnealuse hindamise läbipaistvuse tagamiseks tuleks esitatava teabega seotud asjaomaseid nõudeid selgitada ja täiendada. Esitatav teave lihtsustaks kõigi liikmesriikide põhjavee keemilise seisundi hindamise tulemuste võrdlemist ning aitaks kaasa põhjavett käsitlevate läviväärtuste kehtestamise meetodite võimalikule ühtlustamisele tulevikus.
- (6) Seepärast tuleks direktiivi 2006/118/EÜ vastavalt muuta.
- (7) Käesolevas direktiivis sätestatud meetmed on kooskõlas direktiivi 2006/118/EÜ artikli 9 kohaselt asutatud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/118/EÜ II lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi lisale.

⁽¹⁾ ELT L 372, 27.12.2006, lk 19.⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/60/EÜ, 23. oktoober 2000, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

Artikkel 2

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 24 kuud pärast jõustumise kuupäeva. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhi- liste õigus- ja haldusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 20. juuni 2014

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

LISA

Direktiivi 2006/118/EÜ II lisa muudetakse järgmiselt.

1) A osa punkt 3 asendatakse järgmisega:

- „3) kui ainete või ionide või nende näitajate kõrgendatud taustanivood esinevad looduslikel hüdrogeoloogilistel põhjustel, võetakse läviväärtuste määramisel arvesse asjaomase põhjaveekogumi tausttasemeid. Taustanivoode määramisel tuleks võtta arvesse järgmisi põhimõtteid:
- a) taustanivoode määramisel tuleks lähtuda direktiivi 2000/60/EÜ II lisa kohaselt koostatud põhjaveekogumi kirjeldusest ja kõnealuse direktiivi V lisa kohase põhjaveeseire tulemustest. Seirestrateegias ja andmete tõlgendamisel tuleks arvesse võtta tõsiasja, et voolutingimused ja põhjavee keemiline koostis varieeruvad nii horisontaalsuunas kui ka vertikaalsuunas;
 - b) kui olemasolevad põhjavee seireandmed on piiratud, tuleks koguda rohkem andmeid; vahepeal tuleks taustanivood määrata nimetatud piiratud andmete põhjal, vajaduse korral lihtsustatud viisil, kasutades proovide kogumit, mille puhul võib näitajate põhjal öelda, et inimtegevuse mõju puudub. Teavet geokeemiliste ülekannete ja protsesside kohta tuleks samuti arvesse võtta, kui selline teave on olemas;
 - c) kui olemasolevad põhjavee seireandmed on ebapiisavad ning teave geokeemiliste ülekannete ja protsesside kohta puudulik, tuleks koguda rohkem andmeid ja teavet; vahepeal tuleks taustanivoosid hinnata, võttes vajaduse korral aluseks statistilised võrdlustulemused sama tüüpi põhjaveekihtide kohta muudes piirkondades, kus seireandmeid on piisavalt.”

2) B osa punkti 1 lisatakse järgmised kanded:

„Nitritid

Üldfosfor/Fosfaadid (*)

(*) Liikmesriigid võivad otsustada kehtestada läviväärtused kas üldfosforile või fosfaatidele.”

3) C osa asendatakse järgmisega:

„C osa

Liikmesriikide esitatav teave saasteainete ja nende näitajate kohta, millele on kehtestatud läviväärtused

Liikmesriigid lisavad direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 kohaselt esitatavasse vesikonna majandamiskavasse teabe selle kohta, kuidas on kinni peetud käesoleva lisa A osas sätestatud korrast.

Liikmesriigid esitavad eelkõige järgmise:

- a) teave iga ohustatuks peetava põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma kohta, sealhulgas:
 - i) põhjaveekogude suurus;
 - ii) iga saasteaine või saastuse näitaja, mille alusel peetakse põhjaveekogu ohustatuks;
 - iii) keskkonnakvaliteedi eesmärgid riskiga seotud valdkonnas, sealhulgas põhjaveekogu praegused või tulevased õiguspärased kasutusviisid või funktsioonid ning seos põhjaveekogude ja nendega seotud pinnavee ja nendest otseselt sõltuvate maismaaökosüsteemide vahel;
 - iv) looduslike ainete puhul nende looduslikud taustanivood põhjaveekogudes;
 - v) läviväärtuste ületamise korral teave sellise ületamise kohta;
- b) läviväärtused, kui neid kohaldatakse riiklikul tasandil, valglapiirkonna või liikmesriigi territooriumile jääva rahvusvahelise valglapiirkonna osa tasandil või põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma tasandil;

- c) läviväärtuste suhe iga järgmise aspektiga:
 - i) looduslikult esinevate ainete puhul nende taustanivood;
 - ii) põhjaveekoguga seotud pinnaveed ja nendest otse sõltuvad maismaaökosüsteemid;
 - iii) keskkonnakvaliteedi eesmärgid ja muud veekaitse standardid, mis kehtivad liikmesriigi, liidu või rahvusvahelisel tasandil;
 - iv) mis tahes asjakohane teave, mis käsitleb saasteainete toksikoloogiat, ökotoksikoloogiat, püsivust, bioakumulatsiooni potentsiaali ja levikukalduvust.
- d) taustanivoo määramise meetodika, mis tugineb A osa punktis 3 sätestatud põhimõtetele;
- e) põhjused, miks mõne B osas nimetatud saasteaine ja näitaja kohta ei ole läviväärtusi kehtestatud;
- f) põhjavee keemilise seisundi hindamise peamised elemendid, sealhulgas seiretulemuste koondamise tase, meetod ja periood, standardite ületamise lubatud määr ja selle arvutamise meetod, vastavalt artikli 4 lõike 2 punkti c alapunktile i ja III lisa punktile 3.

Kui vesikonna majandamiskavas ei käsitleta mis tahes andmeid, millele on osutatud punktides a–f, peavad liikmesriigid esitama kõnealustes kavades selle põhjused.”

KODU- JA TÖÖKORRAD

EUROOPA KESKPANGA JÄRELEVALVENÕUKOGU KODUKORD

EUROOPA KESKPANGA JÄRELEVALVENÕUKOGU,

võttes arvesse nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrust (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelvalve poliitikaga, ⁽¹⁾ eelkõige selle artikli 26 lõiget 12,

võttes arvesse 19. veebruari 2004. aasta otsust EKP/2004/2, millega võetakse vastu Euroopa Keskpanga kodukord, ⁽²⁾ eelkõige selle artiklit 13d,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA KODUKORRA:

SISSEJUHATAV PEATÜKK

Artikkel 1

Täiendav olemus

Käesolev kodukord täiendab Euroopa Keskpanga kodukorda. Käesolevas kodukorras kasutatakse mõisteid samas tähenduses kui Euroopa Keskpanga kodukorras.

I PEATÜKK

JÄRELEVALVENÕUKOGU

Artikkel 2

Järelevalvenõukogu koosolekud

2.1. Oma koosolekute toimumisaja üle otsustab järelevalvenõukogu esimehe ettepanekul. Järelevalvenõukogu koosolekute toimumise põhimõte on regulaarsus ja ajakava järgimine, mille ta määrab piisava ajavaruga enne iga kalendriaasta algust.

2.2. Esimees kutsub järelevalvenõukogu koosoleku kokku juhul, kui koosoleku taotluse on esitanud vähemalt kolm liiget.

2.3. Esimees võib järelevalvenõukogu koosoleku kokku kutsuda igal ajal, kui ta peab seda vajalikuks. Sellistel juhtudel täpsustatakse seda kaaskirjas.

2.4. Esimehe taotlusel võib järelevalvenõukogu arutelu toimuda telekonferentsi kaudu, v.a juhul, kui vastu on vähemalt kolm järelevalvenõukogu liiget.

Artikkel 3

Järelevalvenõukogu koosolekutel osalemine

3.1. Välja arvatud siin täpsustatud juhtudel on järelevalvenõukogu koosolekutel osalemine piiratud tema liikmetega ja, juhtudel kui riiklik pädev asutus ei ole riigi keskpang, riigi keskpanga esindajaga.

⁽¹⁾ ELT L 287, 29.10.2013, lk 63.

⁽²⁾ ELT L 80, 18.3.2004, lk 33.

3.2. Iga riigi pädeva asutuse esindajaga võib üldjuhul kaasas olla üks isik. Kui riiklik pädev asutus ei ole riigi keskpang, on käesoleva sätte kohaselt esindajal hääleõigus. Käesolevat sätet kohaldatakse ka juhul, kui osalejaks on asendaja artikli 3.3 kohaselt.

3.3. Juhul kui riikliku pädeva asutuse esindaja või riigi keskpanga esindaja, kui riiklik pädev asutus ei ole riigi keskpang, ei saa osaleda, võib ta kirjalikult määrata asendaja, kes osaleks ja kasutaks nende hääleõigust, kui kirjalikus teates ei ole sätestatud teisiti. See kirjalik teade tuleb saata esimehele õigeaegselt enne koosolekut.

3.4. Esimehe ja aseesimehe äraolekul on järelevalvenõukogu esimeheks kõige kauem järelevalvenõukogus olnud liige või vanim liige, kui kaks või enam juhatuse liiget on olnud juhatuses võrdse aja.

3.5. Esimehe kutsel võib koosolekutel vaatljana osaleda Euroopa Komisjoni ja/või Euroopa Pangandusjärelevalve esindaja. Esimees kutsub Euroopa Komisjoni ja Euroopa Pangandusjärelevalve esindajad, kui seda taotleb vähemalt kolm järelevalvenõukogu liiget. Juhul kui järelevalvenõukogu peab kohaseks, võib ta kutsuda oma koosolekutel osalema ka muid isikuid.

Artikkel 4

Järelevalvenõukogu koosolekute korraldus

4.1. Järelevalvenõukogu võtab iga koosoleku jaoks vastu päevakorra. Esimees koostab päevakorra eelnõu ja saadab selle koos seonduvate dokumentidega järelevalvenõukogu liikmetele vähemalt viis tööpäeva enne vastavat koosolekut, välja arvatud eriolukordades, mil esimees tegutseb vastavalt asjaoludele. Esimehe või mis tahes muu järelevalvenõukogu liikme ettepanekul võib järelevalvenõukogu otsustada päevakorra eelnõus punkte kustutada või lisada. Päevakorra eelnõu punkti võib kustutada vähemalt kolme järelevalvenõukogu liikme taotlusel, kui seonduvaid dokumente ei esitatud järelevalvenõukogu liikmetele õigel ajal, välja arvatud eriolukordades.

4.2. Järelevalvenõukogu toimingute protokoll esitatakse selle liikmetele kinnitamiseks järgmisel koosolekul (vajaduse korral varem kirjalikus menetluses) ja sellele kirjutab alla esimees.

Artikkel 5

Juurdepääs teabele

Kõikidel järelevalvenõukogu liikmetel on regulaarne juurdepääs ajakohastatud teabele krediitiasutuste kohta, mida peetakse oluliseks määruse (EL) nr 1024/2013 kohaselt. Järelevalvenõukogu liikmetele kättesaadavaks tehtud teave peaks sisaldama põhilist, et võimaldada nendest krediitiasutustest reaalset arusaamist. Järelevalvenõukogu võib sellel eesmärgil teabevahetuseks vastu võtta sisekasutuses olevad vormid.

Artikkel 6

Hääletamine

6.1. Käesoleva artikli eesmärgil loetakse osaleva liikmesriigi asutuste esindajaid üheks liikmeks.

6.2. Kui riiklik pädev asutus ei ole kirjalikult selgesõnaliselt osutanud teisiti, kasutab hääleõigust riikliku pädeva asutuse esindaja või tema asendaja kooskõlas artikliga 3.3.

6.3. Järelevalvenõukogu on otsusevõimeline, kui kohal viibib kahest kolmandikust hääleõiguslikest liikmetest koosnev kvoorum. Kui kvoorumit ei ole, võib esimees kokku kutsuda erakorralise koosoleku, kus järelevalvenõukogu liikmed võivad otsuseid vastu võtta olenemata kvoorumist.

6.4. Järelevalvenõukogu hääletab esimehe taotlusel. Esimees algatab hääletusmenetluse kolme järelevalvenõukogu liikme taotlusel.

6.5. Välja arvatud määruses (EL) nr 1024/2013 sätestatud juhtudel tegutseb järelevalvenõukogu oma hääleõiguslike liikmete lihthääleenamuse alusel. Igal liikmel on üks hää. Hääle võrdse jagunemise korral on otsustav hääl esimehel. Määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 26 lõikes 7 sätestatud juhtudel kohaldatakse Euroopa Keskpannga kodukorra artiklis 13c sätestatud hääletamiskorda.

6.6. Esimees võib algatada salajase hääletuse, kui seda taotleb vähemalt kolm hääleõiguslikku järelevalvenõukogu liiget.

6.7. Hääletada võib ka kirjalikus menetluses, v.a juhul, kui selle vastu on vähemalt kolm järelevalvenõukogu hääleõiguslikku liiget. Sellisel juhul pannakse küsimus järgmise järelevalvenõukogu koosoleku päevakorda. Üldjuhul annab kirjalik menetlus igale järelevalvenõukogu liikmele kaalumiseks mitte vähem kui viis tööpäeva; menetluses toimunud arutelud protokollitakse järgmisel järelevalvenõukogu koosolekul. Juhul kui järelevalvenõukogu liige ei ole oma häält kirjalikus menetluses andnud, loetakse see nõusolekuks.

Artikkel 7

Eriolukord

7.1. Eriolukorras kutsub esimees (või tema äraolekul aseesimees) kokku järelevalvenõukogu koosoleku vajalike otsuste õigeaegseks tegemiseks; kohastel juhtudel ka telekonferentsi kaudu erandina artiklist 2.4. Selle koosoleku kokkukutsumisel täpsustab esimees (või tema äraolekul aseesimees) koosolekukutses, et erandina artiklist 6.3 lõpetatakse koosolek eriolukorraotsuste jaoks vajaliku 50 % kvoorumi puudumisel ja kohe seejärel toimub erakorraline koosolek, kus otsuseid võib teha kvoorumita.

7.2. Järelevalvenõukogu võib kehtestada täiendavaid siseeeskirju otsuste tegemise ja meetmete võtmise kohta eriolukordades.

Artikkel 8

Pädevuse delegeerimine

8.1. Järelevalvenõukogu võib volitada esimeest või aseesimeest võtma järelevalvenõukogu nimel ja vastutusel selgelt määratletud juhtimis- ja administratiivmeetmeid, mis hõlmavad järelevalvenõukogu liikmete poolt ühiselt hiljem võetavate otsuste ettevalmistamisel kasutatavad meetmed ja järelevalvenõukogu lõplike otsuste rakendamise meetmed.

8.2. Järelevalvenõukogu võib paluda esimeest või aseesimeest vastu võtta: i) artiklis 8.1 nimetatud meetme lõpliku redaktsiooni, kui selle meetme sisu on eelneva aruteluga otsustatud ja/või ii) lõplikud otsused, kui delegeeritud on selgelt määratletud täitevolitused, mille teostamise üle kohaldab järelevalvenõukogu ranget kontrolli objektiivsete kriteeriumide alusel.

8.3. Delegeerimine ja otsuste vastuvõtmine kooskõlas artiklitega 8.1 ja 8.2 protokollitakse järelevalvenõukogu koosoleku arutelu käigus.

II PEATÜKK

JUHTKOMITEE

Artikkel 9

Juhtkomitee

Kooskõlas määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 26 lõikega 10 asutatakse järelevalvenõukogu juhtkomitee.

*Artikkel 10***Pädevus**

- 10.1. Juhtkomitee toetab järelevalvenõukogu tegevust ja vastutab järelevalvenõukogu koosolekute ettevalmistamise eest.
- 10.2. Juhtkomitee täidab oma ettevalmistusülesandeid Euroopa Liidu kui terviku huvides ja töötab järelevalvenõukoguga täieliku läbipaistvuse alusel.

*Artikkel 11***Koosseis ja liikmete ametisse nimetamine**

- 11.1. Juhtkomitee koosneb kaheksast järelevalvenõukogu liikmest: järelevalvenõukogu esimees ja aseesimees, üks Euroopa Keskpanga (EKP) esindaja ja viis esindajat riiklikest pädevatest asutustest.
- 11.2. Juhtkomiteed juhib järelevalvenõukogu esimees, või esimehe erandlikul puudumisel, aseesimees.
- 11.3. Järelevalvenõukogu nimetab ametisse riiklike pädevate asutuste esindajad, mis tagaks riiklike pädevate asutuste õiglase esindatuse ja roteerumise. Järelevalvenõukogu järgib rotatsioonisüsteemi, mille kohaselt riiklikud pädevad asutused määratakse nelja gruppi, võttes rotatsiooni alusena arvesse panganduse konsolideeritud koguvara asjaomases osalevas liikmesriigis. Igast grupist kuulub juhtkomiteesse vähemalt üks liige. Järelevalvenõukogu vaatab grupeerimise läbi kord aastas või juhul, kui liikmesriik võtab kasutusele euro või alustab tihedat koostööd EKP-ga. Iga grupi liikmete rotatsioon toimub osalevate liikmesriikide riigikeeles olevate nimede tähestiku järjekorras. Riiklike pädevate asutuste liigitus gruppidesse ja juhtkomitee kohtade jagamine gruppide vahel on sätestatud lisas.
- 11.4. Riikliku pädeva asutuse esindaja ametiaeg juhtkomitee liikmena on üks aasta.
- 11.5. EKP president nimetab ametisse EKP juhtkomitee esindaja järelevalvenõukogu nelja EKP esindaja hulgast ja määrab ametiaja.
- 11.6. Juhtkomitee liikmete nimekirja avaldatakse ja ajakohastatakse regulaarselt.

*Artikkel 12***Juhtkomitee koosolekud**

- 12.1. Koosolekute kuupäeva otsustab juhtkomitee esimehe ettepanekul. Esimees võib koosoleku kokku kutsuda igal ajal, kui ta peab seda vajalikuks. Esimehe ettepanekul võib juhtkomitee koguneda telekonverentsi vahendusel, v.a juhul, kui vähemalt kaks juhtkomitee liiget on vastu.
- 12.2. Iga juhtkomitee koosoleku päevakorra kohta teeb ettepaneku esimees ja see võetakse vastu juhtkomitee koosoleku alguses. Kõik juhtkomitee liikmed võivad teha esimehele ettepaneku päevakorra punktide ja dokumentide kohta, mida juhtkomitee peab kaaluma.
- 12.3. Iga juhtkomitee koosoleku päevakord tehakse enne koosolekut teatavaks kõikidele järelevalvenõukogu liikmetele. Iga juhtkomitee koosoleku arutelud tehakse teatavaks kõikidele järelevalvenõukogu liikmetele enne järgmist järelevalvenõukogu koosolekut.
- 12.4. Esimehe ettepanekul võib juhtkomitee otsustada kutsuda ühe või mitu järelevalvenõukogu liiget osalema kõikidel või ühel koosolekul. Kui arutatakse konkreetse krediitdiasutusega seotud küsimust, kutsutakse osalema riikliku pädeva asutuse esindaja osalevast liikmesriigist, kus see krediitdiasutus asub.

III PEATÜKK

LÕPPSÄTE*Artikkel 13***Jõustumine**

Käesolev kodukord jõustub 1. aprillil 2014.

Frankfurt Maini ääres, 31. märts 2014

Järelevalvenõukogu esimees

Danièle NOUY

LISA

ROTATSIOONISÜSTEEM

Artikli 11.3 eesmärgil kohaldatakse järgmist rotatsioonisüsteemi andmete alusel seisuga 31. detsember 2012:

Grupp	Liikmesriik	Kohti juhtkomitees
1	DE FR	1
2	ES IT NL	1
3	BE IE EL LU AT PT FI	2
4	EE CY LV MT SI SK	1

RAHVUSVAHELISTE LEPINGUTEGA LOODUD ORGANITE VASTU VÕETUD AKTID

**EUROOPA ÜHENDUSE JA ŠVEITSI KONFÖDERATSIOONI VAHELISE VASTAVUSHINDAMISE
VASTASTIKUSE TUNNUSTAMISE KOKKULEPPEGA LOODUD KOMITEE OTSUS nr 1/2014,**

1. aprill 2014,

**surveanumaid käsitleva 6. peatüki ja ehitustooteid käsitleva 16. peatüki muutmise ning 1. lisa loet-
letud õigusaktide viidete ajakohastamise kohta**

(2014/379/EL)

KOMITEE,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelist vastavushindamise vastastikuse tunnustamise kokkulepet (edaspidi „kokkulepe”), eriti selle artikli 10 lõikeid 4 ja 5 ning artikli 18 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liit on vastu võtnud uue direktiivi transporditavate surveseadmete kohta ⁽¹⁾ ning Šveits on muutnud oma õigus- ja haldusnorme, mida loetakse kokkuleppe artikli 1 lõike 2 alusel eespool nimetatud Euroopa Liidu õigusaktile vastavaks.
- (2) Nende arengute arvesse võtmiseks tuleb 1. lisa 6. peatükki „Surveanumad” muuta.
- (3) Euroopa Liit on võtnud vastu uue määruse ehitustoodete kohta, ⁽²⁾ (edaspidi „ehitustoodete määrus”).
- (4) Šveitsi ehitustooteid käsitlevad õigusaktid (föderaalseadus ja määrus ehitustoodete kohta) on praegu muutmisel; samas Šveitsi määrus akrediteerimise ja määramise kohta, ⁽³⁾ millega kehtestatakse asjakohased raamnõuded Šveitsi vastavushindamisasutuste akrediteerimiseks ja määramiseks, juba kehtib.
- (5) 1. lisa 16. peatükki „Ehitustooted” tuleks esiteks muuta selleks, et kajastada ehitustoodete määruse vastuvõtmist Euroopa Liidu poolt ning et võimaldada kokkuleppeosalistel vahepealsel perioodil kuni Šveitsi vastavate õigusaktide vastuvõtmiseni tunnistada vastastikku vastavushindamistulemusi, mis tõendavad vastavust ehitustoodete määrusele; kui ehitustoodete määrusele vastavad Šveitsi õigusaktid on vastu võetud, asendavad kokkuleppeosalised selle muudatuse uue muudatusega, mis kajastab nii ehitustoodete määruse kui ka vastava läbivaadatud Šveitsi õigusakti vastuvõtmist. Käesoleva otsuse eesmärk on tagada vastavushindamisasutuste tegevuse järjepidevus sellel vahepealsel perioodil ja see ei takista kokkuleppe artikli 1 põhimõtete rakendamist.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2010/35/EL, 16. juuni 2010, transporditavate surveseadmete kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 76/767/EMÜ, 84/525/EMÜ, 84/526/EMÜ, 84/527/EMÜ ja 1999/36/EÜ (ELT L 165, 30.6.2010, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 305/2011, 9. märts 2011, millega sätestatakse ehitustoodete ühtlustatud turustustingimused ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 89/106/EMÜ (ELT L 88, 4.4.2011, lk 5).

⁽³⁾ 17. juuni 1996. aasta määrus Šveitsi akrediteerimissüsteemi ning katselaborite ja vastavushindamisasutuste määramise kohta (RO 1996 1904), viimati muudetud 1. juunil 2012 (RO 2012 2887)

- (6) Kokkuleppe artikli 10 lõikes 5 on sätestatud, et komitee võib ühe kokkuleppeosalise taotlusel muuta kokkuleppe lisasid,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

1. Kokkuleppe 1. lisa 6. peatükki „Surveanumad” muudetakse vastavalt käesoleva otsuse A liites sätestatule.
2. Šveitsi Konföderatsioon aktsepteerib ehitustoodete määrase nõuetega kooskõlas tegutsevate ELi tunnustatud vastavushindamisasutuste vastavushindamistulemusi. Euroopa Liit aktsepteerib ehitustoodete määrase nõuetega kooskõlas tegutsevate Šveitsi tunnustatud vastavushindamisasutuste vastavushindamistulemusi kuni 16. peatüki muutmiseni pärast vastava Šveitsi õigusakti vastuvõtmist.

Kokkuleppe 1. lisa 16. peatükki „Ehitustooted” muudetakse vastavalt käesoleva otsuse B liites sätestatule ja seda kohaldatakse vahepealsel perioodil kuni vastava muudatuse tegemiseni.

3. Kokkuleppe 1. lisa muudetakse vastavalt käesoleva otsuse C liites sätestatule.
4. Käesolev otsus on koostatud kahes eksemplaris ja sellele kirjutavad alla komitee esindajad, kes on volitatud tegutsema lepinguosaliste nimel. Käesolev otsus jõustub viimase allkirja andmise kuupäeval.

Šveitsi Konföderatsiooni nimel

Christophe PERRITAZ

Bern, 1. aprill 2014

Euroopa Liidu nimel

Fernando PERREAU DE PINNINCK

Brüssel, 1. aprill 2014

A LIIDE

1. lisas „Tootmissektorid” tuleb 6. peatükk „Surveanumad” kustutada ja asendada järgmisega:

„6. PEATÜKK

SURVEANUMAD

I JAGU

Õigus- ja haldusnormid

Artikli 1 lõikega 2 reguleeritud õigusnormid

Euroopa Liit	1.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/105/EÜ, 16. september 2009, lihtsate surveanumate kohta (ELT L 264, 8.10.2009, lk 12), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1025/2012, 25. oktoober 2012 (ELT L 316, 14.11.2012, lk 12).
	2.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/23/EÜ, 29. mai 1997, surveeadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 181, 9.7.1997, lk 1), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003, 29. september 2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).
	3.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2010/35/EL, 16. juuni 2010, transporditavate surveeadmete kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 76/767/EMÜ, 84/525/EMÜ, 84/526/EMÜ, 84/527/EMÜ ja 1999/36/EÜ (ELT L 165, 30.6.2010, lk 1), edaspidi „direktiiv 2010/35/EL”
	4.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/68/EÜ, 24. september 2008, ohtlike kaupade siseveo kohta (ELT L 260, 30.9.2008, lk 13).
Šveits	100.	12. juuni 2009. aasta föderaalseadus toodete ohutuse kohta (RO 2010 2573)
	101.	19. mai 2010. aasta määrus toodete ohutuse kohta (RO 2010 2583), viimati muudetud 15. juunil 2012 (RO 2012 3631)
	102.	20. novembri 2002. aasta määrus lihtsate surveanumate ohutuse kohta (RO 2003 107), viimati muudetud 19. mail 2010 (RO 2010 2583)
	103.	20. novembri 2002. aasta määrus surveeadmete ohutuse kohta (RO 2003 38), viimati muudetud 19. mail 2010 (RO 2010 2583)
	104.	31. oktoobri 2012. aasta määrus ohtlike kaupade mahutite ja turujärelevalve kohta (RO 2012 6607)
	105.	29. novembri 2002. aasta määrus ohtlike kaupade maanteedtranspordi kohta (RO 2002 4212), viimati muudetud 31. oktoobril 2012 (RO 2012 6535 ja 6537)
	106.	31. oktoobri 2012. aasta määrus ohtlike kaupade raudtee- ja köisteetranspordi kohta (RO 2012 6541)

II JAGU

Vastavushindamisasutused

Käesoleva kokkuleppe artikli 10 alusel loodud komitee koostab vastavushindamisasutuste loetelu ja ajakohastab seda kokkuleppe artiklis 11 kirjeldatud korras.

III JAGU

Määrajaasutused

Käesoleva kokkuleppe artikli 10 alusel loodud komitee koostab nende määrajaasutuste loetelu, millest kokkuleppeosalised on teda teavitanud, ning ajakohastab seda.

IV JAGU

Vastavushindamisasutuste määramisega seotud erieeskirjad

Vastavushindamisasutuste määramisel järgivad määrajaasutused kokkuleppe 2. lisas esitatud üldpõhimõtteid ja direktiivi 2009/105/EÜ III lisas, direktiivi 97/23/EÜ IV või V lisas või direktiivi 2010/35/EL 4. peatükis sätestatud hindamiskriteeriume.

V JAGU

Täiendavad sätted**1. Lihtsad surveanumad ja surveeadmed**

Loetakse piisavaks, kui tootjad, nende volitatud esindajad või nende puudumisel toodete turuleviimise eest vastutavad isikud säilitavad tehnilisi dokumente, mida riigiasutused nõuavad kontrollimiseks, ühe kokkuleppeosalise territooriumil vähemalt kümne aasta jooksul alates toote viimasest valmistamiskuupäevast. Kokkuleppeosalised kohustuvad edastama teise kokkuleppeosalise asutuste taotlusel neile kõik asjakohased dokumendid.

2. Transporditavad surveeadmed**1. Turulepääs**

1. Vastavalt direktiivile 2010/35/EL või vastavale Šveitsi õigusaktile märgib volitatud esindaja vastavussertifikaadile oma nime ja aadressi. Kõnealuse kohustuse täitmisel tähendab „volitatud esindaja” Euroopa Liidu või Šveitsi territooriumil asuvat füüsilist või juriidilist isikut, kes on saanud tootjalt kirjaliku volituse tegutseda tema nimel kindlaksmääratud ülesannetes.
2. Vastavalt direktiivile 2010/35/EL või vastavale Šveitsi õigusaktile märgib importija vastavussertifikaadile või lisab sellele oma nime ja kontaktaadressi. Kõnealuse kohustuse täitmisel tähendab „importija” Euroopa Liidu või Šveitsi territooriumil asuvat füüsilist või juriidilist isikut, kes laseb kolmandast riigist pärit transporditavaid surveeadmeid või nende osi Euroopa Liidu või Šveitsi turule.

3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel loetakse piisavaks, kui mainitud on kas importijat või volitatud esindajat.

2. Tehnilist dokumentatsiooni käsitlev teabevahetus ja parandusmeetmeid käsitlev koostöö

Šveitsi või liikmesriigi ettevõtjad esitavad Šveitsi või liikmesriigi pädeva riikliku asutuse põhjendatud taotluse korral kogu teabe ja dokumendid, mis on vajalikud, et tõendada transporditava surveeadme vastavust direktiivi 2010/35/EL või vastava Šveitsi õigusakti nõuetele kõnealusele ametiasutusele kergesti arusaadavas keeles või inglise keeles. Importijad teevad kõnealuse asutuse taotlusel temaga koostööd meetmete võtmiseks nende poolt turule lastud transporditavate surveeadmetega kaasneva ohu kõrvaldamiseks.

3. Ettevõtjate tuvastamine

Ettevõtjad esitavad liikmesriigi või Šveitsi turujärelevalveasutusele nõudmise korral vähemalt kümne aasta kohta teabe, mille alusel on võimalik tuvastada järgmist:

- a) iga ettevõtja, kes on neile tarninud transporditavaid surveeadmeid;
- b) iga ettevõtja, kellele nad on tarninud transporditavaid surveeadmeid.

4. Turujärelevalveasutuste vastastikune abistamine

Et tagada tõhus koostöö liikmesriigis või Šveitsis asuvaid ettevõtjaid puudutavate meetmete osas, abistavad liikmesriikide ja Šveitsi turujärelevalveasutused üksteist piisaval määral, edastades teavet või dokumente, korraldades asjakohaseid uurimisi või võttes muid asjakohaseid meetmeid ning osaledes teiste kokkuleppeosaliste algatatud uurimistes.

5. Siseriiklikul tasandil riski kujutavate transporditavate surveeadmetega tegelemise menetlus

1. Vastavalt käesoleva kokkuleppe artikli 12 lõikele 4, kui ühe liikmesriigi või Šveitsi turujärelevalveasutused on võtnud meetmeid või kui neil on piisavalt põhjust arvata, et käesoleva peatüki reguleerimisalasse jäävate transporditavate surveeadmetega kaasneb risk inimeste tervisele või ohutusele või muudele direktiiviga 2010/35/EL või asjakohase Šveitsi õigusaktiga hõlmatud avaliku huvi kaitsega seotud aspektidele, ja kui nad on seisukohal, et mittevastavus ei piirdu üksnes nende riigi territooriumiga, siis teavitavad nad komisjoni, teisi liikmesriike ja Šveitsi viivitamata
 - hindamistulemustest ja meetmetest, mille võtmist nad ettevõtjalt on nõudnud;
 - juhul kui asjaomane ettevõtja ei võta piisavaid parandusmeetmeid, asjakohastest ajutistest meetmetest, mis on võetud et keelata või piirata transporditavate surveeadmete kättesaadavaks tegemist nende siseriiklikul turul, seadmed turult kõrvaldada või tagasi võtta.
2. See teave hõlmab kõiki teadaolevaid üksikasju, eelkõige mittevastavate transporditavate surveeadmete kindlaks tegemiseks vajalikku teavet, seadmete päritolu, väidetava mittevastavuse ja riski olemust, võetud siseriiklike meetmete iseloomu ja kestust, samuti asjaomase ettevõtja esitatud seisukohti. Lisaks tuleb märkida, kas mittevastavus on tingitud ühest järgmisest asjaolust:
 - transporditavad surveeadmed ei vasta nõuetele, mis on seotud inimeste tervise ja ohutusega või muude I jaos nimetatud õigusaktides sätestatud avaliku huvi kaitsega seotud aspektidega, või
 - puudused on seotud I jaos nimetatud õigusaktides osutatud standardite või tehniliste eeskirjadega.
3. Šveits või liikmesriigid, kes ei ole menetluse algatajad, teavitavad viivitamatult komisjoni ja teisi riigiasutusi võetud meetmetest ja muust nende käsutuses olevast täiendavast teabest seoses asjaomaste transporditavate surveeadmete mittevastavusega.
4. Liikmesriigid ja Šveits tagavad, et asjaomaste transporditavate surveeadmete suhtes võetakse viivitamatult asjakohased piiravad meetmed, nagu näiteks transporditavate surveeadmete viivitamatu kõrvaldamine nende turult.
5. Šveits teatab oma turujärelevalveasutuste kontaktandmed ning kõik nende muudatused Euroopa Liidule käesoleva kokkuleppe artikli 10 alusel asutatud komitee kaudu.

6. Kaitsemeetmete menetlus

Kui Šveits või liikmesriik ei ole nõus teavitatud siseriikliku meetmega, siis teavitab ta Euroopa Komisjoni oma vastuväidetest.

1. Siseriiklikele meetmetele esitatavad vastuväited

Kui 5. punkti lõikes 3 sätestatud menetluse lõppedes esitab liikmesriik või Šveits liikmesriigi või Šveitsi võetud meetmele vastuväiteid või kui Euroopa Komisjon arvab, et siseriiklik meede on I jaos osutatud asjakohaste õigusaktidega vastuolus, siis alustab Euroopa Komisjon viivitamatult konsulteerimist liikmesriikide, Šveitsi ja asjaomase ettevõtja või asjaomaste ettevõtjatega ja hindab siseriiklikku meetet, et määrata kindlaks, kas meede on põhjendatud või mitte. Kui siseriiklik meede loetakse

- põhjendatuks, siis võtavad kõik liikmesriigid ja Šveits vajalikud meetmed, et tagada mittevastavate transporditavate surveadmete kõrvaldamine oma turult, ja teavitavad sellest komisjoni;
- põhjendamatuks, siis peab asjaomane liikmesriik või Šveits selle tühistama.

2. Eriarvamused kokkuleppeosaliste vahel

Kui kokkuleppeosaliste vahel on eriarvamusi, saadetakse küsimus edasi ühiskomiteele, kes teeb otsuse sobiva menetluse kohta ning võib sealhulgas otsustada korraldada ekspertuuringu.

Kui komitee peab meetet:

- põhjendatuks, siis võtavad kokkuleppeosalised vajalikud meetmed, et tagada mittevastavate transporditavate surveadmete kõrvaldamine oma turult;
- põhjendamatuks, siis peab liikmesriik või Šveits selle tühistama.

7. Transporditavate surveadmete vaba liikumine

Ilma et see mõjutaks lõigetes 3 ja 4 sätestatud menetlusi, ei keela, piira ega takista ükski liikmesriik ega Šveits oma territooriumil I jaos nimetatud õigusaktidele vastavate transporditavate surveadmete vaba liikumist, turul kättesaadavaks tegemist ega kasutamist.”

B LIIDE

1. lisas „Tootmissektorid” tuleb 16. peatükk „Ehitustooted” kustutada ja asendada järgmisega:

„16. PEATÜKK

EHITUSTOOTED

I JAGU

Õigus- ja haldusnormid

Artikli 1 lõigetega 1 ja 2 reguleeritud õigusnormid

Euroopa Liit	1.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 305/2011, 9. märts 2011, millega sätestatakse ehitustoodete ühtlustatud turustustingimused ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 89/106/EMÜ (ELT L 88, 4.4.2011, lk 5).
		<i>Rakendusmeetmed</i>
	2.	Komisjoni otsus 94/23/EÜ, 17. jaanuar 1994, Euroopa tehnilise tunnustuse ühiste menetluseeskirjade kohta (EÜT L 17, 20.1.1994, lk 34).
	2.a	Komisjoni otsus 94/611/EÜ, 9. september 1994, ehitustooteid käsitleva direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 rakendamise kohta (EÜT L 241, 16.9.1994, lk 25).
	2.b	Komisjoni otsus 95/204/EÜ, 31. mai 1995, ehitustooteid käsitleva nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 rakendamise kohta (EÜT L 129, 14.6.1995, lk 23).
	3.	Komisjoni otsus 95/467/EÜ, 24. oktoober 1995, ehitustooteid käsitleva nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 rakendamise kohta (EÜT L 268, 10.11.1995, lk 29).
	4.	Komisjoni otsus 96/577/EÜ, 24. juuni 1996, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta paiksete kustutussüsteemide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 254, 8.10.1996, lk 44).
	5.	Komisjoni otsus 96/578/EÜ, 24. juuni 1996, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta sanitaarseadmete nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 254, 8.10.1996, lk 49).
	6.	Komisjoni otsus 96/579/EÜ, 24. juuni 1996, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta liikluskorraldusvahendite nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 254, 8.10.1996, lk 52).
	7.	Komisjoni otsus 96/580/EÜ, 24. juuni 1996, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta rippfassaadi monteeritavate paneelide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 254, 8.10.1996, lk 56).
	8.	Komisjoni otsus 96/581/EÜ, 24. juuni 1996, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta geotekstiilide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 254, 8.10.1996, lk 59).

9. Komisjoni otsus 96/582/EÜ, 24. juuni 1996, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta ehitusklaaspaketisüsteemide ja betoonis kasutamiseks mõeldud metallankrute nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 254, 8.10.1996, lk 62).
10. Komisjoni otsus 96/603/EÜ, 4. oktoober 1996, millega kehtestatakse A klassidesse „Põlengut mittesoodustavad tooted” kuuluvate toodete nimekiri, mis on ette nähtud ehitustooteid käsitleva nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artiklit 20 rakendavas otsuses 94/611/EÜ (EÜT L 267, 19.10.1996, lk 23).
11. Komisjoni otsus 97/161/EÜ, 17. veebruar 1997, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta betoonis kergsüsteemide fikseerimiseks mõeldud metallankrute nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 62, 4.3.1997, lk 41).
12. Komisjoni otsus 97/176/EÜ, 17. veebruar 1997, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta puitkonstruktsioonide ja lisatoodete nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 73, 14.3.1997, lk 19).
13. Komisjoni otsus 97/177/EÜ, 17. veebruar 1997, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta müüri ladumisel kasutamiseks mõeldud metallist injekeerimisankrute nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 73, 14.3.1997, lk 24).
14. Komisjoni otsus 97/462/EÜ, 27. juuni 1997, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta puidupõhiste paneelide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 198, 25.7.1997, lk 27).
15. Komisjoni otsus 97/463/EÜ, 27. juuni 1997, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta betooni- ja müüritöödel kasutamiseks mõeldud plastankrute nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 198, 25.7.1997, lk 31).
16. Komisjoni otsus 97/464/EÜ, 27. juuni 1997, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta kanalisatsioonitehniliste toodete nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 198, 25.7.1997, lk 33).
17. Komisjoni otsus 97/555/EÜ, 14. juuli 1997, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta tsementide, ehituslupjade ja muude hüdrauliliste sideainete nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 229, 20.8.1997, lk 9).
18. Komisjoni otsus 97/556/EÜ, 14. juuli 1997, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta krohvitud väliste soojusisolatsioonisüsteemide/komplektide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 229, 20.8.1997, lk 14).
19. Komisjoni otsus 97/571/EÜ, 22. juuli 1997, ehitustoodete Euroopa tehnilise tunnustuse üldvormingu kohta (EÜT L 236, 27.8.1997, lk 7).
20. Komisjoni otsus 97/597/EÜ, 14. juuli 1997, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta betoonitoodete sarrus- ja pingsarrusterasest elementide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 240, 2.9.1997, lk 4).
21. Komisjoni otsus 97/638/EÜ, 19. september 1997, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta ehituspuidust toodete kinnitusvahendite nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 268, 1.10.1997, lk 36).
22. Komisjoni otsus 97/740/EÜ, 14. oktoober 1997, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta müüritise ja sellega seotud toodete osas (EÜT L 299, 4.11.1997, lk 42).

23. Komisjoni otsus 97/808/EÜ, 20. november 1997, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta põrandakatete nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 331, 3.12.1997, lk 18).
24. Komisjoni otsus 98/143/EÜ, 3. veebruar 1998, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta katustele mõeldud mehaaniliselt kinnitatavate elastsete hüdroisolatsioonikihtide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 42, 14.2.1998, lk 58).
25. Komisjoni otsus 98/213/EÜ, 9. märts 1998, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta vaheseina tarindite komplektide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 80, 18.3.1998, lk 41).
26. Komisjoni otsus 98/214/EÜ, 9. märts 1998, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta metallkonstruktsioonide ja lisatoodete nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 80, 18.3.1998, lk 46).
27. Komisjoni otsus 98/279/EÜ, 5. detsember 1997, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta isolatsioonimaterjalidest või vahel ka betoonist õõnesplokkidest või paneelidest koosnevate mittekandvate püsivate raketiskomplektide/süsteemide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 127, 29.4.1998, lk 26).
28. Komisjoni otsus 98/436/EÜ, 22. juuni 1998, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta katusekatete, katuse pinnas olevate valgusavade, katuseakende ja nendega seotud toodete nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 194, 10.7.1998, lk 30).
29. Komisjoni otsus 98/437/EÜ, 30. juuni 1998, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta seinte ja lagede sise- ja välisviimistluse nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 194, 10.7.1998, lk 39).
30. Komisjoni otsus 98/456/EÜ, 3. juuli 1998, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta eelpingestatud tarindite järeldpingestuskomplektide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 201, 17.7.1998, lk 112).
31. Komisjoni otsus 98/457/EÜ, 3. juuli 1998, milles käsitletakse üksiku põleva eseme (SBI) katset, mida on mainitud ehitustooteid käsitleva nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artiklit 20 rakendavas otsuses 94/611/EÜ (EÜT L 201, 17.7.1998, lk 114).
32. Komisjoni otsus 98/598/EÜ, 9. oktoober 1998, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta täitematerjalide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 287, 24.10.1998, lk 25).
33. Komisjoni otsus 98/599/EÜ, 12. oktoober 1998, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta vedelate katuse hüdroisolatsioonikomplektide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 287, 24.10.1998, lk 30).
34. Komisjoni otsus 98/600/EÜ, 12. oktoober 1998, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta isekandvate valgust läbilaskvate katusekomplektide (välja arvatud klaasipõhised komplektid) nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 287, 24.10.1998, lk 35).
35. Komisjoni otsus 98/601/EÜ, 13. oktoober 1998, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta tee-ehitusmaterjalide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 287, 24.10.1998, lk 41).

36. Komisjoni otsus 1999/89/EÜ, 25. jaanuar 1999, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta tehases valmistatud trepikomplektide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 29, 3.2.1999, lk 34).
37. Komisjoni otsus 1999/90/EÜ, 25. jaanuar 1999, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta isolatsioonikihtide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 29, 3.2.1999, lk 38).
38. Komisjoni otsus 1999/91/EÜ, 25. jaanuar 1999, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta soojusisolatsiooni-materjalide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 29, 3.2.1999, lk 44).
39. Komisjoni otsus 1999/92/EÜ, 25. jaanuar 1999, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta kergete puidupõhiste komposiitlade ja -postide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 29, 3.2.1999, lk 49).
40. Komisjoni otsus 1999/93/EÜ, 25. jaanuar 1999, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta uste, akende, aknaluukide, ruloode, väravate ja nende manuste nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 29, 3.2.1999, lk 51).
41. Komisjoni otsus 1999/94/EÜ, 25. jaanuar 1999, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta eelnevalt valatud normaal-/kerge-/autoklaavsete poorbetootoodete nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 29, 3.2.1999, lk 55).
- 41.a Komisjoni otsus 1999/453/EÜ, 18. juuni 1999, millega muudetakse komisjoni otsuseid 96/579/EÜ ja 97/808/EÜ nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta vastavalt liikluskorraldusvahendite ja pörandakatete nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 178, 14.7.1999, lk 50).
42. Komisjoni otsus 1999/454/EÜ, 22. juuni 1999, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta tule levikut tõkestavate ja tulekaitsetoodete nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 178, 14.7.1999, lk 52).
- 43) Komisjoni otsus 1999/455/EÜ, 22. juuni 1999, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta tehases valmistatud sõrestik- ja palkmajade komplektide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 178, 14.7.1999, lk 56).
44. Komisjoni otsus 1999/469/EÜ, 25. juuni 1999, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta betooni, müürisegude ja tsemendimördiga seotud toodete nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 184, 17.7.1999, lk 27).
45. Komisjoni otsus 1999/470/EÜ, 29. juuni 1999, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta ehitusliimide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 184, 17.7.1999, lk 32).
46. Komisjoni otsus 1999/471/EÜ, 29. juuni 1999, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta ruumide kütteseadmete nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 184, 17.7.1999, lk 37).
47. Komisjoni otsus 1999/472/EÜ, 1. juuli 1999, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta olmeveega mitte kokku puutuvate torude, mahutite ja nendega seotud toodete nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 184, 17.7.1999, lk 42).

48. Komisjoni otsus 2000/147/EÜ, 8. veebruar 2000, millega rakendatakse nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ ehitustoodete liigitamise puhul tuletundlikkustoimivuse järgi (EÜT L 50, 23.2.2000, lk 14).
49. Komisjoni otsus 2000/245/EÜ, 2. veebruar 2000, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 4 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta lehtklaasi, profiilklaasi ja klaasist seinaplokkide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 77, 28.3.2000, lk 13).
50. Komisjoni otsus 2000/273/EÜ, 27. märts 2000, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta seitsme ilma suunisteta toote Euroopa tehnilise tunnustuse nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 86, 7.4.2000, lk 15).
51. Komisjoni otsus 2000/367/EÜ, 3. mai 2000, millega rakendatakse nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ ehitustoodete ja ehitiste ning nende osade liigitamise puhul tulekindlustoimivuse järgi (EÜT L 133, 6.6.2000, lk 26).
52. Komisjoni otsus 2000/447/EÜ, 13. juuni 2000, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta tehases valmistatud puidupõhiste kandvate plaatelementide ja isekandvate kergete liitelementide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 180, 19.7.2000, lk 40).
53. Komisjoni otsus 2000/553/EÜ, 6. september 2000, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ rakendamise kohta seoses katusekatete vastupidavusega välisele tulele (EÜT L 235, 19.9.2000, lk 19).
- 53.a Komisjoni otsus 2000/605/EÜ, 26. september 2000, millega muudetakse otsust 96/603/EÜ, millega kehtestatakse A-klassidesse Põlengut mittesoodustavad tooted kuuluvate toodete nimekiri, mis on ette nähtud ehitustooteid käsitleva nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artiklit 20 rakendavas otsuses 94/611/EÜ (EÜT L 258, 12.10.2000, lk 36).
54. Komisjoni otsus 2000/606/EÜ, 26. september 2000, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta kuue ilma suunisteta toote Euroopa tehnilise tunnustuse nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 258, 12.10.2000, lk 38).
55. Komisjoni otsus 2001/19/EÜ, 20. detsember 2000, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta maanteesildade paisumisvuukide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 5, 10.1.2001, lk 6).
56. Komisjoni otsus 2001/308/EÜ, 31. jaanuar 2001, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta eelnevalt valmistatud välisseinte välisvoodri soojusisolatsioonikihiga osade nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 107, 18.4.2001, lk 25).
- 56.a Komisjoni otsus 2001/596/EÜ, 8. jaanuar 2001, millega muudetakse nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 kohaseid teatavate ehitustoodete vastavustõendamismenetlust käsitlevaid otsuseid 95/467/EÜ, 96/578/EÜ, 96/580/EÜ, 97/176/EÜ, 97/462/EÜ, 97/556/EÜ, 97/740/EÜ, 97/808/EÜ, 98/213/EÜ, 98/214/EÜ, 98/279/EÜ, 98/436/EÜ, 98/437/EÜ, 98/599/EÜ, 98/600/EÜ, 98/601/EÜ, 1999/89/EÜ, 1999/90/EÜ, 1999/91/EÜ, 1999/454/EÜ, 1999/469/EÜ, 1999/470/EÜ, 1999/471/EÜ, 1999/472/EÜ, 2000/245/EÜ, 2000/273/EÜ ja 2000/447/EÜ (EÜT L 209, 2.8.2001, lk 33).
57. Komisjoni otsus 2001/671/EÜ, 21. august 2001, millega rakendatakse nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ katuste ja katusekatete liigitamise suhtes välisele tulele vastupidavuse järgi (EÜT L 235, 4.9.2001, lk 20).
58. Komisjoni otsus 2002/359/EÜ, 13. mai 2002, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta olmeveega kokkupuutuvate ehitustoodete nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 127, 14.5.2002, lk 16).

59. Komisjoni otsus 2002/592/EÜ, 15. juuli 2002, millega muudetakse otsuseid 95/467/EÜ, 96/577/EÜ, 96/578/EÜ ja 98/598/EÜ nõukogu direktiivi 89/106/EÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta vastavalt kipstoodete, paiksete tulekustutussüsteemide, sanitaarseadmete ja täitematerjalide nõuetele vastavuse tõendamisel (EÜT L 192, 20.7.2002, lk 57).
60. Komisjoni otsus 2003/43/EÜ, 17. jaanuar 2003, millega kehtestatakse teatavate ehitustoodete tuletundlikkustoimivuse klassid (EÜT L 13, 18.1.2003, lk 35).
61. Komisjoni otsus 2003/312/EÜ, 9. aprill 2003, soojusisolatsioonimaterjalide, geotekstiilide, paiksete tulekustutusvahendite ja kipsplokkidega seotud standardite viidete avaldamise kohta kooskõlas nõukogu direktiiviga 89/106/EMÜ (ELT L 114, 8.5.2003, lk 50).
62. Komisjoni otsus 2003/424/EÜ, 6. juuni 2003, millega muudetakse otsust 96/603/EÜ, millega kehtestatakse A-klassidesse Põlengut mittesoodustavad tooted kuuluvate toodete nimekiri, mis on ette nähtud ehitustooteid käsitleva nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artiklit 20 rakendavas otsuses 94/611/EÜ (ELT L 144, 12.6.2003, lk 9).
63. Komisjoni otsus 2003/593/EÜ, 7. august 2003, millega muudetakse otsust 2003/43/EÜ, millega kehtestatakse teatavate ehitustoodete tuletundlikkustoimivuse klassid (ELT L 201, 8.8.2003, lk 25).
64. Komisjoni otsus 2003/629/EÜ, 27. august 2003, millega muudetakse otsust 2000/367/EÜ (millega kehtestatakse ehitustoodete liigitussüsteem nende tulekindlustoimivuse järgi) seoses sellesse suitsu- ja soojustõrjetoodete lisamisega (ELT L 218, 30.8.2003, lk 51).
65. Komisjoni otsus 2003/632/EÜ, 26. august 2003, millega muudetakse otsust 2000/147/EÜ, millega rakendatakse nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ ehitustoodete liigitamisel tuletundlikkustoimivuse järgi (ELT L 220, 3.9.2003, lk 5).
66. Komisjoni otsus 2003/639/EÜ, 4. september 2003, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta liigendtapptide nõuetele vastavuse tõendamisel (ELT L 226, 10.9.2003, lk 18).
67. Komisjoni otsus 2003/640/EÜ, 4. september 2003, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta välisvooderduskomplektide nõuetele vastavuse tõendamisel (ELT L 226, 10.9.2003, lk 21).
68. Komisjoni otsus 2003/655/EÜ, 12. september 2003, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta märgruumi põrandate ja seinte veekindlate kattekomplektide nõuetele vastavuse tõendamisel (ELT L 231, 17.9.2003, lk 12).
69. Komisjoni otsus 2003/656/EÜ, 12. september 2003, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta seitsme ilma suunisteta toote Euroopa tehnilise tunnustuse nõuetele vastavuse tõendamisel (ELT L 231, 17.9.2003, lk 15).
70. Komisjoni otsus 2003/722/EÜ, 6. oktoober 2003, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta vedelate sillaplaadi hüdroisolatsioonikomplektide nõuetele vastavuse tõendamisel (ELT L 260, 11.10.2003, lk 32).
71. Komisjoni otsus 2003/728/EÜ, 3. oktoober 2003, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta metallkarkasskomplektide, betoonkarkasskomplektide, monteeritavate ehituselementide, külmkambrite komplektide ja kaljuvarisemise kaitserajatiste nõuetele vastavuse tõendamisel (ELT L 262, 14.10.2003, lk 34).

72. Komisjoni otsus 2004/663/EÜ, 20. september 2004, millega muudetakse komisjoni otsust 97/464/EÜ nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta kanalisatsioonitehniliste toodete nõuetele vastavuse tõendamisel (ELT L 302, 29.9.2004, lk 6).
73. Komisjoni otsus 2005/403/EÜ, 25. mai 2005, millega kehtestatakse katuste ja katusekatete välise tuletundlikkuse klassid teatavate ehitustoodete puhul, mis on ettenähtud nõukogu direktiiviga 89/106/EMÜ (ELT L 135, 28.5.2005, lk 37).
74. Komisjoni otsus 2005/484/EÜ, 4. juuli 2005, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta külmhoonete komplekside ja külmhoonete väliskesta komplektide nõuetele vastavuse tõendamisel (ELT L 173, 6.7.2005, lk 15).
75. Komisjoni otsus 2005/610/EÜ, 9. august 2005, millega kehtestatakse teatavate ehitustoodete tuletundlikkustoimivuse klassid (ELT L 208, 11.8.2005, lk 21).
76. Komisjoni otsus 2005/823/EÜ, 22. november 2005, millega muudetakse otsust 2001/671/EÜ, millega rakendatakse nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ katuste ja katusekatete liigitamise suhtes välisele tulele vastupidavuse järgi (ELT L 307, 25.11.2005, lk 53).
77. Komisjoni otsus 2006/190/EÜ, 1. märts 2006, millega muudetakse otsust 97/808/EÜ nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta põrandakatete nõuetele vastavuse tõendamisel (ELT L 66, 8.3.2006, lk 47).
78. Komisjoni otsus 2006/213/EÜ, 6. märts 2006, millega kehtestatakse ehitustoodete tuletundlikkuse klassid puitpõrandate ning täispuittahveldise ja -vooderdise jaoks (ELT L 79, 16.3.2006, lk 27).
79. Komisjoni otsus 2006/600/EÜ, 4. september 2006, millega kehtestatakse teatavate ehitustoodete välisele tulele vastupidavuse klassid seoses kahekordselt metalliga pealistatud kihiliste katusepaneelidega (ELT L 244, 7.9.2006, lk 24).
80. Komisjoni otsus 2006/673/EÜ, 5. oktoober 2006, millega muudetakse otsust 2003/43/EÜ, millega kehtestatakse teatavate ehitustoodete tuletundlikkustoimivuse klassid seoses kipsplaatidega (ELT L 276, 7.10.2006, lk 77).
81. Komisjoni otsus 2006/751/EÜ, 27. oktoober 2006, millega muudetakse otsust 2000/147/EÜ, millega rakendatakse nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ ehitustoodete liigitamisel tuletundlikkustoimivuse järgi (ELT L 305, 4.11.2006, lk 8).
82. Komisjoni otsus 2006/893/EÜ, 5. detsember 2006, Standardi EN 10080:2005 Teras betooni tugevdamiseks. Keevitatav sarrusteras. Üldist viite väljajätmise kohta kooskõlas nõukogu direktiiviga 89/106/EMÜ (ELT L 343, 8.12.2006, lk 102).
83. Komisjoni otsus 2007/348/EÜ, 15. mai 2007, millega muudetakse otsust 2003/43/EÜ, millega kehtestatakse teatavate ehitustoodete tuletundlikkustoimivuse klassid seoses puidupõhiste paneelidega (ELT L 131, 23.5.2007, lk 21).
84. Komisjoni otsus 2010/81/EL, 9. veebruar 2010, millega kehtestatakse teatavate ehitustoodete tuletundlikkustoimivuse klassid seoses keraamiliste plaatide liimidega (ELT L 38, 11.2.2010, lk 9).
85. Komisjoni otsus 2010/82/EL, 9. veebruar 2010, millega kehtestatakse teatavate ehitustoodete tuletundlikkustoimivuse klassid seoses rullides ja paanides dekoratiivseinakatetega (ELT L 38, 11.2.2010, lk 11).
86. Komisjoni otsus 2010/83/EL, 9. veebruar 2010, millega kehtestatakse teatavate ehitustoodete tuletundlikkustoimivuse klassid seoses õhkkuivavate ühendusmaterjalidega (ELT L 38, 11.2.2010, lk 13).

87. Komisjoni otsus 2010/85/EL, 9. veebruar 2010, millega kehtestatakse ehitustoodete tule-
tundlikkuse klassid seoses tsementtasandusmaterjalide, kaltsiumsulfaattasandusmaterjalide
ja põrandate sünteetiliste vaiktasanduskihtidega (ELT L 38, 11.2.2010, lk 17).
88. Komisjoni otsus 2010/679/EL, 8. november 2010, millega muudetakse otsust 95/467/EÜ
ehitustooteid käsitleva nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 rakendamise
kohta (ELT L 292, 10.11.2010, lk 55).
89. Komisjoni otsus 2010/683/EL, 9. november 2010, millega muudetakse otsust 97/555/EÜ
nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõenda-
mismenetluse kohta tsementide, ehituslupjade ja muude hüdrauliliste sideainete nõuetele
vastavuse tõendamisel (ELT L 293, 11.11.2010, lk 60).
90. Komisjoni otsus 2010/737/EL, 2. detsember 2010, millega kehtestatakse teatavate ehitus-
toodete tule-
tundlikkuse klassid polüester- ja plastisolkatega teraslehtede osas (ELT L 317,
3.12.2010, lk 39).
91. Komisjoni otsus 2010/738/EL, 2. detsember 2010, millega kehtestatakse teatavate ehitus-
toodete tule-
tundlikkuse klassid kiudkipstoodete osas (ELT L 317, 3.12.2010, lk 42).
92. Komisjoni otsus 2011/14/EL, 13. jaanuar 2011, millega muudetakse otsust 97/556/EÜ
nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõenda-
mismenetluse kohta krohvitud väliste soojusisolatsioonisüsteemide/komplektide nõuetele
vastavuse tõendamisel (ELT L 10, 14.01.2011, lk 5)
93. Komisjoni otsus 2011/19/EL, 14. jaanuar 2011, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli
20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta ehitistel ja kõnni-
teedel muude kui kandekonstruktsioonide ühenduskohtades kasutatavate hermeetikute
vastavuse tõendamisel (ELT L 11, 15.1.2011, lk 49).
94. Komisjoni otsus 2011/232/EL, 11. aprill 2011, millega muudetakse otsust 2000/367/EÜ,
millega kehtestatakse ehitustoodete ja ehitiste ning nende osade tulekindlustoimivuse järgi
liigitamise süsteem (ELT L 97, 12.4.2011, lk 49).
95. Komisjoni otsus 2011/246/EL, 18. aprill 2011, millega muudetakse otsust 1999/93/EÜ
nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõenda-
mismenetluse kohta uste, akende, aknaluukide, ruloode, väravate ja nende manuste nõue-
tele vastavuse tõendamisel (ELT L 103, 19.4.2011, lk 114).
96. Komisjoni otsus 2011/284/EL, 12. mai 2011, nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20
lõike 2 kohase ehitustoodete vastavustõendamismenetluse kohta jõu-, juhtimis- ja side-
kaablite nõuetele vastavuse tõendamisel (ELT L 131, 18.5.2011, lk 22).
97. Komisjoni rakendusotsus 2012/201/EL, 26. märts 2012, millega muudetakse otsust
98/213/EÜ nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete vasta-
vustõendamismenetluse kohta vaheseina tarindite komplektide nõuetele vastavuse tõenda-
misel (ELT L 109, 21.4.2012, lk 20).
98. Komisjoni rakendusotsus 2012/202/EL, 29. märts 2012, millega muudetakse otsust
1999/94/EÜ nõukogu direktiivi 89/106/EMÜ artikli 20 lõike 2 kohase ehitustoodete
vastavustõendamismenetluse kohta eelnevalt valatud normaal-/kerg-/autoklaavsete poor-
betoontoodete nõuetele vastavuse tõendamisel (ELT L 109, 21.4.2012, lk 22).
99. Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1062/2013, 30. oktoober 2013, ehitustoodetele
antava Euroopa tehnilise hinnangu vormi kohta (ELT L 289, 31.10.2013, lk 42).

II JAGU

Vastavushindamisasutused

1. Kokkuleppe artikli 10 alusel loodud komitee koostab vastavushindamisasutuste loetelu ja ajakohastab seda kokkuleppe artiklis 11 kirjeldatud korras.
2. Vastavushindamisasutused võib jaotada kolmeks toimivuse püsivuse hindamises ja kontrollimises osalevaks asutuseks: toote sertifitseerimise asutus, tehase tootmiskontrolli sertifitseerimise asutus ja katselabor. Käesolevas kokkuleppes kasutatakse määruse (EL) nr 305/2011 V lisa 2. jao mõisteid.

III JAGU

Määrajaasutused

Kokkuleppe artikliga 10 loodud komitee koostab ja ajakohastab määrajaasutuste ja pädevate asutuste loetelu, millest pooled on teda teavitatud.

IV JAGU

Vastavushindamisasutuste määramisega seotud erieeskirjad

Vastavushindamisasutuste määramisel järgivad määrajaasutused kokkuleppe 2. lisas esitatud üldpõhimõtteid ja määruse (EL) nr 305/2011 artiklis 43 sätestatud hindamiskriteeriume.

V JAGU

Täiendavad sätted**1. Euroopa ühtlustatud ehitustoodete standardid**

Kokkuleppega seoses avaldab Šveits viited ehitustoodete Euroopa ühtlustatud standarditele pärast nende avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* vastavalt määruse (EL) nr 305/2011 artikli 17 lõikele 5.

Šveitsi toimivuse püsivuse hindamise ja kontrollimise süsteemide samaväärsuse kinnitamiseks lisab Šveits igale ühtlustatud standardile ümberarvestustabeli. See ümberarvestustabel tagab Šveitsi ja Euroopa toimivuse püsivuse hindamise ja kontrollimise süsteemide võrreldavuse asjaomaste menetluste kirjeldamise teel.

2. Euroopa tehnilised hinnangud

- a) Šveitsil on õigus määrata oma riigi asutused, mis väljastavad Euroopa tehnilisi hinnanguid. Ta tagab, et määratud asutused saavad Euroopa Tehnilise Hindamise Organisatsiooni liikmeks ja osalevad selle töös, eelkõige Euroopa hindamisdokumentide väljatöötamises ja vastuvõtmises vastavalt määruse (EL) nr 305/2011 artiklile 19.

Šveits teatab kokkuleppe artikli 10 alusel loodud komiteele selliste asutuste nimed ja aadressid.

Kokkuleppega seoses kohaldatakse ka Euroopa Tehnilise Hindamise Organisatsiooni otsuseid.

Euroopa tehnilisi hinnanguid annavad välja tehnilise hindamise asutused ja kokkuleppega seoses tunnustavad neid mõlemad kokkuleppeosalised.

- b) „Tehnilise hindamise asutus” tähendab avalik- või eraõiguslikku asutust, millel on õigus väljastada Euroopa tehnilisi hinnanguid.

Kokkuleppeosalised määravad tehnilise hindamise asutused vastavalt oma asjakohasele menetluskorrale. Tehnilise hindamise asutuste määramisel järgivad määraasutused kokkuleppe 2. lisas esitatud üldpõhimõtteid ja määruse (EL) nr 305/2011 IV lisa tabelis 2 sätestatud hindamiskriteeriume.

Kokkuleppe artikli 10 alusel loodud komitee koostab tehnilise hindamise asutuste loetelu ja ajakohastab seda kokkuleppe artiklis 11 kirjeldatud korras. Kokkuleppeosalised kinnitavad käesolevaga, et kokkuleppega seoses koostatud loetelus loetletud asutused vastavad Euroopa tehniliste hinnangute väljastamiseks nõutavatele tingimustele.

3. Teabevahetus

Vastavalt kokkuleppe artiklile 9 vahetavad kokkuleppeosalised käesoleva peatüki nõuetekohaseks rakendamiseks vajalikku teavet.

4. Tehnilised dokumendid

Tootjad, nende volitatud esindajad või toodete turuleviimise eest vastutav isik peavad riigiasutuste nõutud tehnilisi dokumente kontrolli eesmärgil ühe poole territooriumil enda käsutuses hoidma vähemalt kümme aastat pärast toote laskmist ühe kokkuleppeosalise turule.

Käesolevaga kohustuvad kokkuleppeosalised edastama teise kokkuleppeosalise asutuste taotlusel neile kõik asjakohased tehnilised dokumendid.

5. Toodete turule laskmise ja märgistamise eest vastutav isik

Tootja ei ole kohustatud määrama volitatud esindajat ega isikut, kes vastutab toote turule laskmise eest teise kokkuleppeosalise territooriumil, ega märkima märgis(tus)ele, välispakendile või kasutusjuhendisse volitatud esindaja, vastutava isiku või importija nime ega aadressi.”

C LIIDE

1. lisa muudatused

1. peatükk („Masinad”)

I jaos „Õigus- ja haldusnormid” alapealkirja „Artikli 1 lõikega 2 reguleeritud õigusnormid” all tuleb viide Euroopa Liidu sätetele tervikuna kustutada ja asendada järgmise tekstiga:

„Euroopa Liit	1.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/42/EÜ, 17. mai 2006, mis käsitleb masinaid ja millega muudetakse direktiivi 95/16/EÜ (ELT L 157, 9.6.2006, lk 24), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta direktiiviga 2009/127/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2006/42/EÜ seoses pestitsiididega töötlemise masinatega (ELT L 310, 25.11.2009, lk 29).”

2. peatükk („Isikukaitsevahendid”)

I jaos „Õigus- ja haldusnormid” alapealkirja „Artikli 1 lõikega 2 reguleeritud õigusnormid” all tuleb viide Euroopa Liidu sätetele tervikuna kustutada ja asendada järgmise tekstiga:

„Euroopa Liit	1.	Nõukogu direktiiv 89/686/EMÜ, 21. detsember 1989, isikukaitsevahendeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 399, 30.12.1989, lk 18), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1025/2012, 25. oktoober 2012 (ELT L 316, 14.11.2012, lk 12).”

3. peatükk („Mänguasjad”)

I jaos „Õigus- ja haldusnormid” alapealkirja „Artikli 1 lõikega 2 reguleeritud õigusnormid” all tuleb viide Euroopa Liidu ja Šveitsi sätetele tervikuna kustutada ja asendada järgmise tekstiga:

„Euroopa Liit	1.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/48/EÜ, 18. juuni 2009, mänguasjade ohutuse kohta (ELT L 170, 30.6.2009, lk 1), viimati muudetud komisjoni määrusega (EL) nr 681/2013 (ELT L 195, 18.7.2013, lk 16), edaspidi „direktiiv 2009/48/EÜ”
Šveits	100.	9. oktoobri 1992. aasta föderaalseadus toiduainete ja tarbekaupade kohta (RO 1995 1469), viimati muudetud 9. novembril 2011 (RO 2011 5227)
	101.	23. novembri 2005. aasta määrus toiduainete ja tarbekaupade kohta (RO 2005 5451), viimati muudetud 23. augustil 2013 (RO 2013 3669)
	102.	Siseministeeriumi (Département fédéral de l'intérieur) 15. augusti 2012. aasta määrus mänguasjade ohutuse kohta (RO 2012 4717), viimati muudetud 25. novembril 2013 (RO 2013 5297)
	103.	Siseministeeriumi 23. novembri 2005. aasta määrus toiduaineid käsitlevate õigusaktide jõustamise kohta (RO 2005 6555), viimati muudetud 15. augustil 2012 (RO 2012 4855)
	104.	17. juuni 1996. aasta määrus Šveitsi akrediteerimissüsteemi ning katselaborite ja vastavushindamisasutuste määramise kohta (RO 1996 1904), viimati muudetud 1. juunil 2012 (RO 2012 2887)”

4. peatükk („Meditisiiniseadmed”)

I jaos „Õigus- ja haldusnormid” alapealkirja „Artikli 1 lõikega 2 reguleeritud õigusnormid” all tuleb viide Euroopa Liidu ja Šveitsi sätetele tervikuna kustutada ja asendada järgmise tekstiga:

- „Euroopa Liit
1. Nõukogu direktiiv 90/385/EMÜ, 20. juuni 1990, aktiivseid siirdatavaid meditsiiniseadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003, 29. september 2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).
 2. Nõukogu direktiiv 93/42/EMÜ, 14. juuni 1993, meditsiiniseadmete kohta, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003, 29. september 2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).
 3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 98/79/EÜ, 27. oktoober 1998, meditsiiniliste in vitro diagnostikavahendite kohta (EÜT L 331, 7.12.1998, lk 1), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003, 29. september 2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).
 4. Komisjoni otsus 2002/364/EÜ, 7. mai 2002, meditsiiniliste in vitro diagnostikavahendite ühise tehnilise kirjelduse kohta (EÜT L 131, 16.5.2002, lk 17).
 5. Komisjoni direktiiv 2003/12/EÜ, 3. veebruar 2003, rinnaimplantaatide ümberliigitamise kohta meditsiiniseadmeid käsitleva direktiivi 93/42/EMÜ raames (ELT L 28, 4.2.2003, lk 43).
 6. Komisjoni määrus (EL) nr 722/2012, 8. august 2012, nõukogu direktiivides 90/385/EMÜ ja 93/42/EMÜ ettenähtud nõuetele esitatavate erinõuete kohta seoses aktiivsete siirdatavate meditsiiniseadmete ja loomseid kudesid kasutades valmistatud meditsiiniseadmetega (ELT L 22, 9.8.2012, lk 3).
 7. Komisjoni direktiiv 2005/50/EÜ, 11. august 2005, puusa-, põlve- ja õlaliigese proteeside ümberliigitamise kohta meditsiiniseadmeid käsitleva nõukogu direktiivi 93/42/EMÜ raames (ELT L 210, 12.8.2005, lk 41).
 8. Komisjoni määrus (EÜ) nr 2007/2006, 22. detsember 2006, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1774/2002 teatavate selliste 3. kategooria materjalist saadud vahesaaduste importimise ja transiidi suhtes, mis on ette nähtud tehniliseks kasutamiseks meditsiiniseadmetes, in vitro diagnostikas ja laboratoorsetes reaktiivides, ning muudetakse kõnealust määrust (ELT L 379, 28.12.2006, lk 98).
 9. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/47/EÜ, 5. september 2007, millega muudetakse nõukogu direktiivi 90/385/EMÜ aktiivseid siirdatavaid meditsiiniseadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusnormide ühtlustamise kohta ja nõukogu direktiivi 93/42/EMÜ meditsiiniseadmete kohta ning direktiivi 98/8/EÜ, mis käsitleb biotsiidide turuleviimist (ELT L 247, 21.9.2007, lk 21).
 10. Komisjoni otsus 2011/869/EL, 20. detsember 2011, millega muudetakse otsust 2002/364/EÜ meditsiiniliste in vitro diagnostikavahendite ühise tehnilise kirjelduse kohta (ELT L 341, 22.12.2011, lk 63).
 11. Komisjoni direktiiv 2011/100/EL, 20. detsember 2011, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/79/EÜ meditsiiniliste in vitro diagnostikavahendite kohta (ELT L 341, 22.12.2011, lk 50).
 12. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/65/EL, 8. juuni 2011, teatavate ohtlike ainete kasutamise piiramise kohta elektri- ja elektroonikaseadmetes (ELT L 174, 1.7.2011, lk 88).
 13. Komisjoni otsus 2010/227/EL, 19. aprill 2010, Euroopa meditsiiniseadmete andmepanga (Eudamed) kohta (ELT L 102, 23.4.2010, lk 45).

14. Komisjoni määrus (EL) nr 207/2012, 9. märts 2012, meditsiiniseadmete elektrooniliste kasutusjuhendite kohta (ELT L 72, 10.3.2012, lk 28).
15. Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 920/2013, 24. september 2013, milles käsitletakse teavitatud asutuste määramist ja järelevalvet kooskõlas nõukogu direktiiviga 90/385/EMÜ aktiivsete siirdatavate meditsiiniseadmete kohta ja nõukogu direktiiviga 93/42/EMÜ meditsiiniseadmete kohta (ELT L 253, 25.9.2013, lk 8).
- Šveits
100. 15. detsembri 2000. aasta föderaalseadus ravimite ja meditsiiniseadmete kohta (RO 2001 2790), viimati muudetud 14. detsembril 2012 (RO 2013 1493)
101. 24. juuni 1902. aasta föderaalseadus nõrk- ja tugevoolupaigaldiste kohta (RO 19 252 ja RS 4 798), viimati muudetud 20. märtsil 2008 (RO 2008 3437)
102. 9. juuni 1977. aasta föderaalseadus metroloogia kohta (RO 1977 2394), viimati muudetud 17. juunil 2011 (RO 2012 6235)
103. 22. märtsi 1991. aasta föderaalseadus kiirguskaitse kohta (RO 1994 1933), viimati muudetud 10. detsembril 2004 (RO 2004 5391)
104. 17. oktoobri 2001. aasta määrus meditsiiniseadmete kohta (RO 2001 3487), viimati muudetud 11. juunil 2010 (RO 2010 2749)
105. 18. aprilli 2007. aasta määrus loomade ja loomsete saaduste impordi, transiidi ja ekspordi kohta (RO 2007 1847), viimati muudetud 4. septembril 2013 (RO 2013 3041)
106. 17. juuni 1996. aasta määrus akrediteerimise ja vastavushindamisasutuste määramise kohta (RO 1996 1904), viimati muudetud 15. juunil 2012 (RO 2012 3631)
107. 19. juuni 1992. aasta föderaalseadus andmekaitse kohta (RO 1992 1945), viimati muudetud 30. septembril 2011 (RO 2013 3215)

5. peatükk („Gaasiseadmed ja -katlad“)

I jaos „Õigus- ja haldusnormid“ alapealkirja „Artikli 1 lõikega 2 reguleeritud õigusnormid“ all tuleb viide Euroopa Liidu sätetele tervikuna kustutada ja asendada järgmise tekstiga:

- „Euroopa Liit
1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/142/EÜ, 30. november 2009, küttegaasiseadmete kohta (ELT L 330, 16.12.2009, lk 10).“

7. peatükk („Raadioseadmed ja telekommunikatsioonivõrgu lõppseadmed“)

I jaos „Õigus- ja haldusnormid“ alapealkirja „Artikli 1 lõikega 2 reguleeritud õigusnormid“ all tuleb viide Euroopa Liidu ja Šveitsi sätetele tervikuna kustutada ja asendada järgmise tekstiga:

- „Euroopa Liit
1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 1999/5/EÜ, 9. märts 1999, raadioseadmete ja telekommunikatsioonivõrgu lõppseadmete ning nende nõuetekohasuse vastastikuse tunnustamise kohta, viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003, 29. september 2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).
2. Komisjoni otsus 2000/299/EÜ, 6. aprill 2000, millega luuakse raadioseadmete ja telekommunikatsioonivõrgu lõppseadmete esialgne liigitus ja asjaomased tunnused (EÜT L 97, 19.4.2000, lk 13).

3. Komisjoni otsus 2000/637/EÜ, 22. september 2000, direktiivi 1999/5/EÜ artikli 3 lõike 3 punkti e kohaldamise kohta raadioseadmete suhtes, mida reguleerib piirkondlik kokkulepe raadiotelefoniteenuste kohta siseveeteedel (EÜT L 269, 21.10.2000, lk 50).
 4. Komisjoni otsus 2001/148/EÜ, 21. veebruar 2001, direktiivi 1999/5/EÜ artikli 3 lõike 3 punkti e kohaldamisest laviinimajakate suhtes (EÜT L 55, 24.2.2001, lk 65).
 5. Komisjoni otsus 2005/53/EÜ, 25. jaanuar 2005, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/5/EÜ artikli 3 lõike 3 punkti e kohaldamise kohta raadioseadmete suhtes, mis on ette nähtud osalemiseks automaatses identifitseerimissüsteemis (AIS) (ELT L 22, 26.1.2005, lk 14).
 6. Komisjoni otsus 2005/631/EÜ, 29. august 2005, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 1999/5/EÜ osutatud oluliste nõuete kohta, mis tagavad Cospas-Sarsat asukohamajakate juurdepääsu hädaabiteenustele (ELT L 225, 31.8.2005, lk 28).
 7. Komisjoni otsus 2013/638/EL, 12. august 2013, mis käsitleb olulisi nõudeid seoses mere-laevade raadioseadmetega, mis on mõeldud paigaldamiseks SOLASega hõlmamata laevadele ja kavandatud osalema ülemaailmses merepääste- ja -ohutussüsteemis (GMDSS) (ELT L 296, 7.11.2013, lk 22).
- Šveits
100. 30. aprilli 1997. aasta föderaalseadus telekommunikatsiooni kohta (LTC; (RO 1997 2187), viimati muudetud 12. juunil 2009 (RO 2010 2617))
 101. 14. juuni 2002. aasta määrus telekommunikatsiooniseadmete kohta (OIT; (RO 2002 2086), viimati muudetud 31. oktoobril 2012 (RO 2012 6561))
 102. Föderalse kommunikatsiooniameti (OFCOM) 14. juuni 2002. aasta määrus telekommunikatsiooniseadmete kohta; (RO 2002 2111), viimati muudetud 12. augustil 2013 (RO 2013 2649)
 103. Föderalse kommunikatsiooniameti määrus telekommunikatsiooniseadmete kohta, 1. lisa (RO 2002 2115), viimati muudetud 21. novembril 2005 (RO 2005 5139)
 104. Feuille Fédérale'is avaldatud tehniliste standardite loetelu koos pealkirjade ja viidetega, viimati muudetud 28. detsembril 2012 (FF 2012 9084)
 105. 9. märtsi 2007. aasta määrus telekommunikatsiooniteenuste kohta (RO 2007 945), viimati muudetud 9. detsembril 2011 (RO 2012 367)"

8. peatükk („Plahvatusohtlikes keskkondades kasutatavad seadmed ja kaitsesüsteemid”)

I jaos „Õigus- ja haldusnormid” alapealkirja „Artikli 1 lõikega 2 reguleeritud õigusnormid” all tuleb viide Euroopa Liidu ja Šveitsi sätetele tervikuna kustutada ja asendada järgmise tekstiga:

„Euroopa Liit	1.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 94/9/EÜ, 23. märts 1994, plahvatusohtlikus keskkonnas kasutatavaid seadmeid ja kaitsesüsteeme käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1025/2012, 25. oktoober 2012 (ELT L 316, 14.11.2012, lk 12).
Šveits	100.	24. juuni 1902. aasta föderaalseadus nõrk- ja tugevvoolupaigaldiste kohta (RO 19 252 ja RS 4 798), viimati muudetud 20. märtsil 2008 (RO 2008 3437)

101. 2. märtsi 1998. aasta määrus plahvatusohtlikes keskkondades kasutatavate seadmete ja kaitsesüsteemide ohutuse kohta (RO 1998 963), viimati muudetud 11. juunil 2010 (RO 2010 2749)
102. 12. juuni 2009. aasta föderaalseadus toodete ohutuse kohta (RO 2010 2573)
103. 19. mai 2010. aasta määrus toodete ohutuse kohta (RO 2010 2583), viimati muudetud 15. juunil 2012 (RO 2012 3631)''

9. peatükk („Elektriseadmed ja elektromagnetiline ühilduvus”)

I jaos „Õigus- ja haldusnormid” alapealkirja „Artikli 1 lõikega 2 reguleeritud õigusnormid” all tuleb viide Šveitsi sätetele kustutada ja asendada järgmise tekstiga:

- „Šveits
100. 24. juuni 1902. aasta föderaalseadus nõrk- ja tugevvoolupaigaldiste kohta (RO 19 252 ja RS 4 798), viimati muudetud 20. märtsil 2008 (RO 2008 3437)
101. 30. märtsi 1994. aasta määrus nõrkvoolupaigaldiste kohta (RO 1994 1185), viimati muudetud 16. novembril 2011 (RO 2011 6243)
102. 30. märtsi 1994. aasta määrus tugevvoolupaigaldiste kohta (RO 1994 1199), viimati muudetud 16. novembril 2011 (RO 2011 6233)
103. 9. aprilli 1997. aasta määrus madalpingeseadmete kohta (RO 1997 1016), viimati muudetud 11. juunil 2010 (RO 2010 2749)
104. 18. novembri 2009. aasta määrus elektromagnetilise ühilduvuse kohta (RO 2009 6243), viimati muudetud 24. augustil 2010 (RO 2010 3619)
105. 14. juuni 2002. aasta määrus telekommunikatsiooniseadmete kohta (OIT); (RO 2002 2086), viimati muudetud 31. oktoobril 2012 (RO 2012 6561)
106. Feuille Fédérale’is avaldatud tehniliste standardite loetelu koos pealkirjade ja viidetega, viimati muudetud 6. novembril 2012 (FF 2012 7968)''

11. peatükk („Mõõtevahendid ja kinnispakid”)

I jaos „Õigus- ja haldusnormid” alapealkirja „Artikli 1 lõikega 1 reguleeritud õigusnormid” all tuleb viide Euroopa Liidu ja Šveitsi sätetele tervikuna kustutada ja asendada järgmise tekstiga:

- „Euroopa Liit
1. Nõukogu direktiiv 71/347/EMÜ, 12. oktoober 1971, teravilja puistemassi mõõtmist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 239, 25.10.1971, lk 1) ja selle hilisemad muudatused
2. Nõukogu direktiiv 76/765/EMÜ, 27. juuli 1976, alkoholomeetreid ja alkoholiareomeetreid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 262, 27.9.1976, lk 143) ja selle hilisemad muudatused
3. Nõukogu direktiiv 86/217/EMÜ, 26. mai 1986, mootorsõidukite rehvimanomeetreid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 152, 6.6.1986, lk 48) ja selle hilisemad muudatused

4. Nõukogu direktiiv 75/107/EMÜ, 19. detsember 1974, mõõtemahutitena kasutatavaid pakendeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 42, 15.2.1975, lk 14) ja selle hilisemad muudatused
 5. Nõukogu direktiiv 76/211/EMÜ, 20. jaanuar 1976, teatavate toodete massi või mahu järgi pakendamist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 46, 21.2.1976, lk 1) ja selle hilisemad muudatused
 6. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/45/EÜ, 5. september 2007, millega kehtestatakse eeskirjad kinnispakkides olevate toodete nimikoguste kohta, tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 75/106/EMÜ ja 80/232/EMÜ ning muudetakse nõukogu direktiivi 76/211/EMÜ (ELT L 247, 21.9.2007, lk 17), kohaldatav alates 11. aprillist 2009
- Šveits
100. 5. september 2012. aasta määrus pakendamata toodete ja kinnispakkides olevate toodete koguste deklareerimise kohta (RS 941.204) ja selle hilisemad muudatused
 101. Föderalse Justiits- ja Politseiameti 10. septembri 2012. aasta määrus pakendamata toodete ja kinnispakkides olevate toodete koguste deklareerimise kohta (RS 941.204.1) ja selle hilisemad muudatused

I jaos „Õigus- ja haldusnormid“ alapealkirja „Artikli 1 lõikega 2 reguleeritud õigusnormid“ all tuleb viide Euroopa Liidu ja Šveitsi sätetele tervikuna kustutada ja asendada järgmise tekstiga:

- „Euroopa Liit
1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/34/EÜ, 23. aprill 2009, mõõtevahendeid ja metrooloogilise kontrolli meetodeid käsitlevate ühissätete kohta (uuestisõnastatud versioon) (ELT L 106, 28.4.2009, lk 7).
 2. Nõukogu direktiiv 71/317/EMÜ, 26. juuli 1971, keskmise täpsusega risttahukakujulisi kaaluvihte alates 5 kg kuni 50 kg ning keskmise täpsusega silindrilisi kaaluvihte alates 1 kg kuni 10 kg käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 202, 6.9.1971, lk 14).
 3. Nõukogu direktiiv 74/148/EMÜ, 4. märts 1974, keskmisest täpsemaid kaaluvihte alates 1 mg kuni 50 kg käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 84, 28.3.1974, lk 3).
 4. Nõukogu direktiiv 80/181/EMÜ, 20. detsember 1979, mõõtühikuid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise ja direktiivi 71/354/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 39, 15.2.1980, lk 40), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/3/EÜ, 11. märts 2009 (ELT L 114, 7.5.2009, lk 10).
 5. Nõukogu direktiiv 76/766/EMÜ, 27. juuli 1976, alkoholisaldustabeleid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 262, 27.9.1976, lk 149).
 6. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/23/EÜ, 23. aprill 2009, mitteaautomaatkaalude kohta (ELT L 122, 16.5.2009, lk 6), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1025/2012, 25. oktoober 2012 (ELT L 316, 14.11.2012, lk 12).
 7. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/22/EÜ, 31. märts 2004, mõõtevahendite kohta (ELT L 135, 30.4.2004, lk 1).
- Šveits
102. 17. juuni 2011. aasta föderaalseadus metroloogia kohta (RO 2012 6235)
 103. 23. novembri 1994. aasta määrus mõõteühikute kohta (RO 1994 3109), viimati muudetud 7. detsembril 2012 (RO 2012 7193)

104. 15. veebruari 2006. aasta määrus mõõteseadmete kohta (RO 2006 1453), viimati muudetud 7. detsembril 2012 (RO 2012 7207)
105. Föderaalse justiits- ja politseiministeeriumi 16. aprilli 2004. aasta määrus mitteaautomaatkaalude kohta (RO 2004 2093), viimati muudetud 7. detsembril 2012 (RO 2012 7183)
106. Föderaalse justiits- ja politseiministeeriumi 19. märtsi 2006. aasta määrus pikkuse mõõtevahendite kohta (RO 2006 1433), viimati muudetud 7. detsembril 2012 (RO 2012 7183)
107. Föderaalse justiits- ja politseiministeeriumi 19. märtsi 2006. aasta määrus mahu mõõtevahendite kohta (RO 2006 1525), viimati muudetud 7. detsembril 2012 (RO 2012 7183)
108. Föderaalse justiits- ja politseiministeeriumi 19. märtsi 2006. aasta määrus muude vedelike kui vee mõõtmise vahendite kohta (RO 2006 1533), viimati muudetud 7. detsembril 2012 (RO 2012 7183)
109. Föderaalse justiits- ja politseiministeeriumi 19. märtsi 2006. aasta määrus automaatkaalude kohta (RO 2006 1545), viimati muudetud 7. detsembril 2012 (RO 2012 7183)
110. Föderaalse justiits- ja politseiministeeriumi 19. märtsi 2006. aasta määrus soojusenergia mõõtevahendite kohta (RO 2006 1569), viimati muudetud 7. detsembril 2012 (RO 2012 7183)
111. Föderaalse justiits- ja politseiministeeriumi 19. märtsi 2006. aasta määrus gaasikoguste mõõtevahendite kohta (RO 2006 1591), viimati muudetud 7. detsembril 2012 (RO 2012 7183)
112. Föderaalse justiits- ja politseiministeeriumi 19. märtsi 2006. aasta määrus sisepõlemismootorite heitgaaside mõõtevahendite kohta (RO 2006 1599), viimati muudetud 7. detsembril 2012 (RO 2012 7183)
113. Föderaalse justiits- ja politseiministeeriumi 19. märtsi 2006. aasta määrus elektrienergia ja -võimsuse mõõtevahendite kohta (RO 2006 1613), viimati muudetud 7. detsembril 2012 (RO 2012 7183)
114. 15. augusti 1986. aasta määrus kaalude kohta (RO 1986 2022), viimati muudetud 7. detsembril 2012 (RO 2012 7183)

IV jagu „Vastavushindamisasutuste määramisega seotud erieeskirjad” tuleb kustutada ja asendada järgmisega:

„Vastavushindamisasutuste määramisel järgivad määrajaasutused kokkuleppe 2. lisa esitatud üldpõhimõtteid ja direktiivi 2009/23/EÜ V lisa ja direktiivi 2004/22/EÜ artiklis 12 sätestatud hindamiskriteeriume nende direktiividega hõlmatud toodete puhul.”

V jaos „Täiendavad sätted” tuleb punktid 1 („Teavevahetus”), 2 („Kinnispakid”) ja 3 („Märgistamine”) kustutada ja asendada järgmisega:

„1. Teavevahetus

Kokkuleppe alusel tunnustatud vastavushindamisasutused esitavad liikmesriikidele ja Šveitsi pädevatele asutustele regulaarselt direktiivi 2009/23/EÜ II lisa punktis 1.5 ettenähtud teavet.

Kokkuleppe alusel tunnustatud vastavushindamisasutused võivad küsida direktiivi 2009/23/EÜ II lisa punktis 1.6 ettenähtud teavet.

2. Kinnispakid

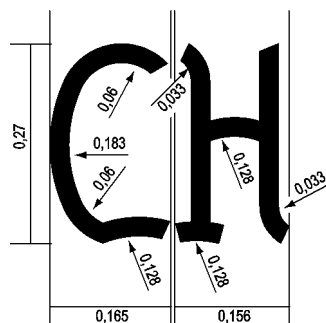
Šveitsi turule viidud Euroopa Liidu kinnispakkide puhul tunnustab Šveits kokkuleppe alusel tunnustatud Euroopa Liidu asutuste poolt vastavalt I jaos loetletud Euroopa Liidu õigusaktide sätetele tehtud kontrolle.

Kinnispakkidel märgitud koguste statistilisel kontrollimisel tunnustab Euroopa Liit 5. septembri 2012. aasta määruse RS 941.204 (pakendamata toodete ja kinnispakkides olevate toodete koguste deklareerimise kohta) 3. lisa punktis 7 sätestatud Šveitsi meetodit samaväärsena Euroopa Liidu meetodiga, mis on sätestatud direktiivide 75/106/EMÜ ja 76/211/EMÜ (muudetud direktiiviga 78/891/EMÜ) II lisas. Šveitsi tootjad, kelle Šveitsi meetodi kohaselt kontrollitud kinnispakid vastavad Euroopa Liidu õigusaktidele, kinnitavad Euroopa Liitu eksporditavatele toodetele tähise „e”.

3. Märgistamine

3.1. Käesolevas kokkuleppes loetakse nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/34/EÜ sätteid järgmises kohanduses:

- a) I lisa punkti 3.1 esimeses taandes ja II lisa punkti 3.1.1.1 alapunkti a esimeses taandes täiendatakse sulgudes olevat teksti järgmiselt: „CH — Šveits”.
- b) II lisa punktis 3.2.1 osutatud joonistele lisatakse järgmine joonis:

3.2. Erandina kokkuleppe artiklist 1 nähakse Šveitsis turustatavatele mõõtevahenditele ette järgmised märgistamiseskirjad:

tootele tuleb kinnitada EÜ vastavusmärk ja metrooloogiline lisamärgis või asjaomase ELi liikmesriigi tähis, nagu on sätestatud 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/34/EÜ I lisa punkti 3.1 esimeses taandes ja II lisa punkti 3.1.1.1 esimeses taandes.”

12. peatükk („Mootorsõidukid”)

I jagu „Õigus- ja haldusnormid” tuleb kustutada ja asendada järgmisega:

„I JAGU

Õigus- ja haldusnormid

Artikli 1 lõikega 2 reguleeritud õigusnormid

Euroopa Liit	1.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/46/EÜ, 5. september 2007, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmestike kinnituse kohta (raamdirektiiv) (ELT L 263, 9.10.2007, lk 1), viimati muudetud komisjoni 7. märtsi 2013. aasta määrusega (EL) nr 195/2013 (ELT L 65, 8.3.2013, lk 1), ning võttes arvesse direktiivi 2007/46/EÜ IV lisas loetletud õigusakte ning nendesse kuni 1. detsembrini 2013 tehtud muudatusi (edaspidi on neile kõigile viidatud kui raamdirektiivile 2007/46/EÜ)

Šveits	100.	19. juuni 1995. aasta määrus transpordiks kasutatavatele mootorsõidukitele ja nende haagistele esitatavate tehniliste nõuete kohta (RO 1995 4145) koos nendesse kuni 30. novembrini 2012 sisse viidud muudatustega (RO 2012 7137)
	101.	19. juuni 1995. aasta määrus maanteeõidukite tüübikinnituste kohta (RO 1995 3997) koos nendesse kuni 7. detsembrini 2012 sisse viidud muudatustega (RO 2012 7065) ja võttes arvesse V jaotise lõikega 1 ette nähtud korras heaks kiidetud muudatusi

V jao punkt 1 „Direktiivi 2007/46/EÜ IV lisa muudatused seoses IV lisas loetletud õigusaktide muudatustega” tuleb kustutada ja asendada järgmisega:

„1. *Direktiivi 2007/46/EÜ IV lisa muudatused seoses IV lisas loetletud õigusaktide muudatustega*

Ilma et see piiraks artikli 12 lõike 2 kohaldamist, teatab Euroopa Liit Šveitsile IV lisasse ja direktiivi 2007/46/EÜ IV lisas loetletud õigusaktidesse pärast 1. detsembrist 2013 tehtud muudatustest viivitamata pärast nende avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Šveits teatab Euroopa Liidule viivitamata Šveitsi õigusaktide asjakohastest muudatustest hiljemalt nende muudatuste Euroopa Liidus kohaldamise kuupäevaks.”

13. peatükk („Põllumajandus- ja metsatraktorid”)

I jagu „Õigus- ja haldusnormid” tuleb kustutada ja asendada järgmisega:

„I JAGU

Õigus- ja haldusnormid

Artikli 1 lõikega 2 reguleeritud õigusnormid

Euroopa Liit	1.	Nõukogu direktiiv 76/432/EMÜ, 6. aprill 1976, põllu- või metsamajanduslike ratastraktorite piduriseadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 1997. aasta direktiiviga 97/54/EÜ (EÜT L 277, 10.10.1997, lk 24).
	2.	Nõukogu direktiiv 76/763/EMÜ, 27. juuli 1976, põllu- või metsamajanduslike ratastraktorite kaassõitjaistmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, viimati muudetud komisjoni 11. augusti 2010. aasta direktiiviga 2010/52/EL (ELT L 213, 13.8.2010, lk 37).
	3.	Nõukogu direktiiv 77/537/EMÜ, 28. juuni 1977, metsa- või põllumajanduslike ratastraktorite diiselmootoritest eralduvate heitmete vastu võetavaid meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 97/54/EÜ, 23. september 1997 (EÜT L 277, 10.10.1997, lk 24).
	4.	Nõukogu direktiiv 78/764/EMÜ, 25. juuli 1978, põllu- ja metsamajanduslike ratastraktorite juhiistmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, viimati muudetud nõukogu direktiiviga 2006/96/EÜ, 20. november 2006 (ELT L 363, 20.12.2006, lk 81).

5. Nõukogu direktiiv 80/720/EMÜ, 24. juuni 1980, põllu- ja metsamajanduslike ratastraktorite juhtimisruumi, ligipääsu juhtimiskohale ning uksi ja aknaid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, viimati muudetud komisjoni 8. septembri 2010. aasta direktiiviga 2010/62/EL (ELT L 238, 9.9.2010, lk 7).
6. Nõukogu direktiiv 86/297/EMÜ, 26. mai 1986, põllu- või metsamajanduslike ratastraktorite jõusirdevõlle ja nende kaitseseadiseid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, viimati muudetud komisjoni 8. oktoobri 2012. aasta direktiiviga 2012/24/EL (ELT L 274, 9.10.2012, lk 24).
7. Nõukogu direktiiv 86/298/EMÜ, 26. mai 1986, kitsarööpmeliste põllu- ja metsamajanduslike ratastraktorite tagaossa paigaldatavate ümbermineku kaitsekonstruktsioonide kohta, viimati muudetud komisjoni 15. märtsi 2010. aasta direktiiviga 2010/22/EL (ELT L 91, 10.4.2010, lk 1).
8. Nõukogu direktiiv 86/415/EMÜ, 24. juuli 1986, põllu- või metsamajanduslike ratastraktorite juhtseadiste paigaldamise, asukoha, käsitlemise ja tähistamise kohta, viimati muudetud komisjoni 15. märtsi 2010. aasta direktiiviga 2010/22/EL (ELT L 91, 10.4.2010, lk 1).
9. Nõukogu direktiiv 87/402/EMÜ, 25. juuni 1987, kitsarööpmeliste põllu- ja metsamajanduslike ratastraktorite juhiistme ette kinnitatud ümbermineku kaitsekonstruktsioonide kohta, viimati muudetud komisjoni 15. märtsi 2010. aasta direktiiviga 2010/22/EL (ELT L 91, 10.4.2010, lk 1).
10. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/25/EÜ, 22. mai 2000, põllumajandus- ja metsastraktorite mootoritest paisatavate gaasiliste ja tahkete osakeste heitmete vastu võetavate meetmete kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 74/150/EMÜ, viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta direktiiviga 2011/87/EL (ELT L 301, 18.11.2011, lk 1).
11. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/37/EÜ, 26. mai 2003, põllu- või metsamajanduslike traktorite, nende haagiste ja pukseeritavate vahetatavate masinate, ja nende masinate jaoks mõeldud süsteemide, nende osade ja eraldi seadmetike tüübikinnituse andmise kohta ja direktiivi 74/150/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta, viimati muudetud komisjoni 8. septembri 2010. aasta direktiiviga 2010/62/EL (ELT L 238, 9.9.2010, lk 7).
12. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/2/EÜ, 15. jaanuar 2008, põllu- ja metsamajanduslike ratastraktorite vaatevälja ja klaasipuhastite kohta (ELT L 24, 29.1.2008, lk 30).
13. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/57/EÜ, 13. juuli 2009, põllu- või metsamajanduslike ratastraktorite ümbermineku kaitsekonstruktsioonide kohta (ELT L 261, 3.10.2009, lk 1).
14. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/58/EÜ, 13. juuli 2009, põllu- või metsamajanduslike ratastraktorite haakeseadiste ja tagasikäigu kohta (ELT L 198, 30.7.2009, lk 4).
15. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/59/EÜ, 13. juuli 2009, põllu- või metsamajanduslike ratastraktorite tahavaatepeeglite kohta (ELT L 198, 30.7.2009, lk 9).
16. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/60/EÜ, 13. juuli 2009, põllu- ja metsamajanduslike ratastraktorite maksimaalse valmistajakiiruse ja koormaplatvormide kohta, viimati muudetud komisjoni 8. septembri 2010. aasta direktiiviga 2010/62/EL (ELT L 238, 9.9.2010, lk 7).
17. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/61/EÜ, 13. juuli 2009, põllu- ja metsamajanduslike ratastraktorite valgustus- ja valgussignaalseadmete paigaldamise kohta (ELT L 203, 5.8.2009, lk 19).

18. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/63/EÜ, 13. juuli 2009, põllu- ja metsamajanduslike ratastraktorite teatavate osade ja omaduste kohta (ELT L 214, 19.8.2009, lk 23).
 19. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/64/EÜ, 13. juuli 2009, põllu- või metsamajanduslike traktorite tekitatud raadiohäirete summutamise (elektromagnetiline ühilduvus) kohta (ELT L 216, 20.8.2009, lk 1).
 20. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/66/EÜ, 13. juuli 2009, põllu- või metsamajanduslike ratastraktorite roolisüsteemi kohta (ELT L 201, 1.8.2009, lk 11).
 21. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/68/EÜ, 13. juuli 2009, põllu- või metsamajanduslike ratastraktorite valgustus- ja valgussignaalseadmete osa tüübikinnituse kohta (ELT L 203, 5.8.2009, lk 52).
 22. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/75/EÜ, 13. juuli 2009, põllu- või metsamajanduslike ratastraktorite ümbermineku kaitsekonstruktsioonide kohta (staatiline testimine) (ELT L 261, 3.10.2009, lk 40).
 23. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/76/EÜ, 13. juuli 2009, põllu- või metsamajanduslike ratastraktorite juhtide poolt tajutava müra taseme kohta (ELT L 201, 1.8.2009, lk 18).
 24. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/144/EÜ, 30. november 2009, põllu- või metsamajanduslike ratastraktorite teatavate osade ja omaduste kohta, viimati muudetud komisjoni 26. veebruari 2013. aasta direktiiviga 2013/8/EL (ELT L 56, 28.2.2013, lk 8).
 25. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 167/2013, 5. veebruar 2013, põllu- ja metsamajanduses kasutatavate sõidukite kinnituse ja turujärelevalve kohta (ELT L 60, 2.3.2013, lk 1).
- Šveits
100. 19. juuni 1995. aasta määrus põllumajandustraktoritele esitatavate tehniliste nõuete kohta (RO 1995 4171), viimati muudetud 2. märtsil 2012 (RO 2012 1915)
 101. 19. juuni 1995. aasta määrus maanteeõidukite tüübikinnituste kohta (RO 1995 3997), viimati muudetud 7. detsembril 2012 (RO 2012 7065)"

15. peatükk („Hea tootmistava kontrollimine ravimite puhul ja ravimipartiide sertifitseerimine")

I jagu „Õigus- ja haldusnormid" tuleb kustutada ja asendada järgmisega:

„I JAGU

Õigus- ja haldusnormid

Artikli 1 lõikega 2 reguleeritud õigusnormid

Euroopa Liit	1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 726/2004, 31. märts 2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa ravimiamet (ELT L 136, 30.4.2004, lk 1), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrusega (EL) nr 1027/2012, millega muudetakse seoses ravimiohutuse järelevalvega määrust (EÜ) nr 726/2004 (ELT L 316, 14.11.2012, lk 38).

2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/83/EÜ, 6. november 2001, inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, 28.11.2001, lk 67), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiviga 2012/26/EL, millega muudetakse seoses ravimiohutuse järelvalvega direktiivi 2001/83/EÜ (ELT L 299, 27.10.2012, lk 1).
 3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/98/EÜ, 27. jaanuar 2003, millega kehtestatakse inimvere ja verekomponentide kogumise, uurimise, töötlemise, säilitamise ja jaotamise kvaliteedi- ja ohutusnõuded ning muudetakse direktiivi 2001/83/EÜ (ELT L 33, 8.2.2003, lk 30).
 4. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/82/EÜ, 6. november 2001, veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, 28.11.2001, lk 1), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiviga 2004/28/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2001/82/EÜ veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (ELT L 136, 30.4.2004, lk 58).
 5. Komisjoni direktiiv 2003/94/EÜ, 8. oktoober 2003, millega kehtestatakse inimestele mõeldud ravimite ning inimestele mõeldud uuritavate ravimite hea tootmistava põhimõtted ja suunised (ELT L 262, 14.10.2003, lk 22).
 6. Komisjoni direktiiv 91/412/EMÜ, 23. juuli 1991, millega kehtestatakse veterinaarravimite hea tootmistava põhimõtted ja suunised (EÜT L 228, 17.8.1991, lk 70).
 7. Guidelines on Good Distribution Practice of medicinal products for human use (Inimtervishoius kasutatavate ravimite hea turustamistava käsitlev juhend) (EÜT C 63, 1.3.1994, lk 4) (avaldatud Euroopa Komisjoni veebisaidil).
 8. EudraLexi 4. number — Medicinal Products for Human and Veterinary Use: EU Guidelines to Good Manufacturing Practice (Inimtervishoius kasutatavad ravimid ja veterinaarravimid: ELi hea tootmistava juhend) (avaldatud Euroopa Komisjoni veebisaidil)
 9. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/20/EÜ, 4. aprill 2001, liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta, mis käsitlevad hea kliinilise tava rakendamist inimtervishoius kasutatavate ravimite kliinilistes uuringutes (EÜT L 121, 1.5.2001, lk 34).
 10. Komisjoni direktiiv 2005/28/EÜ, 8. aprill 2005, millega kehtestatakse inimtervishoius kasutatavate uuritavate ravimite hea kliinilise tava põhimõtted ja suunised ning nõuded nimetatud ravimite tootmis- ja impordilubadele (ELT L 91, 9.4.2005, lk 13).
- Šveits
100. 15. detsembri 2000. aasta föderaalseadus ravimite ja meditsiiniseadmete kohta (RO 2001 2790), viimati muudetud 1. juulil 2013 (RO 2013 1493)
 101. 17. oktoobri 2001. aasta määrus litsentside väljastamise kohta (RO 2001 3399), viimati muudetud 1. jaanuaril 2013 (RO 2012 3631)
 102. Šveitsi ravimiameti 9. novembri 2001. aasta määrus ravimite müügilubade nõuete kohta (RO 2001 3437), viimati muudetud 1. jaanuaril 2013 (RO 2012 5651)
 103. 20. septembri 2013. aasta määrus kliiniliste katsete kohta inimuuringutes (RO 2013 3407)”
-

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET